

प्रवेश सं० ३२१६

विषय: वेद

क्रम सं० १४८

नाम ऋग्वेदसंहिताभाष्यम् (२ छाण्डके २-२६ वर्गः)

ग्रन्थकार सायणः

पत्र सं० २-६२,

रत्न सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ४० पंक्ति सं० (पृष्ठे) ११

लिपि: देवनागरी

आधार: न. मा. ज.

आकार: ११" x ५" २"

वि० विवरणम्

000316

अ. प्र. १२६ सु.

पी० एम० यू० पा० -- ७७ एम० सी० ई० -- १६४९ -- ४० ०००

अतः तथापि मृक्तस्य वैश्वदेववाङ्मयसंवाधिवचनलिङ्गाच्च अश्विनारितिगम्यतो तादृशावश्विनौ श्वेतनायेषु श्वे
 चतुर्थी विश्वजगत् श्वेतयस्या उषसः तसंवाधिनिकास्ते उषः कालीना ह्यनाययते यमिति शेषः हे रुविजः वोयूयं यथमा
 र्ये द्वितीया अणामुदकानां नपातं नपातर्यितां तासां नपां वाग्निं अदभ्यनुषधिवनस्य ताभ्यो गिरित्पां नष्टमग्नेः तं देवं प्ररुण
 धे करेति अक्रिया सामान्यवाची क्रिया विशेषेणो वेपर्यवस्यति शक्येण सुधमित्यर्थः किंच रास्मिन् स्पर्पते रसते वशिष्टानर्थ
 स्पधजंत स्पकृतसकारोपजनस्य रास्पइति भवति तदस्याग्नीति रास्मिन्नेवं तद्वा नृगस्मिन्नेवं तातस्य आयोः तादृशस्य मनुष्यस्य
 मह्यमातरा माहृदिकाणवहोरात्रादवते अपि प्ररुणध्वां अथवा रास्मिन् स्पर्पको मचर्थप्रत्ययछांदसः प्रवर्षणध्वनियुक्तस्य
 वृष्टदकस्य गमनशीलस्य गमनशीलस्य निमीयावहोरात्रे प्ररुणध्वां व्यंतापां ता उभयवत्सुपां सुलुगित्याकारं पंचमी मचमा
 ह ॥ आबोरुवणफमौ शिजो ह्यवधे सोवेव संसमर्जुनस्य नशो ॥ प्रवः पूष्टेदात आश्रुवोचेयवसुताति मग्नेः ॥ ५ हे देवा भू शिजः
 कहीवानहं वोयुष्माकं संवाधिनं रुदणं वरेणीयं शदनीयं शंमं प्रोचं आहवधेयुषा दहानाय अश्रुवोचेयवसुताति मग्नेः ॥ ५
 वीमि यद्वा वायुश्विनो वेवोचंते तस्मिन् सत्वे वदुवचनं प्रजायी ॥ हे अश्विनो वोयुष्मान् द्योषा एव एतन्नामिका ब्रह्मवादिनी व
 सायथा अर्जुनस्यैतवर्णस्य स्वशरीरागतचयोगस्य नाशकं यथा श्विनोः शंसमकाषीतात हृदहमपीत्यर्थः हे देवा युष्मा

वे. भा.
३

अबं धिने दावने आनिमुखेन फलपुत्रवे प्रजे सोवकापुत्रनामकापुत्रवभाषिआकापुत्रोत्तनामिकमुद्रमीतिप्रकृतिमो
कः अक्षुआनिमुखीमनेनवोवेयसोमिवचपिभाषणालिदाशिव्यइवउमितुमकिचअथवेयुतातित्तसैवधिनमपिचो
चंनेमित्तमेवागि॥ ७॥ इतिदीतीयसमथमेनथमोवगी॥ ६॥ एष्टीमृचमाहा॥ अतमेमिजावरुणाहवमोतक्तसंदनेविचतः
सी॥ श्रीउत्तुगतिः सुथोउमुसेवासिधुरदिः हेमिजावरुणापुत्रनामानवहोगुनानिमानिदेवोयोरमाइमानिहवाअस
राहानानिअतुंशुतुनकेवलमसराहानेइतअपिचसंदनेयामयहेविचनः उहोशदिमिसर्वकियमाणेसीएततवीचम
पिअतुंकिचअनुगतिः सर्ववज्यमाणधनतादशानोवापुथोनुस्मसहानसमयकुआतामिधुः जालाभिमानीदेवमु
सेवाणिअदिदीष्टिलेः कैदयनिनिशेकयदाअसमतसेशाएपिमुसेवाणिस्सहारिस्समहानिकुर्वन्तोहचंशुणुमु
रुचवालाभापुणोचिरयोः हवाइमाअयवविमरुपाआकारमुतमित्यवइलेवंदसीतिकारणलुका॥ ७॥ सप्तमीमृ
चमाहा॥ सुषेसाववरुणमिजगतिगोवांशतादृशयामेषुपथे॥ अतयेप्रियरथेदधनाः सधः पुष्टिर्निधनासोअमनु॥ ह
मिजहेवरुणहेदेववांपुवामहंसुषेसुवेवत्ययेनमध्यामः सुषयोः सर्वधिनीसाप्रसिद्धारुतिर्दानंशताशतानोशतसंत्वानाम
परिमितानां वासं सर्वधिनीअसंत्वातगोविषयारातिः पकेकसीवतिमयिदसयामेषुदृश्याकारोतोपसिदृश्याणाम

राम
३

नागानियमनंयोषुशोवेपुवनेपुवनेपुनिमित्तमुतेपुमवविनिशेकः किंचमिजदयोदेवाः अतयेसर्ववज्रमिदृशोपेतोपि
यथेष्टीयमाणापुत्रुक्तसर्वेश्वरथरियेपजेमथेवरधनाः प्रीतिधायकः सधः अग्रामनामनामवपुष्टिगवादिगोपनिहंभा
नसः अवरुहअसालेवछापुत्रयहामपिपुष्टिधनाः कुवाणाः निहंभनामः कृतामेवपुष्टिमपिष्टितोकुवैतः अमनु
गर्दः उगतिः रासनेभावकिन्तुमवेरधेशारिनाकिनुइरातवेमुणामुलुगिनिपद्यापूर्वमवलोरीचंदधनाः उहोरादिनावप
शुः अग्रपानामारिखाद्यतोवाअग्रमनुगमेचंदसेलुडिमवेयसेत्यारिनाः अर्जुकाप्रामनेरुपधलोप॥ ७॥ अष्टमीमृचमा
हा॥ ७॥ अशुषेमहिमधमराधः मचासनेमनहुषः सुवीराः जनोयः पतोभ्वोतिनीचानश्चावतोरथिनोमहामुहिः मदि
मधममहिमनुजंमपोधनमवंगायसरदेवसंपस्यसतथाकनाइशयासामधेधनंसुषेसुवेवत्ययेनमध्यामधनलोभाय
पशुतधनेदेवसंपोसीत्यथुः किंचनइषः मनुष्यनामेतनुपरस्परसिहवसेपेतामनुष्यावयंकसीवकुसुवीराः जोमनपु
जाकपेताः सतः मचमहपरस्येकमयेनसनेमवृत्तेधनंसंभजेमलमेमहिदेवसंघोविशेष्यतोयोजनोदेवजनयश्चदेवस
यपतेभ्याः अमिरोगोवोत्यनेमः कसीवः अः पतोवाअग्रिामइतिअतोनेभ्योवातिनीचानुवाजोचंतदतीकियाकावाति
नीतथातदाउभवतियदेकामवर्षं प्रत्यश्चोदमः अस्मभ्यंदेयेनअस्मभ्यंदेनवाचनतदाउभवतीत्यर्थः यश्चदेव

वे भा. ४ संघोः आवत्तवड्डमिसेहेनेरश्चैसदहारथिनोरथवतोमहंमेसुगिभरकोनवतिअश्वानोभेरथितारदेवसंधं सुसुत्तुर्थः पहा
 वीवेचेत्तरफरात्तवांशुआवत्तअश्वशष्टसंवेतोमाश्वेत्तादिनामनुषिदीर्घवं॥६॥नवमीसुचमाहा॥६॥नयोमित्रा
 वरुणावभिभूगपोतवांमुनोत्यक्त्याककाख्यंसयस्महेदयेनिघत्तआपयदहिचोमिर्कतावाहेमिशवत्स्मेषुआकंयो
 नतोअभिभूकअमितोदोग्धमवतिअयथाभवतीअर्थः॥यश्चअहमाध्रवातकेणामागेणदुस्तिअयथापकरोणदु
 द्दविदुहपुकोरणद्विचोपुवोअपःसोमामानवमुनोतिअभिष्वानकरोतियुवामतिकम्पअनुरदेवतार्थमुनोनीयमिषा
 यःअयमैश्वर्यादोहःसमूहोद्विधोन्नतःस्वययस्तेवाधिहृदयेसर्विन्निधन्नेनिधनेछापयतिअनुशरणोमोमानुपश
 न्ययितोभवतीत्यर्थःयत्तस्मिन्वत्यययड्डकविलक्षणपुमानकृतावायसवानुपरिगृहीतयत्तःरोवाभिवान्मैततसुतिवाप्रि
 म्मनोसामासःआपयात्रोदितुवन्सोममभिषुण्णैतीतियावेत्तमनःएसुयातीतिवसमाणेनसहबंधःअभिभूकदुहःस
 द्विषतिकियसंहितायोभयभावश्चादसःकृतावेत्यवर्द्धनीवनिपावितिमवर्थ्योवनिप्रश्नरोषामपिदृष्टतइतिमहिता
 यादीर्घवं॥६॥देशमिष्टमाहा॥सवाद्यतोतदुपोदसुनूतःशर्हसरीनगंरुंश्चवाःमिष्टंरुंर्यातिवाहृष्टवाविश्वामुष्टसु
 दमिष्टःहमिवावरुणोयुवागतमंवायसोनोक्तलक्षणेषुभूयजकोजनेदसुनूतःदौतैश्चःसुष्टेरितःअतएवनरान

राम
४

राणांशदृष्टिःअतिशयेननामिमिक्विअथवाअनिशयेनबलवान्नराणांरसमानानांमध्येगृन्थवाःउहृषदीप्तिःप्रस्थातानोवा
 विस्मयतिःअर्थःप्रदत्तधनंयवमहातुभावमन्विष्वापुष्टसुसर्वेषुजनेषुसंयापेयवाधतःमहनामेनतदिसकाभहेतोपिनदुयोमनुष्यनो
 भैततमनुष्यान्मतिबाहूस्त्राष्टशामृतीअमंकितागमनःसत्यानिगबतिरेसुनूतःरामेविवरतीयाक्रमेणानिपुणैरदभक्तित्वरचोप
 ताश्रवाःगुरीदधमनोनसतविवनेवादीनियोतन्नात्रिशनवाभावःविष्टरातिविष्टकीसुनतेकमीणिनिष्ठागतिरनेतरइतिगतेःप्रकृतिमु
 र्वाबद्धबीहोपुर्वदभक्तिसुरवेनमएवशिष्योष्टसुपरादिष्टमोश्चसुनामपसव्यानमितिष्टताशष्टस्यदरादेशःसावेकाचइतिविमक्ते
 रुदातवावाङ्मृबासर्तन्त्योपिदृष्टतइतिकनिष्॥६॥इतिद्वितीयसप्तममहितीयचर्चा॥६॥एकादशीमवमाहाअधमंतान
 दुपोहदंमुरोःश्रोतागानोअमृतस्यमदानमोनुवोयत्रिस्यराधःप्रशस्रयेमहिनाश्चवैतोहेराकावोगममानाःसर्वस्यश्चवादिमंशःमा
 दयितारोयुयश्मृतस्यमरास्यमुरोःसोवादिभेरकसनुद्वोमनुष्यसमनहवमाहूनेश्वीतश्चणुतवदुलेहंरसीतिशपोलुकुअमृतस्यस
 वबद्धबीहोनवोमरममिप्रभतारुत्तरफरात्तवांशुअधश्चवणानंतरंमंतआवावतागमःहंरमोलुडःमयमवदुवचनेस्यवराय
 नऊःवदुलेहंरसीतिशपोलुकुभामहेन्युयधोःकिमर्थमागमनंउद्यतेनमोनुवोऽनुममितव्याप्रायुयंयधमात्रिस्वसनिर्गतरे
 कस्यसुभह्यतिरेकानतह्वोतराहितसअथवानिर्गतोमुखादुवर्तितारकःशष्टःसोवरूपोमस्यतादृशस्यरेथवतेरेथवतेयममानस्य

[illegible]

राम
५

नेलोदिवांसः शफः शुः बंदस्फ मयथेयाईधनुकवाहातालोपइनिचेत्याकारलोपः अतएवाभमानामादिवित्या
 फरान्तचंतामावच्छा॥६॥अथोदशीमचमाह॥६॥मंराहंहेदशतपस्यभर्तेहिर्पयंतवचिभ्योयतंवा॥किमिष्टा
 म्पुष्टपुष्टिभेतेइशानासमुत्तुषंरुतेनेदु॥६॥मंराहंहेसुयोयंदावानुमदिशुवो॥इदिवाउमकिमर्थदशतपस्यभ
 सेदः शंइयइमिसाधनचैनदशावयवस्वाचस्पतययस्मातहिःपंचदशविधभूतानिदशचमसएहीतवाइतस्यद
 शविधधचएवंविधमनेधरयंतोदशचमसाधयंयोयंनिहोमायगच्छंत्वाहवनीयंप्रतियहाश्चमघका निदशावा
 निरुहतीत्यासातामाभ्यमधर्हीनिरश्चविधमपचानिचिभ्योदेवेभ्योहीउभस्यंतियसतदामहइतिनवेराश्च
 मभ्रतातुविहायकस्मादस्मादयत्नागमिष्यंतीतिवाच्यं॥तरुषःशत्रुणातारकात्रतरनेरोणादिकीमुत्रचत्रुत्रक
 मंराएवमंराउभावात्रुणादीनिशब्दः एतन्नामकोरानाभ्यभेमसाधयंतियस्येवांमोदनामस्माकमेत
 सुवादेवाइशानाभ्यामिनः किलदादशानुतरुषःशत्रुणातारकात्रुत्रकमंनिवृहिकान्नामनिशब्दः
 किंसाधयंतिकिमपद्वंतिनमभचंतीत्यर्थः॥६॥चतुर्दशीयचमाह॥हिरण्यकंमंतिथीवमसंमंजोदि
 श्वेवप्रियंउदेवाःअथोपिस्तमध्वान्मुषीरोमाश्वाकरुमयेधसे॥चएतद्वयंसवोवयवस्थाकंपचसाएवस

वींगभरणयुक्तमर्षः अरणीयं रूपं तदंतं पुनरिदमिदं यः उक्तं लक्षणमस्मदीयं रूपं वाचोस्माकं विधेदेवाविरस्येपु
प्रिचंरु प्रयच्छेदित्यर्थः अरणीयेति विधेयां देवानां सद्यो नमुधी सीतु मे स्वाभिगं वतो शिरः सुती उपाः अतिकारप्र
रुतिशश्चरीरायादीनि हवाचिचमसोस्मादागमनानंतरमेव वाचां कृतु कामयेतां शीरसः शफुः परस्मैपदं च यद्वायु
कुं किनुमभावाच्चाचां कं वित्तियद्योऽप्यं चित्तिवा योऽप्यं पयोंतं कामयनानित्यर्थः। केचित्ति तदुच्यते अस्मै अस्माकं मंबधि
भूभयेवृहावेधुयद्बुवयहा अस्माकमुभयेषु गेहिकामुषिकविषयेषु मयविषयेषु फलेषु ॥ ४॥ पं रेशी मृचमा
हो ॥ ॥ चचारोमा मशशरि रशिश्वस्योरातश्चायवसस्यति सौरयोदो मिश्रवहणी दीक्षाः सुमगमभिः पुरो
नादीनां यासां कहीवंतमशशोरस्यमशकी कसंरशश्चोतिशस्यतिवा मित्रनिमित्तमशशोरस्यनामकस्यरासः शि
निकृतिः सुक्प्रबुद्धात्तवामः पुनामो धतइति शेषः शिखराष्टस्यनसादिषु बंदमिवाचनमिति पुणामोक्तं आयायवस्य
सवंताः प्राप्तान्त्यरातनामोरातो नि सौर्जं पयौ स्तस्य पुनामयनेपि बोधतइति शेषः इमिवाचनराएतज्जामानो देवी वां
वयोः मंबधीर्योदीपोसा अशशिरुपनामुअतिविघ्नरूपः पंभ्यमगमभिः सुममिति सुखनामसुखकरादीनां मन्त्रपुरो
नस्यं देवश्चोतघोमनोयुक्तानामस्मादिरो विनां पुरतः सुखे मयजननामवचित्यर्थः एते अहमित्युक्तिरिति लुङ्क

स्योलुडी परस्मैपदं सिविरुद्धिः परस्मैपदे चित्तिरुद्धिः बहुलं वेदसीतीदभावे हन्यारिसंयोगांतलोपौ यद्वाक्यमि
गमनो अहदिकः बोदसं लडितो हिलुं किहनीतिरुद्धिः ॥ ४॥ इति प्रथमसंहितियस्य प्रथमेऽतीको वार्गः ॥ ४ ॥ का
रिक्तैरस्मिन्नशरेशु केच इत्तावितवेषु स्थ इति वृत्तीयं मुक्तं त्रयोदशवं अवातुवाकमणिकाः पूषः ससौनोषम
वितिदीपंतमसः पुत्रः कहीवां रूचिः कृषिश्चाप्यस्मादवेरिणिपरिभाषितजाताः अनादेशपरिभाषया विपुलं रसुश
द्वययोगादिमादिकैर्मूकै उषोदेवता केपातरुवाक उषसे कतावस्य चोन्नत्तस्य च विनियोगः पातरुवाकया येते स
दिति रिरुवात ॥ ४॥ तत्र प्रथमामुच्यमाहा एषुर्योदसिणाया अयोऽयेनंदेकसो अश्वमो अश्वः कसा उरुच्छाद
योऽविहायाश्चिं संतीमातुषाय कृयायां दक्षिणायाः पृहायाः स्वयापांरुलाया उषोदेवतायाः एषु विप्रो
रथः अयोनिश्च अर्थुक्तः मनुहा मृत अवयवपि देवताविशयो नृक्ततज्जथा फस्यवा उष इति गम्यते एनमन्तं अ
मतासो अमराणाधुमोपोदेवा सोदेवनशीलाहविर्नामोदेवा अह आह्वितं वं देवयजनं गतं आह्वयत्यर्थः अने
तरं सोषाः कृपातं निरुद्वयस्यते नशा नमसां मुकाशो उरुच्छात उक्तिरामृतं रुचं रुच्यते तं रुचो वसो इति यास्की
इतिमा अयोऽमराणाधुमोपोदेवा विविधो गमनयुक्तामहती वा विहाया इति मत्तमविहायाः यद्वा इति म

वे.भा.
७

मनुष्यात्मा मातृवाय सयाय मनुष्याणां विवासाय विकिकेवी अथकारि वाराणां रूपाविकिनाया कुर्वती तमो निवारय
तीत्यर्थः॥ छ॥ इति या म्चमाह॥ छ॥ पूर्वी विश्वस्मादुक्ता बोधिजयती वा जहती मनुषी उवाच यत् घर्षती पुनर्
रोषा अग्नयथा पूर्व हतो विश्वस्मादुक्ता त सर्वस्मात्सुप्तान् मृतान् तातृ पूर्वी पथमा मवीय मुखाः श्रवो धिनु ह मृतान्
पञ्चकालमवगायदि पश्चात् सर्वे प्राणिनः प्रतिबुध्यते कीदृशी सा वा जगाम नशी लं पकाशं निवर्त्य धकां जयती पृथक्
कुर्वती यद्वा वा जशं चना ममुपविवा न् अचामश्नं वै वा जइति श्रुतेऽप्ययजमाना र्थं मंत्रं संपादयती बह्वी मनुवा
सर्वे जगसं मज्जती सवी वा प्रकाशस्य किंच माषा उवाच वैऽज्जता मती व्यख्यत विवचे सर्वं मनुष्यपतीत्यर्थः कीदृशी
सा युवतिः मिश्रणां शीलानि स्योषणा वा पुनर्पुनर्मव नशीला प्रतिदिनं वत्तमान् चानु सोषाः पूर्व ह तो स मा प्रथ
मामुत्वा प्रकृष्टा मती अग्नं देवयजनं देशं प्रयोगकृतिः प्रथम इति मुख्यनाम प्रतमो भवतीति या स्ते उतर देवः प्र
धा हता मतिशी घमेवा गवा तीत्यर्थः॥ छ॥ इति या म्चमाह॥ छ॥ यदृष्टं भागं विभुजा सिद्धय उषो देवि मर्त्यं वा मुक्तो
देवो नो अत्र स विना मृता अनाय सो वो चति मर्यादा॥ छ॥ मुजा ते शो मनुजननी विदेव नशीले ह उष उपकालो निमानि
देव तेन त्वं चामनुष्णाणां पालयिषी वीं अद्या क्षिन्ने नृभो यत्र्यं भागं मज्जनीयं स्वकीय प्रकाशशो विभजा सि विभम्भ

राम
७

इदं सियद्वा मर्त्यं चामर्त्यं पुमथे नृभो यजमानो यौ देवानां भागं विभज्य ददासि उषसि प्रवृत्तायां हविषो दीप्यमानं वा उषमो
राट् वमुपचर्यते अत्रा क्षिन्ना भागं विषये र पुना यजमानेभ्यो निमतं फलं स न मन रं मना देवमना वा रा न मना वा संत मना वे
ति निरुक्तं वचना तद्दशाः स विता मेरु को देवो नो स्मान्नागसी को चति अया वा व्याग यो ग्या न ववीतु अतु गृह्णा चिर्य
कि मर्थं मर्यादा यश्च माग देशं प्रति मर्यादा मना र्थः॥ छ॥ चतुर्थी म्चमाह॥ छ॥ यदृष्टं मना या रा वा दिवे दिवे अथि
ना मा र्धना मिषा संवी घोतना वा अस्माद पमय मिदं जने चत्यना अ न हा उषो ना मेत त अहना घोतने तित चाममुषा
वा वा सा रं देवे पृथग् देवे च विषवी स्वाहनी ममुपावा न गृहं पृह न त घन गृहं अथ आ निमुत्पिनया गवति कीदृशी अ
कं ना म न म नं प्रकृष्टं प्रति हत मुघो मा प्रकाशनं रूप रं क्षना अक्षरयं ती यद्वा अ धि र भना अ धि क क्षरयं ती किंच शिषा संभ
क्त मिच्छंती घो न न रुच्यं जन् घोतनशीला शस्त्रं प्रतिदिनं आगाराग कृति पूर्व या ती युक्तं चानु न रागा दि निवचन मा वश्य
कं च घोतना र्थी आगस्य व वृत्तं धना ना ह विले स एणा ना अग्र भिन्त तन्त्रं अष्ट भागं मज्जते सेवते स्वीकरोतीत्यर्थः॥ छ॥ प
थमी म्चमाह॥ छ॥ मगस्य च सा व सणा सना मिरुषः सृजते प्रथमा जरा खा पश्चात् मघा यो अघ स्य क्षता जये मते रं सिण
यारथेना मृता सुष्टु मनुष्णाणां नेत्रिषाः हे उषो देव ते भगवत् सर्वं मज्जनीयं स्वादित्य स्य स्य सा मिष्ट स्य मृत्नीया सिने न सहो

वे. भा. ८

सधमानवानवहृत्पुनरेतथ्यवतथावतुगाशतमोवारकसमविउदैवसनामिरसिमिनीछानीयासिएकसिने
वावछानइत्यधमानेवाभजनयत्कतामभ्यइतिनामिभ्यहानमतिगहमिचोत्यनिछानह्यवेतिइकनिर्वचनहय
मभिपेतयाछाहाननामयेमभिभेनामिरनेस्यांनयंतिनामपत्यंनमतेस्यनिकर्मणातिग्नप्रयाभवतीतिता
इतीचाप्रथमाइतरदेवभाःपूर्वीचकृष्यवासनीनरस्वभुतामवमरविभुत्यर्थःनराभुतिर्नरंभुतिकर्मणइतिवारका
पञ्चापञ्चात्वेनीत्यनेतरयोश्चस्यभतापःकश्चिदुःखस्यतइत्यादकपापस्यवाधरयतितामिसदृष्याःगबुव
चनवात्यःद्वयतिगोत्यर्थःदधातिर्दोतीतिगत्यर्थेषुपावातायदिसपापीकलीयानुमदसिपापप्रहृयासहापम
तयायारश्नचस्वरीयरादिसाधनेनवजयेमा॥६॥इतिहितीयस्यप्रथमेचउद्धीवर्ग॥॥७॥॥यद्यमचमा
ह॥॥उदीरतासुत्ताउत्तुर्धीरुदयःशुशुवानासोश्चसुःसाहवन्ननितमसापमृहाविष्णुःरुफसोविनातीःसुत्
ताप्रियमत्यामिकावाचाउदीरतांइत्युद्धीकश्चिजउद्धीयथाभवतितथासौचेप्रवर्तयधौतथापुर्धीःपुर्धकप
रंशरीरंयासुधीयानयामिवीताःपुर्धकःप्रसाःप्रयोगविषयाःताश्चफकिषंउपसौपलसितानिकर्मोणिप्रवर्तता
मिन्त्यर्थःयपिप्राणवायुनाशरीरंमर्यतेतथापिपयोवेप्राणाःसाप्रज्ञायावाप्रज्ञामाश्राणाइतिभुतेःप्राणप्रसयोर

राम ८

कवात्यज्ञायाःशरीरधरामविरुद्धेयथाप्रयःआहवनीयापाःशुशुवानासःअत्यंतरीप्यमानाःइदृश्वानिष्टे
उपहास्यंविस्तीर्णमवमितितुपुव्येत्येतुवितुथाभयःआहवनीयाधाःशुशुवानासःअत्यंतरीप्यमातीर्विविधासमा
नाउपसःइवोदेवतातमसापमृहाविष्णुःरुफसोविनातीःसुत्ताउद्धीकश्चिजउद्धीयथाभवतितथासौचेप्रवर्तयधौतथापुर्धीःपुर्धकप
रंशरीरंयासुधीयानयामिवीताःपुर्धकःप्रसाःप्रयोगविषयाःताश्चफकिषंउपसौपलसितानिकर्मोणिप्रवर्तता
मिन्त्यर्थःयपिप्राणवायुनाशरीरंमर्यतेतथापिपयोवेप्राणाःसाप्रज्ञायावाप्रज्ञामाश्राणाइतिभुतेःप्राणप्रसयोर

वे.भा.
६

[illegible]

सुद

सम
५

[illegible]

वे-भा
११

काइत्यर्थः किंचमदाभदेकल्याणं सुखं वानमेनमन्सर्वेनानुक्तं चहमानाः क्षय्यमानाः उवासाः उद्योदेवताः परावयं
 तितथापुनरावयंति च परस्परपेक्षया नयचवशः एवावतिष्ठुगता प्रववपुनपुनर्दिनोतरेष्वप्यायंति नमो विविहायप्र
 तिदिनेगतामन्तं कुर्वन्तीत्यर्थः ॥४॥ त्रयोदशी मचमाह ॥ ४॥ कृतस्परमिमनुयवमानाभदेकमुमस्माभुवेदिः उवीनोअपसु
 हवाकनास्माभुगयोमघवसुचसुगदेउकृतस्ससभृतस्यारिसारशमीनुअनुयवमानाआकलोनप्रवर्मानावेभदे
 भदेकमुतनकल्याणं सुखं वलीकिकवेदिकं कर्मतदिसयां प्रसोतावेहि ह्यापयः देउकनोस्मदर्थसुहवाभुगुआडुता
 सतीवतवतमोविवामतयप्रकाशं कुर्वत्यर्थः किमर्थमिति तदुक्तं मचवकुमचमिति धननामहदिले सणयुक्तेष्वका
 न्यजमानेपुरायश्चसुगवकुविशानिधनानि संभवति पूर्वोक्तेन कानुना सहसमुच्यार्थः शब्दः ॥४॥ इति द्वितीयस्य
 प्रथमेव शेषः ॥ ४॥ ॥ उवाउबेतीति त्रयोदशैवैवचुर्थे पूर्वैर्देयं तमसः कक्षीवतआर्षेवेष्टुमस्यस्य उवाउबेतीत्युक्ती
 तं विनियोगमुपूर्वैस्तुक्तीत्युक्तं ॥ ४॥ तत्र प्रथमा मचमाह ॥ तति एषोषाः समिधने अयौ अमिचसा मान्येन कवचने अमि
 चसमिधमाने पुमसुकर्मार्थं कर्तुं प्रयोगः उषाकादेहाहसनीयारयः प्रह्लायेते उबेतीतामाविवासयेतीउर्विया उवहले
 ग्यातिः प्रकाशं अश्नेत सेवने प्रकाशं वै प्रकाशयति वासवै किमिदं धनुर्भ्यः उपमाभननिर्देशः उदिताः सूर्यः कः सूर्योयथ

राम
११

प्रकाशयति तथेत्यर्थः अत्र बहुद्वयात् भिन्नकर्मणि वासवितारेवः सर्वस्वपेरकाः सूर्यो नोस्मदर्थः उक्तिः प्रथमार्थः शेषो विशेषणः
 वाचीनपुंसिकलिंगः अयं नयीनकृण्वेन पोसित्युदिताः अष्टाष्टवाताः अरणीये हि पते पादयोपेतं मनुष्यादिरूपं धनं प्राप्ताचीनश्च
 उमाना उरराचित्यर्थः नथाचउपपत्तादवतुष्टयोपेतं गवारिरूपं धनं प्रवाप्तीति किमर्थं इत्येदिपदेव उपपत्तौ चनुष्यादेव गमनाय
 यदान इति संबन्धः अस्मन्ननादिवापाय मेत्यर्थः इति न्यामचमाह ॥ अमि नती देव्या निरुता निप्रमिनती मनुष्या मुगा निरुषीणा मु
 पमाशशतीनामायतीना प्रथमो यथाद्योशः देवानि वतादेव संवेधी नृपि होवादीनिकमीणि ज्ञतमितिकर्मानामवतं कयैरमितिव
 ममुपावाता न निकमीणि अमिनती अर्हं मतीनामप्रदानेना कलेकुर्वन्तीत्यामनुष्याणां पुगा निमुगोपलक्षिता विमेषादिकाले
 सर्वेषां सुसुखापारम्पराहतीति प्रमिहं किंच ईदृश्याणां गच्छन्तीतो अतीता नोशश्वती नोसेतति प्रवाहस्येकानि यानां उपमा तह नि
 र्गर्थः तत्राश्वयमीनामवमानसमय उवचमानो प्रसावागादीनो प्रथमभाविनी उपस्य गता योवावो बुहयश्च सुभतीति प्रमिहं
 तादृशी देवीयाद्योनुमाणिनामुपहाय घातते ॥ ४॥ इतीयामचमाह ॥ एषादिबेदे इत्युक्तं सुभतीति प्रमिहं तादृशी देवीयाद्योनु
 माणिनामुपहाय घातते ॥ ४॥ इतीयोऽपि उदिता मसत्त्वो कथं जशशो वरिषत्त्वो कस्य लोकावाची लोकार्णोः कथं चोत इति याक्ते
 नोक्तवान् मसपूर्वैश्च ईदृश्विन्मागो जमिनी वेदयत्ता सती गवादिशारशमीनो वाके उप्रसाने प्राकृतप्रकर्षेण करोति यद्वारजसे

वे-भा
१२

जकशाहरजाशोहवीचीचमृगहनीरनसीउचोतेइतिपाकेनोक्तवात्। तस्यपूर्वेहंपूर्वस्मिन्नागोउषःकालेगकांवाचोतेनि
 चीजनयित्रीउवादिपिउषःकालेसर्वेषांप्राणिनोवाचस्फुरतीतिप्रसिद्धं। यद्वाअथस्यकर्मसुष्ठितस्यनोःकेतुंगमनामना
 रिहंप्रकर्मकेतुइतितामसुपादात्। शकृतप्रकर्वेणकरोति किंचपि-योःपालयित्रीयोवापृथिव्योःउपछाउपाछउभेगेभ्रेत
 गलप्रदेशास्त्रिचउभाउभेधावापृथिव्योःपृथ्वी। छतेजसापूर्यंतीयद्वाउभायाःपिबोरितिसंबंधः। वितरःविशिष्टतरंवीर्य
 ऊरतरंश्चनिविघ्नीर्णयथाभवतितथाक्प्रधानविशेषेणैवप्रख्यावाभवतिप्रकाशितइत्यर्थः। उपाशोवधरणाथःपादपूरणो
 वामितासुरधनर्थकांकमीदृतीत्याकेनोक्तवात्॥४॥इतिद्वितीयस्यप्रथममोर्ध्वा॥४॥ ॥एवेदेयापुजतमाइशेकेना
 जामिनपरिचलान्तिजामिंश्चरमसातवावृशाशहानानाभीरीषतेनमरोविभाती॥एषोषाएवेतउठएवकाराथैःएवमेवइरा
 नोभासमानप्रकारेणैवपुरुतमाविपुलतमाश्रयंनविभृतामतीश्रद्धांमिदिजानीयेमनुष्यादिजातिनपरिचलान्तिपरतःसर्वतो
 न्ययतितामामिसनानीयेरेवजातिनपरिचलान्तिनपरिवर्तयतिमनुष्यादिकंचतइपलंसितलोकहृदयेवाकास्मेनप्रकाशयतीर
 यःकिमर्थमितिउच्यतेइत्येकंमुलेनसर्वेपारंशनायमुखेयानभवतितामसवनिर्दृष्टिउवाकिंचअपरेपसाअपापयामिर्मुन
 यानवाशरीरिणजोशरानाशाशधमानाशाशसनःशाशधमानइतिपाक्षःस्यइतोगच्छतीत्यर्थःविभातीविशेषेणप्रकाशयेती

राम
१२

मा। अर्मास्त्वातपुवि कारेःवकाशतनेधनेगच्छतिमपिप्रकाशयतिवथासहोमनोमेवदेःमवशान्नेषतेनगवतिमप्रकाश
 यमिपूर्वेलोकहृदयेप्रकाशतइत्येकैरानाश्रमिणेकेकेपरमाणादिपर्वतपर्यंततेभ्यःप्रकाशयतीत्यर्थः। प्रकाशसुमिपूर्वेलो
 कवलेप्रकाशमइत्येकं पुरावीर्मासंकोकेप्रमाणवाविपर्वनपर्यंतंरुस्तेप्रकाशयतीत्यर्थः॥सप्तमीप्रवमाह
 ४५॥अत्रातेवपुंसइतिप्रतीचीछकीयछानातप्रतिमिचउमुखीसतीएनिगच्छतिनयथालोकेभावरहितयोषितछोवि
 नेवासोलेकारादिलाभायपिह्नेतिसतिभाभरिसएचितप्रशानादिनासम्पूक्तोषयतिनदभावास्तिराममवाश्री
 रियमुखाद्यपिछोचितप्रकाशादिलाभायपुप्रकाशरानायवापिहभूतंसूर्यमाभिमुखोनागति। अयमेकोबुद्धो
 कतस्यधनानांमनयेगतीरुमियात्तुगीवेत्तपरोऽदंतांगार्जइतिःएहनाप्ररुदबोगर्जइतितामसुपादात्अथोवि
 सेनराजपुरुषैःन्यायनिर्णयिन्वास्तिष्ठितंछानमुच्यते। तदारोहतीतिगर्जैरुक्प्रयालोकेकाकावितर्जनंकाय
 धितधनानांछकीपरिह्वानांमनयेषाभायार्जमागवतितांउसम्भाविचीमायरीयोर्ल्लभतेचेदेकैसंताअत
 दीपधनंस्वितरंतिथेयमपिधनानांभीणनसाधनानांप्रकाशानांसनयेलाभायार्जमाकाशंमूर्ध्वाकाशंमूर्ध्वनि

सिद्धान्तप्रारोहतिदेशविशेषाचारमणो ह्येवंदृष्टान्तिनां किंचपेयेऽशतीकामयमाना सुवासादुक्तादिशो मनवस
ना सुलं कृता पूर्वजो दर्शनसमये मलिनवस्त्रासतीच्छानानंतरं शोभनवस्त्राभरणं शोभमानाः विशेषेण पतिभ्यो
गायकां सतीतेन सह संकीर्तयन्त्येवमुक्ताः अतिनेत्रे नौधकारेण चतुर्वातमलिनवसनापि प्रभाते स्तेजसा वृत्तव
तमुवसेनासतीपतिच्छानीयेन सूर्येण साकं संकीर्तमाना ह प्रेवहमनेव अस्मदंतच्छानीयानिरूपणिनीलपीतादीनि
यद्वा निरूप्यमाणानि पदार्थजातानि तत्परां रीतिं गमयति प्रकाशयतीत्यर्थः यथा स्त्रोके काचिदमणीयाद्यो विवृत
यान्तेन दंतान् विदधुते तथेयमपि सौगुण्येण प्रकाशयतीत्यर्थः अयं मे शोभितुं स्फुटं व्याख्यातः अत्रात्र के
पुंसपि दनेत्यमिमुखी संतान के मेणे पिंडरा नायन पतिं गतीरोहिणी वधनलाभाय राक्षिणी गतः सभाच्छाणुर्
णातेः सत्यसंगरो मवति वचया पुत्राया एतिका रोहितांश शकेणा प्रति साक्षि लभते इति ज्ञायेव पर्येका प्रयमाना सुवा
साकनुकाले प्रवाहमनेव दंतान् विदधुत इति च ॥ ४ ॥ अहमी मृव माह ॥ स सा च मे न्यायस्येयो निमारे गपे स्यात् प्रतिव
ह्येवाद्यवती राक्षिभिः सूर्ये स्यात्पुंड्रे समनुग्राह्यवा एकस्मारेवा तमि सा दुसुच वात परस्परं सुसंभाव न तथा परः प्राय
म्यात्तेन खिवा च न्यायसुखयमेव सतीति ॥ च सारातिः चे मे न्यायस्येड कनित्वा न्येष्टाये यो निउस तिच्छानं अपराच

रूपं आरैकचरिवत् प्रशत परेव यतीत्यर्थः तथा च पूर्वजाप्रातरं कषमेयो निमारे गिदिरि च च आस्य उत्यजा उपमे प्रति
च ह्येव सापेथि वै वस्यमस्यैव गतिर्यापथागतायां तस्यैव स्फुटं रं च सुयंत अनिभेच्छा उ मनु वितमिति विज्ञाये
वापगच्छतीति भावः एवमुत्पत्तेषां मय्ये सारं शिभिः खंतीति समनगाः विवृतवाचा ता विवृताः घाटव्यहासप्यग
मनापगच्छतीति समनगाः सूर्यरश्मयते इव जाताः संघीभूताः तस्यैव अनेन गत प्रकाशयति तथेयस्यैः वातस्य
वतका स्त्रोपचोदसः ॥ ४ ॥ अथ नवमी मृव माह ॥ ४ ॥ आसां पूर्वसो मह मुचुस्त्रुणां परस्परं सुसंभाव न्यायस्येयो निमारे गपे स्यात् प्रतिव
नवचयसीर्न नमस्मेरेव दुबंतु सिना उषासां सुचुणां परस्परं सुसंभाव न्यायस्येयो निमारे गपे स्यात् प्रतिव
सा सुवसां मध्ये अहमु अहमु प्रतिदिनं अपरा अया घतस्यैः पूर्वी अतीतिरिव स संबंधिनी मुषमपे स्यात् अमु स्य
अभ्येति अभिमिमुखं गतिः अथ वधनेन गततीत्यर्थः सर्वै सह सु एव मेवाभ्येति वधसीः धनदिवसा शोभनादिन
मुखावाः पुनरिव स्यात् शोभमादिन सुखावापस्यः अस्माकं वज्रदुधनविशिष्टं यथा भवति तथा उद्वेउ प्रकाशयंतु
वैतन्यौ यद्ये विवृत तथा चापामि न्यो पिडं विवृत्यर्थः ॥ ४ ॥ अथ रशमी मृव माह ॥ ४ ॥ प्रबोध्यो क एततो मघीन्य
बुधमाना पण्यसंसेतुरेव दुबमचव डो मघी निरिवन्धो वे सृष्टे नारत्यती ॥ हे मघी मघवति अस्मभ्यं तव वेदुभि

वे.मा.
१४

हैनैसहतिउफदेउखेदेविदणतहविभरानस्यान्यमानानप्रबोधययताययतिबुहाउकुरुकिंवपणयव्यपास
हिस्रवोवणिजपणिवीणिप्रवतीनित्यास्तपणयतिबुहाकायागारीनाकुवाणांअननशीला।अमबवेकुमसंतु
सुपंतुदीधेनिशमंतुमिअयंतामित्यर्थीतथाचमंजंतु।ससंतुत्ताअगतयोवधुंतुअगतयइति।किंचहेमधोनिअ
सहहविभिंसहतिहउफमघवडाहविलंशणात्रवद्योजमानेन्यातेषामथोरवतधनवत्समहिमनउठविनादि
किंचहेसूरतेसुधुमुतुप्याणनेविद्विजनयंतीसर्वप्राणिनसपयंतीवंप्रवेसुतिकर्तव्यजनमानायतरथैरेवतसमहायं
उदेतिशेषः॥६॥इतीयस्वप्रथमेत्रमोःधर्माः॥६॥६॥ अथैकादशी॥अवेयमसैकधतिपुरसाधकैगवा
मरुणानामरुणानामनीकविद्वन्मुह्यहसतिप्रकेजमहंयहमुपनिषातेअधिरयमुषासुवतिवोवोपेतयोषितच्चा
नीयायहासवैषुमाविषुमिअयंतीपुरसातपूर्वसादिशिनिअवाधैवअर्यमपाडमिवहंतेवा।अवावशहेविनिय
तियारहाथीयन्यवेनिविनियहाथीयाविंकावारचेलोकचात।तकयामवगम्यतिप्रतिताहइयंअरुणानांअरुणवर्णानां
वोमसिहानांएतममकमिमानांवाअनीकंसमूहंयुक्तेरथेयोम्यति।अरुणोपावउयसांशवाःसविनुपितियथाऽनोके
वाहनसनाहहृष्टाप्रयाणममुमीयतेतथाअरुणरश्मीनामश्वानोरशानाउषाअगतीत्यध्ववसीयते।यदाहरणोरश्मी

राम
१४

नांसमूहंयुक्तेतथाज्ञननिश्चियंणयाकचात्रावोविवर्जयिष्यति।यतइयंगापुनक्तिअतएवकारणान्यथाऽलोके
समचाहंरहृष्टयोमीयतेतथावापीत्यर्थः।तादृशीसाअतनिअसत्यायनितुपेअंतर्हि।अनिरोक्षयवचदेशेभने
तमसिवाकेतुकेतुछानीयास्तपयिवाविबिंधंसासइतिशेषउपसर्गचशाघीकि।याथाहायःयहाअसतितमाहपेय
कारप्रकेउपसर्गपणतापयिवासीन्यंतुमुहादिनिपूर्वाचयनसिन्कालेअधिःआहवनीयादिरूपहृहृहंसर्वयज
मानयहंअधिहोवाचयर्थमुपनिषाते।एतिष्टतेरीप्यतइत्यर्थः॥६॥अथहादशीमवमोहा।इनेवपश्चिहंसरे।मेनरश्म
येपिनुभाजोक्तष्टौअमासतेवहसिपूर्वाममुषिदेराशुपेमन्यायेनेनवसुधोसत्यावयश्चिन्मनवेतःपहिलोपि
चिदित्येषापिशाशार्थः।निपातानामनेकार्येवात।उच्चावचैषर्थेषुनिपतंतीनित्यास्तिनोक्तवाता।वसतेनिवासछाणा
नीशरतमहहंसुप्रपतंतिपूर्वकारेयहंयहमुपनिषातेअधिप्रिक्तवातरपेसयादिराशःकिंवनाश्चमनुप्याश्च
पिनुभाजःअचार्यिनःकृषिवाणिज्यादिकनौःसुसुयापाशयमुतइत्युक्ता।अपन्न्यालेनितथांमजोतरपहरीयनु
यातयनिपहिरा।इतिएवंसत्याहंदिविद्वन्शीलेउपोदेवतेअमायहंदेवयजना।असतेनिष्टते।यजमानायतरथो
आमतिग्रहनामअमारमइतितनामसुपवितचातायहाअमासहहृयमानेनाग्निनासहनिवसतेयजमानायअम

वे.भा.
१५

नायश्चभावमेतमित्यादौसहस्रैर्भूयोगात्॥६॥ त्रयोदशीमवधानं। एवं स तद्व्योक्तनीत्याश्चद्रुभसुवातांचसुतिश्च
नयानिवेदयिवास्वामीहंप्राथयेतेहेसोम्याः। सोमसोचंतदहंतीति। सोम्याः सुखाहीडपसः यतोऽयं तादृशाः अतोमेम
स्वप्रतोः अस्यासुक्तद्वयगतमंवरूपेण सोचेत्। आश्विमीदं सुतां भवति किंच हेऽपसः उशती सोऽनस्मात् अश्वसमृद्धि
कामयना नामूयं अवीरुधधं। अस्मान् प्रवृद्धयत किंच होद्वीः देवो देवनशीलाः। युष्माकं अवसायुष्मासेवं विनोरस
णोनवयंसहस्रिणां सहस्रसंख्याकं अमीरुधधेनसनेमले मेमहितयाशकिनंचवानं शतसंख्याकं अपरिमितं धनं सु
नेमसुपुष्कतेन शतसहस्रपरिमितधनादिरूपरसो नवयमपि अर्थिभ्यः सहस्रपरिमितसधनसमनितरो भवेमे
त्यर्थः॥६॥ द्वितीयस्य प्रथमेन वमो वर्गः॥६॥ ॥ शतारत्रमिति सप्तर्वं पंचमं सुक्तं कास्ती वंतरानस्य सुयमानवात्
रान् देवसंयतिनोच्यते सादेवातति परिभाषितवात् त्रैलोक्येऽप्युपलब्धो हेनगत्वा॥ ॥ शतारत्रं सप्तस्वनयं पुरानं सु
तिरित्युक्तमणिता॥६॥ तत्र प्रथमा॥६॥ शतारत्रं प्रातः पिबाद्भूति ते चिकिचाऽतिरिह्या निवसेति न प्रजा
वृद्धयमानाः स्यात् प्रायसीषेण सवते सुवीरः अत्रेति हासमावक्षते रीर्यतमसकहीवात्रामककिबलचर्यचरिष
श्वेराभ्यासोययुरुकुले चित्कालमुषिवावेरात्सम्यगधीन्यवतानिवचविवातेनाउताताः पुनश्चमहं प्रतिप्रयास

राम

१५

नमद्ये मां रोगो विनांतः पुनः खरुहं प्रतिप्रयास्य नमद्ये मां रोगो विनांतः प्रभाते भावयद्यस्य पुत्रस्वनयो नो मराज
पाणिगृहीत्वा स्वकीयमानसमुपवेशस्य सोऽदर्यमवगत्य स्वकीया प्रशयमनाः पप्रुह भगवत्सक्यपुत्रः किं नाम वमि
तिसवृष्टौ मातरपितरं स्ववृत्तांतं प्राच रुसचराजा संभ्रायत् इत्यवगत्य मुदितमनाः स्वर्गहं प्राप्य आश्वे मधुपर्कमा
स्वयवसुमाख्यादिभिः प्रजयिवासरथादशकत्याः शतनिकात् अश्वतं पुगवानो शतंगोषद्यत्तरसहस्रपुरेका
दशरथाः आश्वप्रादससमवर्षप्रभुक्रमेण प्रतिगृह्युरीर्यत सौनिकमागत्य सैप्रादश्येयमनुकल्याणमाश्वबंधनीरु
तहात्कहीवात् अश्वबंधधनेन वराण एवोचितं अतोऽस्य राज्ञा प्रमियहीनोपपद्यते योजनाद्योपने चैव विशुद्धावप्रतिय
हृत्युक्तं वात्। तस्माद्वास्तुण्यैवाधिकारो न उरुविद्यस्यति। सौषरोषः। अद्यशसौकसिगात्पमरात् पुत्रतयापिते
नसिगायेन घयवृद्धवाताः अपरौ रौत्यादनाय सामर्थ्यमलभमानेन तदुत्पादनाय याचितो रीर्यत प्राकृष्टिशिङ्गमको
अपरोत्पादनाय प्रेषिनयाराजमहिष्याश्च तिनस्तेन महर्षिणा सह स्तुलजमानया तेवष्टाभरगोरले रुसचप्रतिनि
विचैने प्रेषितामुशिङ्गमिकां योषितं रासीमित्यवगत्य समवपूतेन जलेनाभिषिच्य रुष्टिपुत्रीरुहातया मुहुरमः तदुत्स
नकहीवाचमज्जकिपतसर्वं अस्मानिः प्रवीक्ष्य येनामत्यायामित्यवस्कोनविष्टरेण प्रतिपारितं अतोऽसहविद्यसे

वे.भा
१६

बंधतकहीवानिनिनामोयपत्रांहीर्घतमसःपरमर्षरुपस्रवेनंजास्मृणाप्रतिपादितंवातप्रतिग्रहोपुपयववडरमारि
सुक्तहयघनयस्यराजोदानप्रशंसास्वानप्रतिपादकोनवचुकमणोस्वनयस्यदानमुतिरिनिदानउद्योभावयवउद्यो
चेतिवोभयवज्ञानव्यंभिन्नमेवाउगम्यतइतिउच्यते।उत्तरसुक्तस्यप्रथमायामुविश्वसिधितोभावयवसेतिदाउभय
व्यस्यस्यमाणवातातुत्थायामुपजीव्यपृथुगुणान्नवसुतसुतसुतपितुनीमापुत्रव्यापिष्यवहर्नैववातातुत्थायामु
सदृशादीबहुशःप्रयोगदर्शनात्स्वनयनेनदत्ताइतितंवेवसुक्तेस्वनयस्यापिअस्यमाणवाचोभयवापिरुद्रप्रतिग्र
हीचोरेकचैनेकचैनेकमेतदानप्रशंसाहं।आस्थानमितिप्रसिद्धासवेकहीचान्नातीतंमर्षपितुनिवेदनपरोसेण
वदानप्रकारंशंसतिस्वनयोनामराजाप्रातिवाप्रातरेवात्मनःसुकाशमागतःसत्त्वरचैरमणीयंनिकारिकंशक्तःप्रभातः
कालेदध्मनिअसंनिधेन्नापयतिदरातितंछापितंसर्वविकिचान्त्वेतनावान्अद्रुमिस्रवगतवान्प्रतिग्रहस्वीकृ
त्यनिधत्तेपितुःसम्रापिच्छापयति।अनंतरंतेनदत्तेननिष्कादिनाप्रजोपुत्रभत्यादिरुपांवहर्नयमानापोषयनआपुर्जीचितं
ववर्हयत्सुवीरःशोभनेवीरःपुत्रभत्यादिभिरुपेतःसत्त्वरयस्योषेणाधनानांपुनःपुनर्वर्हनेनमवाततौगजासंगकृतमिति
नवदराशशिषंप्रार्थयते॥६॥अथद्वितीयाध्यायमाह।सुशुरससुहिरण्यःसन्धोसहस्रास्मेवयइंदोदभनियज्ञायंतंरसु

एम
१६

नाप्रातर्गोमुहीजयेवपरिमुञ्चिनाति॥६॥अथकहीवतःपिताअनीतेनधनेनसंतुष्टोराजानंवरुप्रकारेणाशामोआ
सोमन्योराजासुगुरसत्शोभनेवर्हनिर्गोभितहाभुभवतुतआसुहिरण्यःसुशुरससुहिरण्यःसुशुरससुहिरण्यःसुशुरससुहिरण्यः
शोभनेरथैवदत्तमन्त्रस्येप्रदत्तेतेहन्प्रभूतंययःअनंतरंरःपरमेश्वरोधर्मदेवतादधुदराउभयोप्यराजाधैर्गाहिर
एणांआवाभिबहुसंख्याकानिदत्तवान्अतस्त्रेधामेनिदृदिप्रार्थनोचितेवकसेवमाशीरितिसउच्यतेयद्योराजाप्रातिव
प्रातराणिगामित्रनिधेपुत्रवायंतंरुत्तुलोहागस्ततंपरिपथिकयइदयागोतारंवावावसुनाअन्नसाधनेनमवादिधने
नवादिधनेवदक्षिनानिगमनतःउरुष्टेवभूमिनागतिभिरुह्नीत्यर्थःप्रतिबधेदृष्टातुव्यतेमुहीजयेवपरिमुच्यमानास
तीबधेनजपतीतिमुमनतःउरुष्टेवह्नीजामृगपसादिबधनीरकुःजयाणाशकोयथापदिगोतारंमृगपसादिकंउञ्चि
नातिवभूमितथाभयान्नसुतातमपिवागमनेप्रतिबधयाघघराभस्त्रिनायोराजातोषयतिमृएवंभवचितितंउरिनिपदेव
वसाऐनयासेनतुदराहणतयेमेवोवाख्यातःससुगुर्भवतिमुहिरण्यःसन्धोसहस्रास्मेवयइंदोदभनियज्ञायंतंमजेनप्रा
तगगामित्रनिधेपुत्रवायंतंरुत्तुलोहागस्ततंपरिपथिकयइदयागोतारंवावावसुनाअन्नसाधनेनमवादिधने
आयमुद्यसुक्तप्रातर्पिच्छंविष्टपुत्रवसुमतायेनाशेशोभनेपायमसस्पृहयइवहर्नयमानापोषयनआपुर्जीचितं

वे.भा
१०

कालेयं राधनेह तत्त्वान्तस्मिन्नेव काले सुकृतं शोभनस्पकतीरं चोडकृत्वा प्रमिद्वन कसह दृष्टमीति कामयमानो हं श्रयास्मिन्नि
नेह हानीं श्रया प्रशस्तिश्च वयं पापिके वले प्रातः प्रिये वक्रतः न पूर्व फारि नित्यापि श्रया यामिक्त कृत्वा र्थाय वैद्युः प्रातः शिगम्यते
कीदृशोऽष्टसहस्राधनस्य पाग स्यात् पुत्रपुत्रवारं पुत्रवारं पुत्रपुत्रवारं नित्यास्तः कतीरमित्यर्थः कोन साधनेने नित्युच्यते वसु
मतारथेन समहन्वतारथेन साधनेन यद्वा तेन सहित इति सहा र्थेऽतीया किंच मरुनीतेन समहन्धनेन शोः पश्य मन्तः पञ्च
रूपस्य मन्तः स मानसधिनस्य मन्तः सौमो मर्दत घ्निकर्मण इति निरुक्तं तस्य सुते श्रिष्टुते रसं पाययथा न्याने पाययश्च
साधनेन सौमयागं कुर्वित्यर्थः कृत्वा वयदृष्टीरं सितं तो निवसतो चीराः पुत्रनस्यारयोयस्य ते तारदशो वरिष्टसाधनं बहुधनं प्र
तारं मृत्ता मिथियस्य यामिका मिवापिः वै हं यममहं कुरु पुत्रस्यारि वरिषया प्रापुहो भवति नित्या कामयेत्यर्थः ॥ ८ ॥
अथ चेत्तु ॥ ८ ॥ उपहारं निसिधुवी मयो मुवर्जानं वयस्य माणा वधेन वः पूरांतं वयपुश्चि वश्ववस्यो घनस्य भाग उपयं निवि
स्यतेः प्रवृत्त्या मविश्यानीते धनेन सौमयागं कुर्वित्कं तेन मेव सौमयागं फलप्रदर्शनेन श्रोति सिधुवः स्पंदनशीलाः प्रसुचवपयो
धराः सिधुः स्पंदनादि नित्यास्तः मयो मुवः सुखभावयिष्याम्य इति सिधुवः स्पंदनशीलाः प्रसुचवपयो धराः सिधुः स्पंदनादि न
यास्तः मयो मुवः सुखभावयिष्याम्य इति सुखनाममयः स्मकमिति श्राम सुया राता वधेन वः श्रीणापि यो गावर्जानं सौमयाग

राम
१२

मनुति श्रुतं तस्यायस्य माणां यत्तपणं तं कुर्वन्तं वनवके वलमीनानं अण्डियुयत्पइत्य वतमपि उपपेत्य हारं नि स्रवंति श्रीणायेती
त्यर्थः न च पूर्वस्या मविशो मपि ले लुक्तं वा सर्वं यो सौमयागानां श्रमिष्टो मात्मकज्योतिष्टोमस्य प्रकृतस्य ज्योतिष्टोमेन स्वर्ग
कामो यमेते निस्वर्ग एव फलं चैनश्च तत्तगवादि कमिति ता चोद्यं वन् ॥ गवादि कामनयापि सौमयागस्य कुरु शक्यं ज्ञानं केव
लं सौमयागमु विष्टता मेव महत्फले ॥ अण्डियु सुकृतं साधनात्मिकं मोतेराणि अविनिष्टता मपि मद्रफले मध्ये वेति दर्शयति ॥ ए
तां पिहन् श्रीणायेतं पुरिशीणानशीलेष्टरा नापाणिनः सर्वरापीणायेतं वपुः कषं अश्ववस्यो वमिद्वेस्यः अश्वसमर्द्धिहेतवो घनस्य
भागः यद्वा घनं कुल्यातिश्च ॥ सर्वत उपपेत्य स्यं नित्या प्रवृत्ति श्रीणायेतीत्यर्थः ॥ १० ॥ अथ पंचवी मृच माह ॥ १० ॥ नाकस्य एष्टे अवि
निष्टश्चितोपाः एणाति सहदेवेषु गठिता तस्माच्छापो घनमर्धं निसिधु वस्य स्यादयं दक्षिणापि च ते सत्तौमयागमशं सापमंगेन स
माप्यतादानमेव दक्षि विनिष्ठा मिप्रशंसन्ति यदा सौमस्य वसुनं वाद सिला शशस्य याग एव प्रसिद्धं वा वासुक्तं परिसमाप्ते सौम
याग एव ते प्रसूयते ॥ ययो मर्द्धः एणातिह विरादि रा ने नरे त्वादीन श्रीणाति मन्कस्य कम्पिति ॥ सुस्नाम तद्दिह ह मर्कं न विद्यते
अकंदुः खंत सौधने पापं वेति नाको फलोक्तं तथा च च्युते ॥ तवाश्मलो केन मुषे किंच नाकमिति मस्य एष्टे जने उपदिश्य
श्रियाणं किं तु देवेषु मध्ये गठनि वन्ति वस्य मेव देवो मेव नील्य तं सन् अवि अधिक आकल्योतेति दृष्टियद्वा ॥ अविनिष्टति

वे.भा.
१८

एति अधिष्ठाप्य प्रसूतिं भूतिं एति न केवलं स्वर्गाधिपत्यं किंतु देवेषु मध्ये गवति वर्तते सुयमेव देवो भवतीत्यर्थः हे
 ति प्रमिदो किंचात सैपीणयिने पुरुषाय सिंधवः स्यंदन शीलाः आपयते मेजो वन्सारं अधिति गच्छति रमवर्षे भवती
 त्यर्थः किंचेयं भूमिपिदसिणास स्यादिकलसंपादनदत्तामतीसरा सर्वकाले पिबते मेव यति तोषयतीत्यर्थः रातु नीव
 नसाधका नोदो कानि रचिणाणि समृद्धा निवमवतीत्यर्थः अथ षष्ठी रचिणा वन्मिदिमानि विचारसिणा वती इति सू
 यीस्य रचिणा वन्तो अमृतं भजेते दसिणा वन्तः प्रतिरंत आयुः रचिणा वन्तो वडु निधुमो हिरण्यपादिरूप रचिणा प्रदा
 दृणां उडु दृपवकासार्थं तेषां मेवार्थं इमानि भूमौ दृशमानानि विचारिणा वानि पानि रक्त कंदन मणि सुकोटिरूपा
 णि रचिणाणि समृद्धानि भवन्तीति शेषः किंच रचिणा वन्ता मेव दिवि फलीके सूर्यासु सूर्यसंवेधिनी लोकाः तदनुग्रही
 ता लोभावात् समृद्धा भविति किंच रचिणा वन्त एव अमृतं जरा मरणरहितं कृत्वा भजेन्ते ते सेवते यद्वा रा नेना महन पाप्मा
 ने आत्मानं विदित्वा अमृतमविनाशनमोक्षमभजेते प्राप्नुवन्ति यत्नेन रा ने निश्कृते किंच रचिणा वन्त एव आयुः प्रतिरंतं अ
 तिदीर्घ एवमायुष्यं गृह्यन्ते लभन्ते प्रपूर्वसि रतिवर्द्धनाथः इति निर्वचनं बध्यते ॥ ६ ॥ अथ सप्तमी मन्त्रमाह ॥ ७ ॥ मा
 दृणां नो दुहिते मेन आस्मात्तापि सुः सूर्यो सुवतासः अयं सैवापरिधि रसु कश्चिदृणांतमभि मयं दु शोका ॥ ७ ॥ अथ यथा

राम
१८

तिरेकाभ्यां दानं प्रशंसितुमाह एणां तोदेवादी नृह विरादिना पीणयंतः संतः उरितुं दुष्टं यथा भवति तथा प्राप्नुवन्त्ये
 नतसा धनं पापं च मारुता प्राप्नुवन्ते न केवलं साताम एव अपि सुखं देवानां सौतातोपि विद्वांसो मा जा रिषुः ज्ञानयानजी
 स्त्री भवेयुः तथा सुवतासः शोभनं कुरुचोदायार्थं दिवि यमवतोपि मा जा रिषुः तस्तीनो भजनः कइति सुदुष्यते तेषां रा
 णो यो दृणां वान्ते यो नीयः कोपि पुरुषः परिधिः पापस्य परिताभरको लुप्यहा अन्वोयः कश्चन पापदेवतेषां परिधि
 नीयो व्यवधाय को लुप्यथा येः परिधिः परिधिः स्वयं सः प्रभृतिभिर्वाध्यमानः स्वोर्तर्हितमग्निरत्नतिहया अथ वा अन्यो
 धर्मविशेषः तेषां परिधिः परिधनं सुकवचं नृणां यो सुर्ताह किं पाप्मं पुरिति दुष्यते अदृणांतं देवादीना पीणयंतं अ
 रातारं शोकाः चित्तपीडाः न साधनाः पाप्माने अभिमुखं मयं दुःसम्पत् पाप्मं वंनु वयं सुविनो भवे मेत्यर्थः अथ यद्यपि सा
 प्राप्तेन रा नेनाम भवंच स्यते तथाप्यस्य कृतकारुण्यं रा नेन स्वरूपवाते दुःस्वानिमायचित्तरथः ॥ ७ ॥ इति द्वितीयसप्तम
 मेदशमिबर्गी ॥ ७ ॥ अमरानि निवर्त्तं मुक्ते स मेत्युवर्त्तमानत्वात्सप्रचै आदितः पंचानां कही वान्ति ॥ ७ ॥ अथ
 यथा सप्तम्यारो मशाना मब्रुवादिनी आदितः पंचानां भावयस्य स्वरूपत्वात्स एव देवता स एव देवता या तेनोच्यत इति या
 यात अथ यथा षष्ठी सप्तम्यो लुभा वयस्यो मशानाः संवादय आभा वयस्यः सप्तम्यारो मशाना यद्यपि स्वनयेन दत्ता इति सू

वे.भा
२६

यथागच्छात्तस्यैव वस्तुना च तद्व्यापि कृत्तुव्यो मेरुः रुशमा इति वदन्नाथवह संशयः कश्चात्प्रथमाया मविभावयव
सोपनिक्तचाचभावयवत्तुष्टावेतेतद्विरुद्धमित्युक्तं पूर्वमूक्तं एव। आदितः पंचविष्टमाः अंतरे अतुष्टुभौतथावातुकोऽस्य
रानितिकेहीवानुरागनुष्टापंचमिदमवियव्युष्टावेत्ये अतुष्टुभौतभावयव्युष्टेमशयोदंपत्यो संवाइति उक्तो विनियोगः ॥
छ। अतः प्रथमा ॥ छ॥ अमरा स्त्रीमाथ मीमनीका मिधावधि सियतो भाव्यो मे सहस्रममिमीतमवान कर्तौ राजा अथ वदमा
नमिधौ मिधुदेशीयहालज्ञाया मिधुतीरेममरतीरे अघिसियतः अघिवमिमतो भाव्यस्य मानयव स्यतुवस्यस्व नयस्य
त्यर्थः तस्य अमरा न अमन्यत्तु म्रोभात् म्रोवापि ता निष्ठदु विधरानादीनो कर्तौ ज्ञानिमनीकामनीषया। प्रयाति शयवृधमश
भो विशेषा मप्रादयामिक स्यविशेषतः तित आह अर्जुन केनाप्यहि मितो यो राजामेव दर्थ्य सह संत संत सत्याः कानुमवीनुमयो
ते सोऽप्रादयि सत्वा सोमयागाः भानि अमिमीतसेपुसंधन मेरुनेन निर्मितवानु किमिच्छु न अकर्मैः अयमाणा कर्तुमा
मनेइह कामाः कामयमानयतो ये आर्हि त्वाफ पाधिनी विवाकी र्ज्य मेव वदुधने प्राहान्। अतस्सोमी मी र्ज्यः ॥ छ॥ अथ हि
वीर्यामृवमाह शतं गतो नाधमानस्य निष्ठा छतमश्च न्ययं ता उप आइ शतं क हीवा अमुर स्यगोनां दि विष्यो नेर माततान
॥ छ॥ नाधमानस्य स्वकीर्त्तं व्यमिष्यु चैव चिमानस्य अमुर स्य धनानो निरमिषु। हनशीलस्य राशः सते न सारी व्यमानस्य सनय

राम

२६

स्य निष्ठा नूत्नामराणविशेषानुद्यताविशेषविशिष्टानि वा सुवर्त्तानि शत संख्याकानि शतं सहस्रमित्यर्थः तथा प्रयतानुशु
हानुल्लसिगोपेता नमश्च अद्यमानममद्यो न हयाय आइ आइ तवा नूतन्यागो नो पुंगवानो बलीवद्दोना मिस्त्यर्थः उत्तर मवे स्त्रीगवी
नाम निष्ठा नात। तेयो शतं आइ एव इराता राजा हि विफलौकेशवः कीर्त्ति अमरा श्वती आतान विष्मि तवा नूतनवादि प्रतिय
हीताह स्वर्गो कीर्त्तिमकरमित्यर्थः अथ इत्याया ॥ उपमा प्रणवाः स्वनयेन रत्नावधु मतीदराथा सो अचुः बुद्धिः सहस्रमनुगव्यमागा
सन के हीवा अमिपि वै अहो। स्वनयेन रत्नावधु वात दालीः श्वैर्पुं कचा वर्यवधू मंत आहो ना विवधु नि सघंत दश एतं संख्याकोऽर्थ
स्य रथाः उपासुः उपाद्धिता गव्यशयो गोसमूहवाची वधिः सहस्रमनुगव्यं वध्वधिकमहसं वयसमूहः अद्यगुः प्राङ् आत्मानं परो
ण बलीवन्ति सर्वप्रतिगृह्यायं क हीवानु अइ विवसानो माध्य अमिपि वेंसं निहिते न निमनत्स्ती कतरं वध्वदिकं सति त्रैसमपैय
नि स्वयं च। करोति अमिपि वश अमिपि वश ए आसन्नकालवाची वधिः वश ए इति वतसं प्रपि वै अमी कइया मवसे विया केनो क वा न
आसन्नचचन उपसर्गं नेदेष्यो नेदः छ अथ चतुर्थी अणाः सहस्रमाये अणिन पंति। मरकताः कुशानवो अश्वो क हीवत
र मरुतपत्वाः इराशयस्य शमो त्याकथयतः सहस्रम सहस्रसंख्याकानु चरोपेतस्य क हीवतो गोष्ठमहस्रस्य अथै पुराज्ञान शोर्ण
शोणवर्त्तपताः अश्वाः चचपिशनु एकेरु स्य शम्यवतुष्टपसतिदराथानां मिनिचवर्गिशचे आभवंति तेपि अतिप्राक्ति आश्विन

वे-भा
२२

छ॥ अथ द्वितीया॥ यन्निष्टं वायजमानाहुवेमयेष्टमंगिरसां विप्रमन्मि विवेमिः शुक्रमन्मिः परिस्मानमिव घांही तारं वर्षणीनां ही
महालाभेयनिष्टं अनिशयेन शष्टमं वाचोयुजमानाः कयं यष्टारुहवेमश्वाह्वामः पतोवयं यजमानाः यतश्चिचयनिष्टः अतोह मे
तमिमायकः हि शंको अंगिरसां अंगाराणां मध्येयेष्टं जालां युक्तं वाता॥ अंगिरा अंगारा इति यास्कः ये अंगारा आसं मंगिरसी नववि
निष्कृतेः केन साधनेनेनितुद्यतो मन्मिः मनसाधनेः विवेमिः मिश्रो वेणापीना पित्राभिः मन्मिः मूर्ध्वैः यदा विप्रैर्निर्मध्विनिर्मध्व
विमिर्न विप्रिः मन्मिः विप्रिः मन्मिः मूर्ध्वैः शरहिता वयमिति संबधः नृदाह्वानानंतं यमिनां परितो गच्छं मया मिव सूर्यमिव होता
रं वाना माह्वानां के पाकेषामर्थं वर्षणीनां मनुष्यानां मेतु मनुष्याणां यजमाना माह्वानां तयाशो विक्षेपं के शवदसंभयत
का ह्यालीपेनं दृष्टां वदितारं एव रूपं वा विश्रान्ता मेव निविशामाः रमायशयजमाना रूपाः प्रजाः भूयते स्वर्गीय मिमं तफल
प्राप्तेयं प्राप्तेयं प्रकषेण प्रीणां यंत तादृशं वाहुवेमिति संबधः॥ छ॥ अथ दृतीया॥ सहिपुरुविरोजसा विरेकता ही घाती भवति
दुहंतं परं पुनं दुहंतं वीलुचि घस्य समूतो अक्षवद्वेवयस्तिरः॥ सहिपु एव पूर्वेषु तप एव प्रिय विरुक्ता वीशे वेणो च न वमार्जुन
साह्वाना रूपाणां क्लेन पुरुचि च अक्षधिक मेवरीमानदीपमाना दुहंतं शरणं वदनाय प्रयुक्तः परं पुनं परं शुभ्रवसयथा अमोघं
हिनमिनर्थीयमपि। किंच यस्याये अमोतो संगतो मयेमो वीलुचि विरुद्धमपि पाषाणादि कं अक्षवद्वेवयस्तिरः शयिततथायस्तिरः यचपके

राम
२२

तादिस्त्रिमपि चलिंतं तदपि चत्तवी। चितिददनी मवीलुचौ तमिनि तन्नाम सुपावात्। तव हंताः चने वदुदकमिव उदकं
यथाभिसेमोमि शुष्पानि तथे राथीः अंतं तददं चिरमपि दिनमि अस्मा रोगं शरुं दिनमीति किमु वक्तव्यं इयमि शयः। किंच
यमग्निः निषहमाणाः शब्दः शेषेणाग्निमवन्मये इरमते शब्दु मध्येकी इति तं नैव शयति तया कुर्वन्नायतेन गवति
शशेः सकाशात् न पाल्यते। तव हंताः च वसहानं नृपाशत्रुमिमवर्गीति च वसहामुत्सहते सुखं वादमोस लोपः मयया शजोति
मुसवि धातिन पालयते तद्विरुथीय द्वादह धनुर्वहन कुमेरा हचमहुः॥ छ॥ अथ वतुथी। ह॥ वाहिरसा अत्रुयं या विदेते नि
शमिररणिमिदी। प्या। वास प्रयेरा च वसोमयः पुणिगाहते तद्दनेव शोचिषा। अस्मा अमये द्वा विना ह॥ हान्येव सापं नि
हवी विअनुकमेण प्रमिमे वदुदराने लुं गिगानि छे। निमिचो लुक्। आतर्नि के नुं सायनमाना राहने दृशंतयथा विदे विदु वेपरमा
र्थं दर्शिते उक्ता निधनानि वितरं तिरानशीला। यदा अयमग्निं यथा विदे विरंते सति निरुक्तं हविर्देवेभ्यो दातु लभते स्वकरोति। त
था उग्निं विरंते हारसः शपो लुक् लोप स आत्मनेपदे चिनिते लोप किंच सोमग्निः मे निष्ठा। मिररणिमि अंतं तेमोः पुके मी
येः पन्नादिरूपः राष्टि प्रजितः मनु स्वर्गादि निर्दरातिरामरानेशपो लुक् किमर्थं अवमेत इक्षणाय यद्वागे निष्ठाभिः अनिश
येन तेनो वदिः अरणिमिर्गो मनेः उगरे वातु दिशपयन मानेन रं हविः अवसे वेते वांछी काराय राष्टि अयमग्निरातिनयति

[illegible]

आयनमायुः तस्मै आसौ यो ज्ञमेति सर्वेषां भूतानां प्राणादाया ज्ञमेति निश्चतेरात्रौ सर्वभावी विन्यासतत्त्वाऽनुवचनं निश्चयमश्वि
सर्वप्राणिनामाणां परं तुः पर्यस्य शैलस्मिन्नेव भवेत्त्याशु कष्टासु र्वनिश्चितोपि धीमहि किं वक्ष्ये अनएवकारेणानुयतोयमुपश्रीतम्
यतः आद्यमप्रायुः समीकारेणावाप्तस्य च सत्यस्मिन्नेव आसुहं विरलं ज्ञानं मनुष्ये पदमभवत्तत्पहणशुक्तं भूतपहणादशतः सूनवौ
पुत्राय पित्रौ वीजमुश्रीरदंतुसस्तधनं गृहं यथापहणं हवति तथेत्यर्थः शर्मणि गृहनामशर्ममेति तत्रात्मसुपादात्तराशेनोच्चाहव
नारि कृपेणायेकं ह्रस्वमुपेक्षाह एते अध्ययनं तस्मैव प्रानंश्च नक्तं आसुवमानंश्च वं कर्तते प्राणिनः अतुष्टादित्युच्यमानाः अवरं तस्मि
यधपि विशेवेनाप्राणिनः दाहणकारिद्वारा संजितथाप्यसि यजमानश्च मिश्रय इत्याह व्यासः निषेधं हविरेव च अतुष्टादित्युच्यमानाः अवरं तस्मि
हविषा अजराः संतो यजमानानां जगत्समुत्पत्तिं त्यक्त्वा इति द्वितीयमस्य हेतुमाह शरीरार्थः ॥ अथ अशुभं प्रमदमाह सहि
माहौ नमास्तुते विविधप्राणिभूतत्वात् प्रसूतत्वात् इति तृतीयमस्य हेतुमाह शरीरार्थः ॥ अथाह व्यासः शरीरार्थं जस्य केतुरहंणा ॥ अहं महिम्न एव सुतयाप
मिदुहं व्यासि तु विविधप्राणिभूतत्वात् प्रसूतत्वात् इति तृतीयमस्य हेतुमाह शरीरार्थः ॥ अथाह व्यासः शरीरार्थं जस्य केतुरहंणा ॥ अहं महिम्न एव सुतयाप
पक्तां भूमिं भूमिं धनिरुव घते क्षत्तलीत्यर्थः धनने रक्षेताः प्रारुते शहीनपरिज्ञे वेधिवलमिव मरुतां समूहो यथा धनपतिते य
त्यर्थः उवरासु उवराणां सुक्तासु च आसु वेदिभूमिषु कौटशीर्यं रश्मिः अहं महिम्न एव सुतयाप

न करोति अर्नयतीत्यार्त्तनाः एतनाः तासु एषा मध्यं योषु च। एषा दिवा राफरात्रं वा। ता सोनया यइष्टनिः एषूयः येष्टयोवा
किंच एनं स्वनयेन शिः हवा आन्ध्रपुरे ग्राशरी निश्चान अन्नित्तपति बांदरी सुडः। यद्वा आइपूरी हरतेरैयेमहन इति य
त्येनामो वगाति छि मिमिचो लुक बोंदरी सोडु खः केवलदि ववा वेद सापिष्ट पतइत्यनजारे थाग्रामः एतए वानवायः सए
वशिष्यते। आदिः सर्ववह वि एरानशील। तथा यन्न सवोतुः प्रतापक केतु छानी योवा चर्हणा प्रजनीयः सुपां सुलुगिति
सोकारः प्रत्यया फरात्र बोंदरी संकिंचु हर्षतः हविलं सणादत्यंत हर्षयुक्त सय द्वा अन्नित्तफल सनेय ममाना हर्षयतः
हर्षीवतः आघस्तीकारेण हर्षयुक्त सप्रिः पंथाने नार्थ विन्धे सर्वं मुमुष्यं जुषं तन्न सवेवेता किमर्थं मुने शोभाय शो न
नाथ मुख प्राप्नये पंथानं सर्वं गतं एहि को मुभिक सफल स्यात्प्रेते मार्गं सर्वं चतुगवंति। अग्रिमेव श्री लपि बा मा
धवंति मार्गं अय एदं योतः यथा लो केन रोमुष्याः सुमशी मनाय सु खप्राप्नये पंथानं सर्वं गतं यो निर्वयं कोट मार्गमि
व॥ छ॥ अथ सप्तमी मृचमाह॥ छ॥ हिनी यरी कीं सा सो अन्नित्तवान मस्यंत उपवोचेत नृगवो मध्ये तोराशा नृगवः अ
ग्निरी शो वमूनां सुविर्घो धर्मिरी यो। प्रियं अपि धीर्वनिधी एमे धिर आ वनिधी एमे धिरः॥ छ॥ यत्पुंदि बा द्वि वमा
पंचे हि प्रकारे औत समात्री मरे न द्वि वपाप नै। यद्वा उपलब्ध एमे नता आह वनी यादिरूपेण नाना विधं यद्वा द्विता द्विवि

धया एहि की मुभिक फलाय डमया यविन केरा जदेशः पुंइर मग्निस्वीप्तामः कीर्त्तनं कुर्यंत सोतारः पवा घवि बांदर संसंवां। अग्नि घतः
अग्निने पोतमानाः नमस्यंतः नमस्तो एपल किता मुपल्लन कुर्वंतो नृगवः नृगुगो शेरना महरषयः उपवोचव उपेस बुवंति किं कुर्वंतु
राशादनेन मिन्न भूतेन हविर्हो नाथं मध्वतः श्री एणाम प्रियमयनं कुर्यंत तथा नृगवः नृशो हविषोपापानां वार्किं वायिः सुविर्घी सः ध
र्हिः करण कुशलो यमप्रि एषा दीपमाना नो वमूनां हविलं सणा नो। ईश ईं ऐस मथी नवति लोपन्न आत्मने परे क्षिति लोपायद्वा
एषा दृश्यमाना नो मग्नि सुक्ता दीनो वमूनां ईशो मरातु मिनिशे वा किंचाय मग्नि मेधिरै मेधेयजतं दातु स्वयं ददं येन यक्षन सूतं स
न प्रियानुस्त्री निदेव नृत्ता न्वादी नृत्त अपि धीतु पर्याप्ति पर्यंतं दत्ता नृनिधी एमं नृत्त वीत्सं प्रजनां वा। तथा मग्निः मेक्षवा नृत्तं श्री आ
वनि पीष्ट। अत्यदेवता के धीपिय जे लु स्वय प्राप्नय माग प्रयाजादिरूपं हविः संप्रजते॥ छ॥ अथा एमी॥ विद्या सो वा विराटं पति हवाम
हे सर्व सोम प्रानंदं यति भुजे सत्य गि वरिहं समुने। अतिथि मातृषाणां पित्रु नैयस्य सया॥ छ॥ विद्या सो सर्वो सा विशां प्रजानां यनेमाना
नाना पति अन्नित्तफल रनेन फलं कहेवामहे। आह या मन केवलं यजमाना वार्किं तु सर्वो मां प्रजानां समान एव करुणं दहन पवना
फपकार सप्रवेषां प्रतवा तातथादं पति गार्हपत्यादिरूपेण यद्वा हस्यपालुं कं मरु इति एहना मदं मरुति शितिः तन्नाम सुपादान्। अको
रलोप आह म किमर्थं भुजे मोगायद्वा महे। आह या मः पुनः स एव विशेषते। सत्य गि वीहं स यथा श्री नृता नानां अवि संवादि फला

वे.भा.
२५[illegible]

राम
२५

[illegible]

वे. भा.
२६

वोय दुरुष्णाभिरेत होर विशेषां रूपाणां मानमवतां मध्येषे यं होतव्यः ॥ अथैकादशी ॥ मनोनेदि छंद इशाना आभरासदेवे
भिः सचनः सुचेतुनामवतां मध्येषे यं होतव्यः ॥ अथैकादशी ॥ मनोनेदि छंद इशाना आभरासदेवेभिः सचनः सुचेतुनामवतां
मध्येषे यं होतव्यः ॥ अथैकादशी ॥ मनोनेदि छंद इशाना आभरासदेवेभिः सचनः सुचेतुनामवतां मध्येषे यं होतव्यः ॥
एन कृतिमवसे भुने अस्मि ॥ महि सौ दभ्यो मघव सुवीर्यमयी रूपो न शवमा ॥ हे अग्र्ये सचनं दिष्टं अत्यंत समीपे दृष्टं शास्त्रं
घांद इशानो दी सवेन इशामा देवेभिः सचनः ॥ उतरे देवे समाना ज्ञः अग्निमुत्तेन वरवरेषा हविः स्वीकारात् सप्राना च च
सुचेतुत शोभनेन चेतुना वा पुन स्यादेव विशेषतो सुचेतुना शोभनेन वेतवता मया उपादि कः ॥ बहु बीहो न रुमु प्रामि क
नर पदा ह्यक्षत्रं ॥ युक्तेन त्वदीय ते मथ्यु न प ह युक्तेन त्वदीया इशानं प ह युक्तेन त्वदीया इशानं प ह युक्तेन त्वदीया इशानं प ह
एतु अस्मि प्रमहि महा व्र अजे महती कान्ति वीर्यवीर्यं कुरु संपादय शक्ति एति मयो धित्वा त चात देव पाथ्यं वरिणि गम्यते कि
मथे संवत्समप्रदर्शनीय चाय अस्मि ॥ अस्याः पृथिव्या संबंधिने मुने मो गायय हा संवत्समुज्जित सा माना विकारणं मय्यं
नीयाय भोगायै मनुके कृत्येन मानेनो अस्मि प्रमेव अपि उन्नोदः ॥ प्रोचक कृत्येनो पि दे मघव व्रजय सुवीर्यं शोभनं पुत्रं न्याय पते
धने शोभनं सामर्थ्यं वा त्तद्वि कृतं किंच शवसा बलेन युक्तः स मर्थः अस्मि हिरो विनो माशय ॥ सुदिह्यन्तं तंति वरिषि पति पथका

सम
२६

रपसेणदि वरि कारः आधरा त्वं रं सय दामर्थी मर्थन वा मुं अस्मदर्थं शवसा बलेन युक्तो भवेति शोभनं वरं उपो न राव
सायथा कश्चि कुरु शवसा बलेन मथी र्भवति तदनु ॥ ६ ॥ द्वितीयं सप्रमथं मे वयोदशे वर्षः ॥ ७ ॥ अयं जायते स एव द्वितीयं सु
अयं जायता एति ॥ अवाउक मणि का परसे प रूषिः सर्वो माय एभि र्क क वार ररि वंरं आपेयं विवि उश एयो कृत्वा दिरि
नारि माया प्रियो ॥ पृथ्वी सप्रमथं मे नि एतं सुक्तं माया स्र चैन विनि युक्तं सुचितं वाष षसे ति त्वं अयं जायत मनुषो धीरि म
णीया ना मिति ॥ ८ ॥ तत्र पृथ्वी अयं जायत मनुषो धीरि मणि होता यति ए उशि ना मनुष व्रत मग्निः स मनु व्रतां विभु अग्निः
सखी पतेरधि विव श्व वसेते ॥ सद्वो होता निषद रि लस्य रे परि वीत त्र लस्य रे ॥ ९ ॥ अयमपि मेनुषो मनुष्य एव अयं यो स का श
न जायत अग्नि मे अनेनो स्रजः क रीशो यं हो नार वाना माहा ता यति एः अग्नि शयेन य एत मः कि मर्थं मनु स्रजि उशि वो क
केल स्य का मग्नि रूपा यज मानानां वतो सा मया प्रा रिह पंके म सुल ही रु सने के वलं परा बं मे व अपि उ अय मर्थीः स्तं व्रत म
उत्सर्गो यद्विः वी करोतु रूपा क मी तुल रूपा पुन म ए व शि यते विभु अग्निः विभु विषय क मे वा रु कं स्र सखी यने स विव म
मनु र वने न या श्व वस्ये अति पति हात् ॥ स्वा मनु र वने यज माना या र पि विव धेन क्कानि यो न वति धने यथा अ च सत्ये ध च स
व अच स मर्हि च सा धपति न दय मग्नि पति स्मे दय सा धयतीत्यर्थः किंचाय मग्निः रलस्य रे इशाना न्म्या पदे सं सलोप आ

वे.भा
२७

सः साभूते ह्यनेवेदरूपो वदमाहुः। पामं संस्थित्वा इति श्रुतेः एवावती वैष्टि वीयावती वैदिरिति वा पुनर्ज्ञने वशिष्यतेः इदं स्वदेव
देवतायामनोः सुखागौरुपाया इति एकदमं वचनं निपादितायाः पारंपार्यासंप्रदेशे इदं वैमोहनीयमात्रकाशिन्यामादिश्रयः पदे
पुनर्वति स्वाहेति वचनेः निपटनृनिर्णीतिकां हंशायमधिः अदव्यः केनाप्यहिसनिः परीचीनकृचिभिपरिविभिरीपरितो वचिक
एवंभूतः सत्तमिषदत्तः ॥ ७ ॥ अथ्यदितीयाः। तं यज्ञसाधमपि वातयामस्य तस्य पथानमसाहविष्मताता हविष्मता। सनहुतीमु
पाभत्तया रूपानमूर्यति। यमातरिश्वाभनवे एसावतो देवं भाः पावतः यज्ञसाधं यज्ञस्य साधकं साभेतैः किंपि कडुत्रपदभक्तिस
सुः तमभिदेष्टा कृषितं चापि वासयामासे अग्निः संभवनाथः चापरितो वंमवाभदे। वातगतिमु। स्वसेचनपोः चोरीदिक इदं गोम
मिः केनापमेनेति इत्युक्ते। कृतस्य यथायागस्य मार्गं लयागातुष्टामेनयजेनदेवेभ्य इति श्रुतेः यज्ञे मेदे वस्यमहती भूतिर्मेवति। प
दाकृतस्य यज्ञस्य पथामार्गं धीर्यत्पपूर्वोक्तमपरेणाश्रुती ता इत्यादि सूचीकृतेन मार्गणाद्या पुनरस्तेन हविष्मतात्तु चि अति आनृपुगे
दिप्रदेय इत्यतानुमानमकारोपलस एभमो विणोपकृतिनवातुनयेनेसथैः कुजेति इत्युक्ते हविष्मतात्तु चि अति आनृपुगे
गथादिबहुभिर्युक्ते देवतावादेवमां विचारयुक्ते किं वसायिः नोस्म संवंधिनो हविर्लक्षणानां उपाभति उपाहरोत घृकारविष
या उपादुपश्रद्धाहासतन्ति नरं पदो भद्रमि वं सुपा सुलु मिति सन्नस्यानुकतो वैवेयनंतरस्य गतेः प्रकृतिस्वरं च यथा रूपा अन्त्या

राम
२७

सामर्थ्यलक्षणयावत्स्वययादिविः चैकसागरूपाननुर्यनियतमभाभिपर्यंतं नश्यति अजरो वचंत इत्यर्थः स इत्युक्तं क
इत्याह यमप्रतिदेवं चोतनशीलं मतरिश्वाभुंति संसारी वायुः पूर्वमनेवेरथ्यि एरावतः अति उरगतवतः आदिश्रयाम्नाः अ
भासीता। कोचितेन मूमाह्वयितवादि सथैः तदनुपरावतः इरातरे वं अग्निः अस्मत्तरे वयसने पति ह्यपपक्षितार्थः ॥ अथ्यदती
याम् ॥ एतेन संप्रत्येति पाश्चिं देवमुद्गीरितो वृषभः कनिक्कदहधेदेनः कनिक्कदहधेदेनः शनं च सप्ताणो अक्षतिर्देवा वानमुनुर्येति
सदेव धनउपरेषु साउषधिः परेषु साउषु अयमग्नि एवेन गमनसाधनेन गमनेन कसधः अस्मदाहानंतरं पाश्चिं वष्टि वी
संवंधि ह्यनं वेदिलस्य मेव परिपरितः यदा आभिमुखा र्थी वापयं योपयं निगच्छति कीदृशी मिः मुद्गीः सप्यं सगीयमा
नरेतः शादेन कार्यं हवीरुपमं च्यते। तदा नुमवर्धी योऽप्यते वृषभः कामा नो वधिं ता कनिक्कदहधेदेन शस्यन्तु पर्यं निपुन
स एव शिष्यते। हतो रथं नृ आन्यानि स्त्रीकारेण अत्यधिकं सामर्थ्यं देवन कनिक्कदहधेदेन शस्यन्तु पर्यं निपुन
शिष्यते। अयमग्निर्देवनेषु संभजनेषु सौकेषु निमित्तमूर्तेषु अक्षभिः अक्षच्छानीया मिहानि। मिश्रतं च सप्ताणः सर्वं त
काशमानन्यदाहालो कषययायजमानेन कृतं शतरुग्णितं प्रख्यापयन्तु तथा उर्वणिः शीघ्रगोवा शृणो हि सको वा। उर्वणि
सर्ववनीरिति यास्तः किं वसाउषु ससु भित्तेशु साउषु ससु कृतं भवेतीति यास्तः ॥ तव उरु उरु उपारेषु परं मोत एष पति उपरं

वे.भा.
२८

वे.भा. २८ शिष्यायजमानपदहावातेषुसहोदधानःछान्दसाभार्यमाणोभिःसद्यःपुर्वोनिपूर्ववाच्यः।किमर्थोपरेषुक्षेपसाउषु समुद्धितेषु कर्मसुहकिषुवानिन्नमृतेषु अथचतुर्थी॥मसकनुःपुरोहितोदमेरमेभिर्वयंत्तस्याधरस्यचेतनिकिवायस्य चेतनिकिवावेभार्ययतेविश्वज्ञानानिपुष्पशोभयतेपुनश्चरितिथिरज्ञायतवर्जिवैभञ्जनायतः साग्निःसुकानुःशोभन कर्मोपुरोहितोपुरोध्यमाणःयहापुरोहितवधामनिर्वोहकःमनरमेरमेनवपजमानपदहेसर्वेषुदेयननेषुवाचधरस्य नाशरहितसफलप्रदस्यपुनर्यत्तरेधीवतनिजानातिपबुधोदस्यर्थः।किवायंयजमानोपिकिवाशोभनेनकर्मणायन स्यचेतनिकिवायतामवबुनानातिकिवायमपिशिरीतिकिवाप्रकृतेनकर्मणावेषःविचिअफलांकोकनोसमुद्रयतेइत्यतरती पुरवमागमनंवातरिवनेयजमानार्थेविश्वज्ञानातिनिसर्वोपिपारिदातिनिहिविरहीनिपारस्यसेच्यथेस्यशान्तिस्वीकरो तिपतोयपुतश्रीःपतंमेवसानःअतिथितन्युष्यजनायतइत्यजःयजःकारणानुपुतमस्यर्थेसेवमानःप्रवहीभवतअ तपस्यरागउतश्रीःएवमप्यप्रवृत्तसितयजमानोपिबद्धिर्हविषांकोटावेभःविविधस्यफलस्यकारणोऽप्यारपिताअनाय तममर्थमवन्॥७॥अथपंतमी॥किवायदस्यतविषीषुचंतयेप्रेरवोमरुतोननोमेधिरायनोमोत्पतेहिभ्यादान मिचतिन्नमूतोवमन्यना॥सनधामनेउरितारनिहुतःशंसदाधारनिहुतः॥८॥यद्यस्यानुकारणान्सर्वेयजमानाः

सम
२८

कवाप्रकृष्टनकर्मणोहविःपदानादिरूपेण अस्यापेनविषीशुभिमितिनाममुहाःलसुअवेनइप्रिनिभिनेनभोत्यान
 साणिपुरोमशरीरिर्नचनेमिअयंति।तविषीतिकल्नामन्तविषीशुभिमितिनाममुपुपावातनइइशान्।ममनानभोत्या
 नापुयस्सवधुनिवाद्यायनानिवकस्युपुसेपोनमिर्पदृष्टिनयसुमसुस्यारिहापवी।इहदिभोत्यानियथापंचनेतये
 तय्येदनेइहांतउविगयनभोत्याएषणपुक्राययावमानाया।पिनेतस्यएषणयताभोत्याभोग्यानिभर्याहीनिपथा
 दीपनेतइहाविगशदोयात्तेनेविभरुक्तेरेषोनेनवैषणेनवेति।अतःकारणतसखलुयजमाननानुनमिखतिहि
 विभरुनेतस्मेयात्रोनियहास्त्यममिम्रतंहानमिचिनिइचनिर्वात्रिकमोइचनिनइइतिनकर्ममुपाठमकेनसाम
 येनेतिवमुनांचमनाननिवासयोग्यानांमनानांअग्निनासखलुनामलैनेवायदासोपिचपूर्नाहविनिवामयोग्यानांहा
 यास्माणांनानाममनाखलेनरानमिचूर्तिविशेषःकिवसोपिआभिहुनःअग्निमुखेनपापैकियमाणाव
 नोस्मानइतितात्पात्तवासनेचापतेनयाशंसान्अभिप्रमृतवेनशंसनीयान्यहहिंसकान्अभिहुनःअभिभोहियमा
 णान्अनातः।तानुनकारणतपापादावासनेचापते।।इतिथस्यप्रथमवइशोवर्गः॥॥अथअष्टी।विषीवि

वे.भा
३०

तांयजतं कविं। देवा सोऽधेमवसेवमुयवोमी। भीरुवंतस्यतः। अयुमधि होतारमाहूतारं होमनिष्पादकं वाईलते रुचिनः।
सुवन्तिन्यावमुधितिघनस्यधारस्थितारवाश्रुतएवप्रियंसर्वेषां भियतमेवेष्टिते अतिशयेनयनमानां चेतयितारंयद्वापकृष्ट
चेतनवंतं चेतवशाश्चनुबंदसीतीष्टननु रिष्टमेअश्रुति। हलोपः अतिमीश्वरतादृशदेवतियेरिरेनितरा प्राप्ताः प्राप्तिरेव
विशेषतेहयवाहं येरिनिःशेषेणप्राप्तिः इतरदेवेभ्योहवंवोदंयथाप्रभवतिन्यानिनराप्राप्ताइमेरौ इत्यातोइत्यन्यतम
स्यसिद्धिरूपं किंचदेवा सोदेवन्शीलाः रुचिनः कृत्वाव्यतिप्रभुशस्येतं अवसेसरत्ताणायवमुयवः दसुकाप्राः संतपु
नः कीदृशागमिः सुतिमिगणरणयंतरमणीवावमुयवमुहवीरूपं ज्ञेयप्रदेशतुमात्मनइवंतेयेरिरेपीनोयथाधनं
प्रयवतिनयाह विराधरिनाप्राप्ताइत्यर्थः॥ ॥ द्वितीयस्यप्रथमेपंचदशोवर्गः॥ ॥ अयंचैरायमित्येकादशचैदृतीयंमुक्तं पारु
क्षेपंसर्वमायष्टमित्युक्तं बादराष्टीस्ते अत्रुक्तं चापेइं प्रभावो अतयइत्यादिके हे अतिशयोक्त्येषां पदसंग्रहेतवानुपाहिनइरो
ताष्टीचतुःषष्टीसंग्रहेतवानुपनहीचेयमितिषष्टीइंदरेवसातयात्रुक्तमणिका। यवमेकादशषष्टीद्वीजप्रवोतिशक
यीवधेति। इदंराशचसपष्टेहमिमरुचतीयशमेपतमुक्तंषष्टयेतिस्वडे सुत्रिनां वंशमिदमयोवृषते॥३॥ ॥ तत्रप्रथमा
मृचमाह। यंचैरायमिदमेधसात्पापाकासेतमिधिप्रणयसिधानवधनयसि। सधश्चिन्नमनिष्टयेकरेवशश्चवानिनः। सा

राम
३०

स्माकमनवधनुजानवेधसामिमांवाचंनवेधसां॥ ॥ हेइंदरकथिरयतग्रामर्शीलवंमेधसातयेयतस्यदनायालाभायवा
येयजमानं प्रतिरुद्धे प्रणयसिपापयमिहिकमैकीयंकादशयंयजमानमधपाकाअपकं अन्त्यप्रशयाधिकारं कं पाकः पक्त्यो
भवती। नियास्तुः अतएवसेवंपरिडितं संतं किंचहे अन्ववधश्चानवितयेयजमानं धनं विद्यादिना प्रणयसिप्रकृष्टनयमितेयज
मानंसपश्चितरानीमेवतदुपहृकालएवअनिष्टयेआमिमुत्थेनयागायअमिमतप्राप्रयेअमिमुत्थेनयागायअमिमतप्राप्र
येवाआमिप्रवीरिवेः किनुशकंअदिवातररूपं चंगमिस्तेवइतिगतेः प्रकृतिस्वरवः। करः समर्थकरो धिलेदिव्यस्येनश
पएवंकं वांचेवाजितंह विलेसाणामं चतंहं वाचवशः कामयसेत्तवहर्ले घडागमः निरुपरवादि घातः नयमानेनआह
तः संतुशी घने वाचमसहविः स्वीकृत्ययागं सधुनिर्वर्त्तंवामिममवफलमसंयेगपुनर्हं किंचीकरोतीत्यर्थः हेइंदरअनव
धश्चनिहितमावीः ययमानमुनुमानअमरुअहीतवामाणानुजेः प्रणार्थं लिङ्कानुचुमाहीनोही कीप्राप्तयेयप्राप्तसखी
धैचं सोचिलोपेवदिनेसहितायांसेलेकिविधसाविविधफलकं रणामध्ये अष्टनयावेधसोमेधविनाअस्माकंसेवंधिहविः स्वीकृति
त्यर्थः तवइहातः उमांवाचंनअसरीयासुतिरुपवाचमिवमुनियथास्वीकरोषितयाहविपरीत्यर्थः॥ ॥ द्वितीया मृचमाह॥ सध
धियस्माष्टनमुकासुचिदृष्टायाइंदरभरुनयेदमिसिपत्रर्जयेदमिः। पः प्रः स्वः मनितयोविधैर्वांनतृता। तमीशानामइ

वे.भा
३१

रधंतवानिनं प्रसन्नमनोवजिनं॥४॥ हेइं इमं वत्समाणां विशिष्टं धिअस्मदाहानां प्रोवंवाणुहेहिं भावयन्त्ययस्सु वंममि
 र्धुयौरेवसादिपश्चादेववमापचैपैः मरुद्विः पश्चादेववमापचैः मरुद्विः पुनः सप्तवशिष्येते। चमिः संशामनयनशीलेः इंदुस्य
 मरुतासाहाय्य इंदोमरुद्विर्मरुतो हेनेनामरुद्विस्तादिपुरमि इतैः सहिवः सन्वत्सु सुवीसु प्रोदं क्षपिं संशामे सुमरुतयोम
 णाविशिष्टाहानयुक्ताय प्ररुर्वैये प्ररुर्हिसा यहा मरुतये सुरो मेव प्रहरेत्येवमादि मरुयुक्ताहानाय प्ररुर्त्तये च प्ररुता
 प्ररुर्हिसाया अमिसमर्थोमि किंचयस्व अरेः शौर्योपोते मरुद्विः नैर्मंदोमहि नः सनस्वः स्वयमेव सानितो संशाममयस्य
 अणुस्यवामनी पितृस्य सनिता संभक्तामि सत्यपिते वा साहि तैश्च न्यैरपि ह्येते वनतरुमीत्यर्थः तुरे प्रमियमितं क्षमिने
 त्पारो निपात्यते यश्च वं विधैर्मं भवि निरुं चिपि सुतः सन्वजानतरुताते प्रोवस्यतामिवि पैर्मरुद्विः सहित इमि संवंधते ता
 इशो वाजिनंगमनवंतं प्रसन्नं विलं सणां च वं नंदं इंदुशाना संमम्यगम्यथीयुं समर्थं रुचिजः इत्यंतं संशोधंति सेवेतेत वदं
 तवाजिनं वेज्जनवंतं प्रसोपा सुधजवंतं अत्यंतं अत्यंतं यथा समर्थः स्वायुषामप्रदानादि यो लोपोषयंति तद्वत् अत्यंतं
 नाम अत्यंतं हय इति नाम अत्यंतं हय इति नाम मुपदिता ननु। अत्यंतं तीया॥ ॥ इस्मिदिह प्रायणं पिबति च वं कविणा वीररुं
 मरुमर्चं परिष्ठाति मर्त्या इत्यंतं वतु भंति दिवत इत्ययस्य वासे। भिवाय वा च वरुणा य स प्रथम मुस्लीकाय स प्रथम। हेइं इंदु वरुमो

राम
३२

दिशान्तामुपसृणक्तौ खलु अतएव कारणात् तदुपसृणक्तौ स्वतो वर्षणशीलं च संयराणावतं पुंस्त्वं धनवत इदं वेद नवंतं कं विज
 लभ्यमाणं चेपि वसिनिर्निपसेवयमि किंचमर्थमर्चयितुं। अतः अरणशीले गमनस्वभावकं विनो घं हे प्ररुक्त्वा हलचेतंगवे
 वावेरिणां निमग्नस्वाकरोति तदहिरयं गथाप्रार्थं मरणशीर्यमाणस्वभावं निरुक्तं विनो घं परिष्ठाति सर्वतो वनयमि अरासी
 मं करोषीत्यर्थः हेइं इतनादशो कर्मवर्षण रुपं स प्रथमः सर्वतः प्रत्युद्यमानवतितायुः प्रोवो च वीमि इंदु एवाश्रयात्ताचयशसे
 कोपयशोरीयुक्ताय तया दिवत वराश्च यन्वातारये फलो को देवताया अपि तसादशो कर्मवो च वीमि उत शोपि शार्थः व
 र्णणकर्मणाः एव देवताया अतु कल्पाता तस्या अपि वचनं युक्तं। अथा हरमगतां दुःखरागविशे तो नशीलाय वा प्रयेत हो चैरुदिकरोप
 दमधिगतिं प्राप्तेरुदं च। सागेदी न इदं स्पष्टं चमिति अन्ते। वेदनस्य भाववत् प्रमिदं तस्य चाइति हारा प्रष्टु कलचातस्यापि कथं युक्तं वि
 यश इत्यरुदये स नेन वा संवंधं मं हि तं वातयोग्यत्वा चरिवकीपयशो युक्ताया मप्रत्यर्थः तथा मिशय अहर मिमानि देवता
 त हो चैव रुणा यरा अमिमानं देवतायेत हो चैव अहोरात्रे वै मिवावरुणो अहोरात्रा खलु वैपर्मन्यो वर्षतीति तथा मिने वा अहवीणां
 रित्यादि अतिप्रमिवाय वरुणयोरा होरायो मिमिदेव च अतएव अत्यंतं वरुण इमं रात्रात्ता मप्रमि प्रथमं युक्तं। मुस्लीकाय सोम
 न सुवयि विप्रता नो एत सर्ववसेव अत्यंतं उक्तो देवताभ्यः स प्रथमः सर्वतः पुनः प्रत्युद्यमि विनिर्धायतामवतिताय तद्वर्णकर्म अवीमि॥

वे. भा
३२

क॥ अथ चतुर्थी ॥ अस्माकं वरं दमुत्रमीदृये मत्वायं विद्यायुं प्राप्तं पुनर्वा ने पुपास हं पुनः अस्माकं ब्रह्मोत्तये वा ए सुषुका प्र
विना नदि वा श उ स्र ते मृ लो धिय वि च श्रुं मृ लो धिय ॥ क॥ हि रु विजः अस्माकमस्मर्य एष्ये या गाय अग्नि मं घृ ता य वा इ र सु
श्रम सिद्धि मि म तं का म हे व वा को नो आदि क उ रं तो म मि प हि न्ये त्वा दि ना स म सा रां । य रा अस्माकं म त्वा य मि ति मं च को द श मि
इ स त्वा यं स वि व र तं हे त क णि रं म मा नं वा वि द्या युं वि च्छे वा या गा नो गं ता रां । प्रा स हेः किं पु न दि व ति स्था नी त्वा दि नो य स री ख री
घो ॥ युजं सर्व स सु क्त स हा य मृ य मि त्वा र्थः । पुनः म ए व शि ष्य ते । वा ने सु ह वी रू पा चे पु त इ सु स म वि ति सं या म ना म मु पा वा त् । तं नो
म वा त पु वा वो न हि स्र स्र ते न हि मि न वि रो ध मा च र ति यं मु लो धि स क च्छि र पि श तु नं ह मि त म ह चे न स र्वे नी वा वि धे या म वं ति श तु मा वं न को था च र ति अ जा त
उ मा वं न को था च र ति य मु लो धि स क च्छि र पि श तु नं ह मि त म ह चे न स र्वे नी वा वि धे या म वं ति श तु मा वं न को था च र ति अ जा त
श तु वा दि त्वा र्थः अथ पंचमी ॥ नि धू न मा ति म ति क य स वि त्ते जि षा मि रा णि मि नी ति मि ह या मि रु पा मि नि मे षि लो म था पु र ने
नाः प्र म न्य से वि द्या नि प्र से र प प र्षि व द्दि ग मा व द्दि नो अ कृ ॥ ७ ॥ इ द क स्य चि त्तु रं भ क्त स्य य ज मान स्य अ वि प्र ति अ ति क्तो त म न न नि
रु ह म नि त रा म पु न्ना म ये अ स न्वा न क रू ॥ अ त मी वि त ल ण यो यं हे उ प उ रू र्णं व उ ति मि र त्वा लोः अ ति मि र्वा यु क्त स त्ते ने जि षा मि
रा णि मि नं अ ति शा य न ते न च्छि मि युं ह र रु पे मी र्गे वि ते न च्छ द्वा रा ति शा य नि क उ रू र्णं व न्म तो र्जु क्ते रि ति टि लो फ । अ म ति र वा दि

सम
३२

यथा नामितवान्यथा स्मद्विरोधिनमपीत्यर्थः यदा उज्जरा वयः ते निष्पन्नराणि भिनीतजो मुक्तैर्गमनामध्वनैर्युतादिभ्यो
यथा स्मो जितवानसितशुभाभिः प्रकाशकामिति भिनी रत्नाद्यो दीपकलभैर्नैस्मात्तुने धिनपमिच निमतचरतिदिफले
अयमीत्यर्थः नयवे वां दमः शपोलुकुतव र शोतः पुरा पूर्वस्मि काले अस्मादिना रीयेद्योति भिनीतवानसितशाने धीत्यर्थः हे सु
रवि को त वं च ने नाः म न्य मे स र्वे रा प वे न श्रु च्छे वि च्छे गी य मि न त मा ध क चा दि ना क । य द्वा च ने ना सु अ स्मा न्पा न न मी म नो
से किं च हे ई र व द्दिः य द्वा दि प्र न ने न ज ग ता नि वा ह क स न् स र्गे मं तु ष्य स्य य ज मान स्य पू र ति मे तु ष्य ना म प्र र व न ग त श ति त्त
म सु पा रा ग त्त स वि द्या नि स नी त्पे नो मि अ प प र्षि च प उ रू पा ल य मि ए ता त ठ द सः श पो लु क् स तो अ स म क म पि द्या द्यं ति
के र व य ज न रे शे अ द्वा मि मु खे नी पा र व द्दिः इ दि र मि म तो वो रा स न् च प च न मि म त म तु र प र्षि च वि प्र ते क ले प र्या मि ॥
हि ती य प य थ मे वो उ शो र गी ॥ अ थ ष ष्ठी ॥ प्र त हो चे यं प्र ब्धा ये रं दे ह मी न य र ष वा न्य रे ज ति र तो हा म न्वा र ज ति । स यं तो अ
स्म रा नि रा नि रो वा घे र ने त दु र्ग मी । अ व स वे र दू शो च त रा म च उ र मि व ष चेत ॥ क॥ प्र ब्धा य भ व न शी ला य प्र ति दि ने क ला मि
र द्वा व र्द न शी ला य रं दे वे अ मृ ते न स र्वे स क्ते र पि वे न र र्थे न ह र प म ल क र्म प्रो चं वा प्र तो चे यं क र्ष णा व कं श कौ भ्या स चं सु ने ति प्र
ह वा दि नि मा व व ले र्ति द्या शि ष्य रा व चं । क स्य न रि ति । य इ दु र य रा व स न म म न नी यं प्रो चे क र्म वा इ दि श्च र ज ति ग व र्ति न नि

वे-भा
३३

गतायाः अत्र निदिश्यातीति तत्रामसुपागतः आध्यामिदं तः ह-यो न हे ते व्य-आ-ज्ञान-यो वाह्य इंदव-पाथे सं-इ-आ-ग-वे-आ-हि-मा-
इ-इ-ए-वा-इ-य-ते-स-इ-व-स-ए-व-शि-थी-त-र-तो-हा-य-स-वि-या-त-का-नो-र-रु-सा-हं-ता-म-न-म-ते-षा-मे-व-क-म-हे-न-ना-दि-रूप-रे-ने-ति-ग-व-ति-वा-ल-य-
ति-ना-श-य-ती-त्यर्थः । स-ए-व-वे-दः-स-य-ने-र-ग-ति-र-क-सा-यो-कि-प-सा-वे-का-च-इ-ति-वि-म-क-र-स-व-ता-अ-स-म-ि-दि-उ-वै-रि-णः-व-धे-र-न-
नो-या-ये-व-ध-स-ह-न-इ-ति-भा-वे-अ-प-त-स-नि-या-गे-न-व-अ-द-शः-स-वा-र-त-तो-रो-र-क-उ-म-ति-उ-व-इ-ति-अ-स-उ-च-स-त-आ-ज्ञो-त-आ-सि-ये-त-अ-
व-न-ये-त-कि-ंच-अ-य-शः-अ-य-नो-या-पा-नो-हि-सा-री-नो-शं-मि-ता-से-नः-अ-ध-श-स-व-क-इ-ति-त-त्रो-मि-सु-पा-ग-ता-अ-व-ध-व-रा-मे-व-पा-थ्य-ते-
कु-इ-मि-वा-रु-कु-श-क-मु-द-का-दि-क-मि-व-उ-द-क-य-श-ति-घ-नि-अ-व-न-श-प-नि-त-या-च-पी-त्यर्थः ॥ ६॥ अ-अ-स-स-म-मी-॥ वा-न-म-त-दी-च-या-वि-
ते-त्या-व-ने-म-र-धि-र-वि-वः-सु-वी-र-र-ण-स-त-सु-वी-र्य-उ-म-न्-म-न-मु-मे-उ-मि-रे-मि-वा-ए-वी-म-हि-॥ आ-स-त्या-नि-रि-दे-क-स-ह-ति-मि-य-न-च-क-स-
इ-ति-मि-॥ ७॥ हे-इ-इ-द-व-य-य-स-मा-नः-त-जा-इ-श-सु-तो-त-व-सू-य-पा-दा-त-ने-य-ने-स-य-चि-त-ने-या-व-ध-गु-णा-न-ता-प-य-ता-वि-ती-मं-ता-ने-॥ अ-स-मा-
ए-ता-व-त-गि-व-य-य-ने-न-श-दी-च-यो-हो-म-सा-ध-न-भू-ता-या-व-सु-नि-र-प-या-वा-चा-स-ने-म-सं-म-जे-म-य-वा-श-ए-म-प्र-मु-न-िक-र-वा-मे-त्यर्थः । हो-वे-
ति-वा-इ-म-हो-जा-गि-रि-नि-त-त्रो-म-सु-पा-ग-न-ता-कि-ंच-ए-वा-चो-ता-गे-व-य-म-पि-हे-र-वि-वः-वि-शि-ष्ट-ध-न-व-नि-र-य-धि-च-ने-वा-न-म-सं-न-ने-म-क-ी-ह-श-र-
मि-सु-वी-र्य-शो-म-न-स-मा-म-थो-पे-ते-र-ए-वे-र-म-ण-य-ं-ग-त-व-व-थ-मि-सं-ते-स-र्व-रा-व-त-मानं-य-त्ता-दि-हा-ग-व-इ-शो-री-य-मान-म-पि-प्र-व-ई-माने-

राम
३३

पुन-स-दे-व-शो-प-ते-सु-वी-र्य-शो-म-न-उ-व-न-त्या-क-पे-ते-ध-ने-न-ते-षां-सं-पा-द-यि-उ-श-क-ति-क्ता-वा-वी-र-वी-र्य-वे-क-त-र-प-रा-क-स-त-व-॥ कि-ंच-हे-इ-
उ-म-न्-म-न-उ-सि-न-म-त-शं-के-वो-त-व-म-हि-मो-ति-म-ह-वा-स-म-उ-मि-उ-शो-म-ने-म-ने-ने-व-सा-ध-ने-सो-वे-वा-इ-वा-ह-वी-र-पे-ण-जे-व-आ-ए-वी-म-हि-स-व-
तः-सं-ए-ता-भू-या-स-॥ य-हा-इ-षो-अ-ज्ञे-ना-नि-मि-जे-न-प-र्व-ध-न-स-पा-थि-त-वा-दि-स-रा-नी-म-व-च-पा-थ्यो-ते-ए-वी-सं-प-के-ल-उ-ि-को-द-सो-वि-क-र-ण-स-सु-
क-कि-ंच-य-न-च-पा-ग-नि-व्या-द-कि-ं-स-त्या-मि-अ-वि-सं-का-दि-नी-मि-य-श-मि-ला-च-मु-प-जा-य-मान-फ-ला-कि-क-इ-प्र-इ-ति-मि-ह-वि-र-आ-ग-म-मि-
आ-ति-शे-मे-मं-वे-त्या-इ-ने-रि-त्यर्थः पुन-स-ए-व-शि-थो-ते-॥ ए-मु-इ-ति-मि-ह-विल-क-णा-न-मि-मि-त्रै-र-इ-ने-पा-ए-वी-म-ही-ति-शे-यः ॥ क-सं-पो-त-ने-य-शो-
नो-अ-च-वे-ने-ति-या-क-॥ ॥ अ-था-ए-मी-॥ प्र-पा-वो-अ-सि-स-य-शो-मि-रु-ती-परि-वर्ग-इ-दो-उ-म-ती-नो-द-री-म-उ-म-ती-नो-सं-य-स-मि-स-य-चे-या-न-ए-पे-अ-वि-
हे-ते-म-सं-न-व-स-ति-सि-पा-त्र-सि-न-व-स-दि-॥ ७॥ हे-इ-इ-क-वि-मः-वो-यु-अ-र-थं-अ-स-र-थं-च-अ-य-मि-र-स-य-शो-मि-सु-वी-य-शो-सु-को-उ-नी-क-ति-
भी-र-स-गो-उ-म-ती-नो-उ-म-न्य-क्ता-नो-वि-रो-धि-नो-परि-वर्ग-परि-तो-व-इ-ने-नि-मि-त-भू-ते-स-ति-प्र-प्र-क-रो-म-व-ति-स-म-र-थ-न-व-ती-त्यर्थः । हि-र्भा-का-पा-
र-पू-र-णः-य-हा-हे-क-वि-डः-वो-यु-अ-र-थं-अ-सि-अ-स-पा-क-सं-वे-वि-मि-र-स-य-शो-मि-स-य-मे-वा-म-ने-र-पे-शो-मि-सु-इ-स-न-क-नी-उ-तौ-र-स-लो-प्र-प्र-क-
रो-म-व-ति-इ-प-स-र-थ-ने-पो-ग-कि-या-आ-हा-र-उ-जे-नि-त-उ-च-यो-उ-म-ती-नो-उ-श-नो-उ-श-नो-परि-वर्ग-परि-ते-म-न-व-मि-सं-य-मे-या-गे-ता-पुन-स-ए-व-शो-
प-ते-उ-म-ती-नो-उ-ए-व-इ-मान-व-तो-ह-न-सु-दी-तो-द-री-म-नु-द-री-म-मि-अ-ति-श-ये-न-हा-र-यि-त-रि-ष-व-मि-रे-स-म-रू-पा-ल-य-ति-॥ स-ति-अ-वे-न-रू-को-र-स-म-हि-

[illegible][illegible]

वे.भा
३५

तएव हे इंद्रे वोस्म सुता हृष्टमन इमेतीनां दुष्टमनन वतां यागविधानकानां श्रवयतामि तथारहाता निमित्तभूतस्यारसोरक्षित
व्यमस्तादितिया क्वाहाह शस्यपापस्य फलप्रतिबंधरूपस्य हे ताघातकोमि। यद्वा पापस्य पापि नोरसमोराससादेहेतामि नयाम
वतोमसदशस्या विप्रस्य मेक्ष विरनायनमानस्य वाताप्रक्षितामि। अथ अतो हे तौ हे इंद्रे वसो सर्वेषां निवासभूतवानिनाम सर्व
सृजनयिता आदिकर्ता परामश्वरो जीजननश्च जनयन्नुत्पादितवान् तथा हे वसो सर्वे पितृणां बोरसो हे तौ जीजनवरसो हनना
योत्पादितवान् जनयेतुं रुद्रिरुद्रिरूपेण सति विधानि नोरसं भूमीनां विधाता यमीदृशस्वदितरमं मिश्रदेवानुवित्स्वत्पतेत्य
दिप्रसिद्धाघातनाथो हि शब्दः॥ ॥ द्वितीयस्य प्रथमसं प्रदर्शो वर्गः॥ ॥ एंड्रया सुपन इति शर्वं वज्रं मूक्तपातच्छेपमिंद्रे अ
न्नासोनो नये निरित्येषां विष्टुप्यिष्टाश्च सद्यश्च वज्रिष्टुवांत परिभाषेनाश्चीयते सर्वमास्य दुमिति विशेषेण भवितातवा
ता एंड्रया हिदशां त्याजिष्टुविस्तु कर्मणि का एष्टुषडहरेष्टुमिति केवल्यप्रते सूक्तं। एष्टुस्येति खंडे मूचिता एंड्रया रूप
नः परावतप्रथा चे सेति महावने माथं दिनसवान्वास्तुगां वसिनो नुरुपष्ट्वे प्रथमा एंड्रया हीत्येषामहावतस्य च वं चिंशतिमिति
खंडे शीनकेन मूचितं एंड्रया रूपनः परावत इंद्रे हि घोरसुरोश्चन प्रतेति॥ ॥ शेषा सूक्ते प्रथमा॥ ॥ एंड्रया रूपनः परावतौ नो नाय
मबाविदथानी वसव्यनिरस्रेराजे वसत्यतिह्वामसहे बावयपयस्तेतुने सवापुत्रासो नो पितरं वानसातये मेहिष्टवानसातये॥

राम
३५

छाहें इंद्रे परावतः इन्द्रे शातघर्गलरुणातनोस्मात्तुपयादि अस्मसमीपे प्रत्यागच्छ। तव वरदोतः श्रयं न पुरोवती अमिरभिषुत
सोमो वा भवतु न चात्रिंशत्पते। स इव यद्यपि पुरस्तादुपावारा विषे धर्मीयोनकारः सर्वेषां वषाण्योचित्ये नोपमार्थी यो ह्यतो
यद्वा परावतोन इंद्रे शादिव यद्यपि यते सर्वदा मे निहितं प्रच्छापि चगीत्वा इंद्रे शादिव अस्मिन् यत्ने अथ मिति विमक्तिवत्यय
अमरे वयजने रंशं अत्र अग्निप्राप्तु आयाहीति शेषः तव वरदोतः मत्यतिस्त्रांस रंदावर्तमानानाम विनां पालको यजमाना इवाप
त्या वैश्वर्य इति पूर्वपदप्रकृतिस्वरचं। समयथा विदथानि वदना निश्चुदेयस्ताना निथ। हासतो विद्यामानानां फलकोपांलको मि
सयथा हिदथानियत्तग्रहाणाय वसितदत्तं वमपियत्तग्रहाणाय वायद्वा पुतान् कृत्वा गोपतिश्चरमाः सयथा च धमच्छानमा
गवति तद्गत्वा किंच प्रयेच्छनो ह किं रुणाजवतो यजमानाः वा बाहवाग्दे आह्वयामः किमर्थं भुते अमिपुने मोमे निमित्तं ते सति
वीदशा चये चोक्तु विमिः स हिताः स चासहेत्यर्थ इति याक्वा आह्वाने इष्टोत्पुवसेः पुत्राः पितरं न पालकं जनकमिव वं यथा वान
सातये अत्र स्य सभननाय आह्वयेति तथा वयमपि माह्वयाम किंच मंहिष्टं मे वं वातसातय संपा मया प्रयेतं जयाय हाकिं सीकारा
यथा आह्वयामः एहेन माथं दिनसवने प्रच्छिनयान्नां पुरस्तादया क्वचने कृत्वा यानवहेतु पुरस्तादपि बासो मिंद्रे वसवष्टस्य
तः सवन इति खंडे मूचितं पिबासो मिंद्रे मुवानमरि विरिंशय हि घोरसुरोश्चन प्रतेति॥ ॥ छ॥ ॥ शेषा सूक्ते द्वितीया॥ पिबासो ममिंद्रे

वे. प्र.
३०

गमयोर्वाहोः वग्रदहहाणाः ददेष्टु नृदहहिं वदोदितयः कानवागमसी प्रतिवाहनामगमसीवाहू इति तत्राम
मुपागताः किमर्थं अमुना यथा वै रूपे रिक्तायति मिमं अत्यंततीहा वधे संसृमस्य काती सणीकरोति शीरी तत्तु
रणीतः शनीत्याकारलोपा वांदसोउ-भावायहा लेटी तश्चलोपउती कारलोपाः तत्र दृष्टातः का प्रवदकमिब उर के
यशा शत्रुणा निरसनाय अमिमत्रणादि संस्कारेणातीरणी क्रियते तदुतः कृष्णकदकनाम कृष्णभरित तत्राम
मुपागता पुनरपित देवविशेष्यते अहिहत्याय अहेर्द्वयस्य मेघस्य वाहननाय हेतु ईन केचित्कपत कारोता देशा
मेश्वरप्रवमेवतीहा सतपुनरपि वधाय तीहायति। हे इंदु समावलेन पराभिभवमास्येन शनोभिः सेनालसोः वले
मज्जना शरीरा च वलेन संविद्यो नमः सम्पु कृष्णः मनचेतिलियः कानच अहि ज्वावयाति सेश्वरणा। तहा व
मिवयथा कश्चि नहा हस्ताणां मरुणास्या साधु कर्तृ वनिनो वह के निहृ सुतिपाया गाय निरोविन त्रितकरोत त
इकरोति तथ्याह मय्यस्मा सुचक्रमाचारं तं शङ्कनिहृ चकिंचपर इदे वनिहृ अमियद्यापर अता कश्चि वनिहृ त
प्यात्वमप्यु कैश्चि विवे नीलेः नितरामस्य हे विष्णु प्रवसि॥ अथपे स्या॥ वेहृ आनय इंदु सत्तं वेदा सधु इममुत्तोर
थी प्रववा नयतोर द्या उवा इवा इत ऊती रउं नतमानमर्थमिति। धेनु रिवमन वेष्टु दो ह सोतनाय वि श्वदोहसा
हे इंदु त्वेहा अथयत्ने नैव नघा नदीः सधुदमनात आभिषु र्विन कर्तृ वेधावु अहृ नः मेघो निमिघोत्पादितवानिति।

३१

तत्र दृष्टातः रथोभिदयथा त्वरंथानस्माद्यागं प्रतिश्ववसती वेधानुं अहृ नः मेघं निमिघोत्पादितवानिति। न वेचमिषु र्वेन जा
नु अहृ एवाने सित हत किंच वा नयता रथानि व सेषाममजवा इह तोरा जादययथा न विनेयथा सेषामे प्रमेधे धादिके वा
तिमहृ रथानु नैति नईता। क्यमेता प्रवा सु र्वम इति विम केरुदात वै किंच इताः अस्मन्ने निधेदो शोदितीमायेन स्मि त्र
स्मा त्र उति कर्ताः कृत्य गमन वत्ये रूपा च त्योवानघाः समानमर्थी समन प्रयोचन वदकि तषदकं अयु नेतरो जितवत्प
त्वत्पसादादिति भावा अर्थ शब्दक विशेषा मरुन प्रेसकलिगोः अकृत मिश्र दकनाम अस्ति वेहिरिति तत्राममुपा
गता तत्र दृष्टातः मरुन नोर छीया धरि वधेन वीयथा विश्वदेहे सा सर्वोष्टि दोः प्रोभवयथा वमनाय हानसमर्थ यतर्थ
विश्वदोहमवेति सर्व ह्योर वदाम वेतिय हृजनाय सर्वमनाये स्यादीनमिल लूनघ विसरोहसः संपूर्णो हः प्रोभवति। सर्वे न
वहति अवनपद्मीणा नरोहमदकपवायेतो ईरुतागुपकारि हृषि मरुती ईरैव सुति॥ छ॥ इति द्वितीयस्य प्रथमे पारशो वम
॥ छ॥ अथवहृ। इमोता वावे वसुयंत आथवोरथं नधीरस्वपा अत किषु। सु साय वामत किषुः। सुं मनो जे नय यावाने
विमवा निनो अयमिव सेसात येपना विश्वाधन निनामये॥ छ॥ हे इंदु ते सदर्थं वसुयंतो धनमा मनुवंक सायवः रानत यह वि
पाचवंत रुचिजा आपवंत इति मनुष्यनाम सायवः अनव इति तत्राममुपागता नैरुभा किमया हा सुतिरूपां वाचत किषु संपा

वे. भा.
३८

दितवन्तः स्यात्। शोभनकर्मवाचशालीवन् अथीहोमोर्मनमीत्स्नरपराधराजवाधीरधीमानराशनरश्मिवतयेथा
प्रयत्नेन साधुकारोतिहृत् एवं कृत्वा वा सुमुख सुखयश्चतसिषुः अत्रुक्लमुत्पादयेति सुश्रुति सुश्रुतनाममुद्रमुद्रा
मिहितनाममुद्राणां किंच हे विप्रमेधाविचित्रवानेषु मेधा मेधुवाजिनवेगवन्तं वा शुभ्रनृणां ह। एतन् अतः हिषुः
सुखाप्रीणयति। तव दृष्टान्तन्यं प्रयत्नयशीलं सूर्ये यथा भद्राः सुवन्तिहृत्। यद्वा ज्ञेयं यशीलं वाजिनं वेगवन्तं मध्य
वानेषु मेधामेषु यथा साहयं नितहृत् किंच शशसेवलायाधनामातयेलायायतमुद्रनिशेषः कृतीयतीमाना
यादिना किन उदा ब्रह्मन के वलधनमात्रे वृत्तिश्च धनानि मातये कृत्वा निपीलनसाधना निगावो दिधना निषेधयं हि
नृपाते वाला माय। तव दृष्टो तधन धने सुपा मेधा वसे वै जिय साधन बलाय मातयेतेषां मेधवधनां प्राप्ते ये च सुखा
मिव सन्तगा मिमन् अमिव तं यथा सुचिन्तित हृत्॥ ६॥ अथ सप्तमी॥ मिमन्तु शनवति मिमन्तु च दिवा सायमा हि रा
पुषेः तव वेला साधुषेः तव अतिथि ग्वा यशं वरं गिरु यो अवाभूत। महो धना निदयमान उज्जता विश्वाधना यो ह मा
६॥ हे इन्द्र तोरण नृने शीलु चरा शुषेह विदे नवते प्रवैश्च मिमन्तु प्रकाय मनुष्यना भेतत भहि महेते दिवा रासा
य एतन्नामकायराते दिवा रासेव यथा श्रुति गत्युक् दिवा रासादीनां बरसी निप्रत्ययस्य दृष्टान्तवा नवति एतन्नेव वाका

राम
३८

निपुः शत्रूणां पुराणि निनत भिजवानसितथा हेरतो मात्रविसेपणकुशलहस्रपासरिप्रसेपेण शत्रूणां हि
सकवत्त्रेण सेपणसमर्थेनासुधेन वा शुषेह विरंजवने दिवा रासा यो य॥ सेवाभिनतत मपिशत्रुं मिजवानसि
इराजीपणे सेपणां अतिथि ग्वा यप्रनाथं मतिथि ग्वा बने दिवा रासा यनदर्थं गमोरोत्तामदिकोरकोदप्रत्ययः उयउ
इसीवल उः पूर्वपुरमेरनममये विदमपि अग्रियमाणगिरिमाष्टशेवरेण तजमानमसुगं गिरेः दुर्गमात् सर्व
तादेः मकाशात् अवा सुखमवर्तुष्यमाणो हतवान् किं कुर्वन्महमह विधनानितरीयावा आरी निदयमानः
दिवा रासाय राससाय रासमाधयन्। इयसना गति हि मादनेषु शयपि बातः उराजवे शानचोल सार्वभकु
स्वारेण भयः सुखः नाकवलमव्यधने सिंघु विश्वाधना नि सवीं एपपिते वामाक्षि युक्ता रीनिनुजमासकीयेन
वलेन दयमानः साधयन् अवाचरात्॥ अथाष्टमी॥ ॥ इन्द्रमम सुयजमान मायं प्राव हि श्वेषु शनमृतिगि
षु सप्तमी हे धा निषु। मनवेशामदजता ब्रवन्ते लासार्धयन्। इन्द्रविश्वेतरवाणा मोषिन्पशं मानमोषति
॥ ७॥ अथ मिन्द्रम सुसमरा उजित त्राममुपाहृत किंच शानमृतिः स्वन कैषपे रिभितरसुपा इति श्वेषु
विगव्यसयः आनिषु सही निमिन्नेषु यजमानं प्रावतथाष्टमी हे सुखगं देषु सुखसमिचय सुवा आनि

वे.भा. पुमहासंशामेषु प्रावतर्षाप्रदानेनरवतिरोऽभिमूर्खेनहतानांवीर्यमार्गपराशरामयतेहाविमौपुरुषो
 ३८ लोकेसूर्यमंडलामेदिनौ।परिप्राचीप्रयुक्तस्यअरण्योमिमुखोतदेइति।अवेतिहासमाचक्षते।अशुमतना
 मनदीतस्मात्प्रीरुलनामासुरवर्षतश्चकृत्सादशसहस्रेरुचरुपेततेशवत्तिनःपीडयन्नाघेनवैश्वहस्य
 तिनप्रतिःसनुमहद्विःसहिःकृत्स्नदीयवचमुक्तसाधुवरमवधीतअयमर्थःअवदश्रोअशुमतीमति
 छदित्वादिनोपरिशुहृत्पतोतद्वीच्यते।अयमिदोमनवेमनुष्यायविभक्तिव्यत्ययःमनुष्याणामर्थयअत्र
 तावत्तमिनिर्कर्मनामनद्विहातयप्राविदेधियाःशामनुशिहितवान्हिसितवान्शामेलेइयागामःतथाक
 स्तोचंचकृत्स्नामासुरस्यकृत्स्नवर्णांचेचउक्त्यारंघनंहिसितचान्।रथाहिसाधारधिजमोरवीतिउमत्कनप्र
 कारेणोतितुच्यतेधरुचमस्मीकरोति।लेययागमःसिधुलामितिमिपतयाविश्वेतरट्टाणमोषतिसर्वप्रणिहिसक
 तदुचरसंवदहमित्यक्तिविदवशिष्टमिनेत्याह॥अश्रमानेहिसाकविहतावशिष्टसर्वमपिनोषतिनिःशेषेणदह
 त्ति॥छ॥अश्वनवमी॥॥सूर्यश्चप्रवृहज्जानुजसाप्रपिबेवाचमरुणोमुषापतीशानआमुषायतिप्रशमायत्यरावतो
 जगन्नृत्येकवेसुभ्रानिविश्रामउषेचउर्वाणिहरविश्वेवउर्वाणेःअवापीतिहासमाचक्षतेकेवनामुषाःपूर्वद्वये।

राम
३८

तावत्सेमानूदेतिब्रह्मणोवरंलखाइदप्रमगाणउचोहताःआसत्तात्रलंनुमिंदसूर्यरथस्यचकारायअवधीद्वि
 तदिदमुच्यते।अथमिंदःसूर्यस्यस्वद्यर्थप्रथमा॥चकारथस्यचकारायउजसाशरीरेणवल्लेनजातःसमूहःस
 नप्रवृहत्प्रक्षिप्तवान्प्रहृउघमानेहैसादिकाःकिंचअरुणावर्णाःअसंततेजोयुक्तःसतप्रपिबेतेषांसमीपेतसमीप
 भागश्चवर्षिवारागुपलक्षितेप्राणमुषायतिमुषोमुस्मानिवा।प्रपिब्रह्मासत्तनाभियर्होचंतेषोप्रहारध्वनिमुखायनि
 प्रहतेषुचनिःच्यमेतविविधांतोभवतिअवधीरत्यर्थःअथवाइदप्रवृहज्जानुजसाप्रपिबेवाचमरुणोमुषापतीशानआमुषायतिप्रशमायत्यरावतो
 प्रवृहत्तमोनिवासाण्यंअसुरज्यायवाचाकापलक्षितंरथप्रकर्षेणोघतेतत्करोतिपूर्वश्रुताःतद्व्ययताप्रपिबे
 प्रदेहाघमुखाण्यंप्रपिबेवाचंतेषांनहर्हिमीधीत्साद्विधमिमुषायतिपुस्मानिमुषेरुचरस्यअःअहावपिछंदःमिश्रायज
 पीतिशायजादेशतदनंतरंसूर्यःइशानःसर्वाणितामोचमुखायनिमुषायायतिप्रशमायत्यरावतोइत्यम
 अथप्रवृहत्तमोनिवासाण्यंअसुरज्यायवाचाकापलक्षितंरथप्रकर्षेणोघतेतत्करोतिपूर्वश्रुताःतद्व्ययताप्रपिबे
 प्रदेहाघमुखाण्यंप्रपिबेवाचंतेषांनहर्हिमीधीत्साद्विधमिमुषायतिपुस्मानिमुषेरुचरस्यअःअहावपिछंदःमिश्रायज
 पीतिशायजादेशतदनंतरंसूर्यःइशानःसर्वाणितामोचमुखायनिमुषायायतिप्रशमायत्यरावतोइत्यम

वे.भा. ४०. निषुआनिमुसधनातिधनायासायास्माकुंउर्वमिमुसवनिःहिप्रमिमत्तामवेतिशेषःतुर्वणिमुसवनिदिनिमिरुक्तंनव
 शानःमनुषेवमनुषोणीवयथाजीनवपरिहृतायदेशानातश्चमिमधनमानीयेतद्वृत्त्याहामनुषेवमनुष्याणामिवतपरे
 पामृचिजांविष्मासुमानिसवीणिधनायादीयतुर्वणिमवसितहदस्माकमपिनकेवलमेकस्मिन्वमामादिनेकिंउ
 अहाविश्वविष्मायाहानिर्सेवेष्याहसुतुर्वणिमव।यहातुर्वणिमुंअहाविश्वविष्मान्हायानिरीधमायुष्यंयथा
 दरासितथामुमानापि॥अयमपिदेहास्यो॥कृत्वाअथदशमी॥समोनयमिर्वेषकमेतु।केःपुरोरेकेःपायुभिःपादिशमेः
 दिवोरासेमिदिदस्रवातोवाद्यथाअहोमिरितयोःहेइंदृष्टकमेतुअभिमतवर्षणायापारवपुण्ड्रंकेःअसुरपुराणांसार
 पितःसुतामंत्रितइतिषद्यापरागवद्वातुष्यामंत्रितसमुदायसपासरिचासष्टमिकमाधरास्रवै।सतादशीमहातुआ
 रसुंनोस्मसंबंविमिनवोभिःनूतनेःपूर्यैःउक्तेःइरानीप्रतिपादितप्रकारैःश्रीवैःसुरःसत्रपायुभिःपालनप्रकारैःशमेः
 मुलोअहिकामुष्मिकरूपैःपाहियासेय।किंचाहेइंदरिवोरासमिःदिवोरासगोचर्यैःअशीआदिचारवृक्षस्माभिःपूर्यै
 ऐन्यहाप्रनार्थवद्भवन्नंनवानःस्यमानःकर्मणिकर्तृप्रययावदधीयाःप्रहोभव।मनेलिङ्गि-छोदस।शपःश्रूःकिमि
 वअहोमिरितयोः।द्योतनशीलश्चादित्यःअहोमिःप्रसिद्धेयथाप्रहोभवति।तथाअसुसुयाअसुतेप्रहोमनेत्यर्थः॥ १३

रम ४०

तिहितीयसप्रथमेएकोनविंशोवर्गः॥ ॥इंशयहीमिसत्रर्वंवमसूक्तंइंशयसत्रेत्युक्तमणिकापरुषेपकृषिःअनपष्टिंबद
 इंशेदेवाएष्टस्यषष्टेहनिमाधिरनसवनेहोवकाःसस्यशमृत्सूक्तंइवयंरुवाश्वारभणीपाभ्यर्हमावेपथुःअक्षयविभागश्चा
 वासिधोमिवावरुणस्यइतीयाद्यासिधोबास्रलाबंतिनःएचम्याघासिधोबावाकस्यएतेवतुयेहनीनिर्वंउचितंयदेहनीशयहि
 घोरसुरेअनचतेत्येवमेवेतिनचेवाहमिनस्मिन्नेवसवनेप्रशाघ्रादीनांपक्षितयाभ्यासपुरस्मान्आदित्यपल्लवःएकैकशःप्र
 सेपणीयाःषष्टस्यतिरवंउचितंइंशयहिरण्योःअनचतेनित्स्वत्तिमहाभतेनिकेवलेइंशयहीतिहचैवेकालिकातुरुप
 दितीयाःमहावतस्यतिरवंउचितंइंशयहिरण्योःअनचतेनित्स्वत्तिमहाभतेनिकेवलेइंशयहीतिहचैवेकालिकातुरुप
 अनचतेइंशयमहीरथिवीवरीममिर्धैमसातावरीममिःइंदविस्मिन्नोपसोदेवासोदधिरपुण्ड्रंइंशयविष्मासवनानिमातृवारा
 नानिसंतुमातृषा।द्योतनशीलोफलोकायोरद्योतनशीलोयतविवासीदेवसेयोवासासुगेचिरमनशीलः।शत्रू
 णांपुण्यकृतामेवतन्निवासातइंशयहिइंशयेवअनघतस्यमेवप्रहोभवतिनमेवांदसेलडिःकर्मकर्त्तयात्मनेपरे
 तउहसुनमा।मितिप्रगभावाः।छोदसःशपःश्रूःहलादिशोभावावअसुतनामिकलोफः।हिशःप्रतिभाधीनातयाइंशयैशार्थम
 होमहतीरथिवीस्मृतिवत्पामवैतनोवाअनघतीअयवाअपवाचिशदेनाअयविलस्यतेपामआपववतिववकेनसाधनेने

वे. भा.
४१

तितवरीमनिर्वरणीयेः शोचैर्हविमिती। किंविषममात्रपुत्रसातोश्चजनस्यशोलाभमिन्नेसतिवरीमनिर्वरणीयेर्हविमि
 कायनमानाभूत्। भवति किंचिदंशमवविचसेर्वदेवासाजोषमुःसमानप्रतिपुक्ताः एकमयनाकपूर्वश्चमुरजयाद्योपुरोदक्षिरेपुरो
 दक्षिरेपुरनक्ष्त्रापितवतः इंदुमुविनेवासुराजन्तितवंतइत्यर्थः तथा। मातुषासचनासिसेवधीन्यनिषवपुक्तानिपातगसवनानि
 इंदायसेतुइंदायैवमवेतुतथा। मातुषामुत्पण्णकविजोसंवेधीनिरातानिरातवानिदीपुरोदक्षिरे। निंदंशयहिंदंशयेवसे
 तुइंद्रीणाचिनुसमशीमवविज्ञांसंवेधीनिरातवानिदीपुरोदक्षिरे। निंदंशयहिंदंशयेवसेतुइंद्रीणाचिनुसमशीमवविज्ञांसंवेधीनिरातवानि
 ॥ अथाद्वितीयाष्टवक्राह ॥ ॥ विष्णुपुहिवासवनेषुतुंनतेसमानमेकं दृषमणपकः एयवक्वः सनिष्पकः एयकः। तंजानावेनपर्व
 णिष्पस्यधुरिधीमहि। इंदंनयसैश्चितपंतआयवसीमेरिंदंमायकः ॥ हेइंदवाद्योएकंएकमेवसेतंविष्णुसर्वेषुमवने
 पुनहसुएकाहाहीनसचरुपेषुसर्वेषुसामागोषुयजमानाः पुनतेवरयंनिहविरादीमितदृशेकीदृशेकोसमानमवेषामेक
 रूपंकीदृशायनमानादृषमणः। अग्निमत्तवर्षलायवामिवमन्यमानाः एयकविवास्तस्यगोकिमिवतः। स्वः। सुगोसुवविशेषवा
 मनुष्यवः। मेनकुकायाः एयकः। पुनते एयगोवचरयेतिनुंनतिहीनार्थः। शिः। नितुंनतेइतितामसुपादान्। तंतादृशवाद्यो
 लमबलस्यसेनारूपस्यधुरिवहेतुजयायधीमहि। छापया। यद्वा। अस्वस्यसमरीयशारीबलस्यधुरिधीमहि। अस्वमि

राम
४१

निबलस्यधुरिधीमहि। अस्वमितिबलनामश्रुपंसइतितामसुपीठात्। तवदंशतः पर्वणंजानेनपारस्यसेनकोप्रयिज्वाफ
 लंस्वनावमिवतांपथाभारवहनेछपयंतिपरेतीरकर्मसमासोद्धरसिवनसनेरितुप्रत्ययः। खोदरदिपिपुनैरोणादिकः। सेनिप्र
 त्ययोवा। कीदृशस्येय्ययोमनुष्यः। यजमानाः यतैः। माधवेइंदंनचितपंतः। परमेश्वरमितकोचितयंतः। परमेश्वरबुधभावावयंत
 इत्यर्थः। यद्वा। नशदृषकाशयैः इंदंमेवकोतानंतः। तथा। शोभेमित्री। वैः इंदंइंदंमेवआयवोगवतोच्यधीमहिदभने। निदिः। खंइ
 सः। शरीलुकः। अथद्वतीयाह ॥ ॥ विशततमेप्रिथुनाश्ववस्यवोब्रजस्यसातामयस्यनिः। मृजः। सेकुं। इंदंनिः। मृजः। यद्वयं
 तादृजनवाद्युर्थतामसूहसिआविष्कारिकदृषणंसवाभुवंचक्रमिंदमवाभुवंहेइंदवावसुहिदप्रमिथुनाः। सपत्नी। सहितायनमा
 नावितता। स्यतं। पितवेते। यद्वा। यातपायव्रतादिना। नानमुपसृपयंति। नमुपसृपयेकोदमे। निदि। इरायारेदतिरावः। किमर्थं। गत्यस्यनस्यसा
 तागकोसेवधिनः। स्यस्यलाभे। मिमिन्नते। सतिनचसर्ववा। मिहोवा। दिनिरावाकेषुकीरीविवादि। कामवाकीषुयस्योदयस्यरह
 नित्ये। मिमिन्नकाकेषुपुरुषेवाधिवादेः। सद्वा। वाक्सेवाधिकाः। सुयासुस्यथीर्थवै। धयना। भावेनविदनायाधवाकाध्वतएवस
 मर्थीभावांस्त्री। अधिकारः। निवाक्यं। यद्यपि। धियान्निरयगधिकाः। नशापि। पूर्वमीमांसायांवसे। अधिकाराध्यायेवतीयचतुर्थी। न्यामधिकार
 णाभ्यां। अश्वेवधियाध्वधिकारः। सचवत्सामहेति। मपेति। वान्। ज्ञायापती। अग्निमादधीयानामित्याधिवनातस्यतिषुचना। एतदृशमन्योन

वे.भा. व्रतमिति पृथगधिकारोऽयं निवारितत्वाद् स्पेयक्रियापत्यासहाधिकास्तु अथ यनावेष्टिरेवैषेयमुदायवाचायदिति सूचका
 ४२. रुक्मिणिवचनं कर्पूनामिव च न स्याति भार इति जायात तस्मात्प्रमिथुनामज्ञेयतमस्य तत्तु कर्माकारिणां चैव अथ वदं शया
 कनेदमिमेव तन्निःसृजन्निःशेषेण ह विप्रजन्तः स संज्ञाः मरुतिर्गोसर्पः शौसेमजनाः पुनः स एव शिष्यो नानिःसृज-
 फलप्रतिबंधं कृत्वा पापनिर्गमयं तत्कमवविशेष इति गुरुयुक्तो येन यस्यानकारानां गत्यं तां गमात्मना बन्तो गोशृङ्गानुपञ्चा-
 त्मनः कृत्वा तेषां विपुलमश्वत्थवदंशः सृज्यतां सृज्यंते तां तु मुहूर्तकालाद्वा जायापतिरूपेण जेतुं स मूढमिसेयं कथं यो वानि-
 मृतं सृजोदिकं प्रापयसि यद्वा स मृगानुदितवन्ता किं भूहस्यन्ति नोति श्रुतापत्नी महिमवृत्तिर्हंतीत्यर्थः किंच हे इदं वयं
 वर्षिकं कामानासक्तान् भुवं सह वीर्यं नृणां विना मृतं तं क्षामवाक्ष्यं शत्रुवधद्विषासामर्थ्येन महैवात्पत्नैव रुद्रा विस्मृति-
 त्वाविः सुर्वचप्रकर्षयन्व नैमस्र इति शेषः ॥ छ ॥ त्वं योऽथो म्रुच माह ॥ छ ॥ विदुः श्वसवीर्यं संप्रवरः पुरो मर्दिश शरीरा-
 निरः सामहानोऽवगतिः शामस्रमिंद्रमर्षमयस्युशवमस्य तं मूढं समुलाः पृथिवीमाश्रणे मेदमान इमाश्च फल ॥ छ ॥ हे
 ईशे वीर्यं सत्त्वं च विनोऽश्वसवीर्यस्य माहान्यमिति शेषः ॥ विदुः इत्युत्पुष्पजन्तं ऊधिकं मृगिषु वीर्यमाणां
 तन्वीर्यं विदुः संप्रवरौ मुदुव्याः यजमानाः सवमहं च ज्ञानाश्चाभिवजयंति तौ विदुः यद्वा श्वसवीर्यं स्यामाहान्यमिति शेषः

सम

५३

विदुष्टदृष्टावपु अभिज्ञतनु धिनिविमर्जनीयसतत्वेवीर्यमेवाशिष्यतेहेइदृष्टास्मान्कारणात्तथादीःसवस
रसंवेधिनीःवसरपर्यंतंआकारपरिपरिदिशिःहृदीकृताःपुरःशब्देषुःअवातिरेःनार्थकःअवपूर्वसिद्धिःनाशपर
अवपूर्वसिद्धिनाशयनार्थःकिंकुवत्सप्रहान्तत्तत्त्वान्निमित्तवधनायपरहारेणीपदयत्सहनेयैकुंतात्तत्त्वोक्तिके
नशाःअवातिरेकिंवाहृदंतेमर्ममणधमार्गोअयत्कश्चिद्व्यशारेयवविधानिनरुसादिशासःमिदृहीतवानसिवाहेश
वसम्यतेबलकस्यलकेइवसहीमहतोऽमिंथीवीरमाअपश्यसमुद्रपातकाग्राहकानिचश्चमुष्णःअमापुपइतवान
मिअसुरेस्पेवयिपत्तवहविमिशकातामिमित्तसंवेधिनीरपश्चैतवापुणणिमिजाअपहतवानसीत्यर्थःकिंकुंतेननेत्या
हामंदसानःहृष्यन्नेवमाअपारमसिअपकार्याणित्रीत्याघनामिअमुष्णाल्लववानसि॥६॥अथपंचमी॥॥आदि
नेअस्यवीर्यस्यचकिंअवेपुदृष्टजिज्ञोयदविद्यमर्नीयतोयदविद्याचकार्यकारमेभ्यःएतन्तामुपवतवेतेअनामं
नघसमिस्तत्त्वस्यसंतःसुखिनः॥हेइदृष्टांततपदेहेतोतेवीर्यस्यतमसंवेधनीयेधिदृष्टयेवकिंरूपःपुनःपुनःतोमे
विकिरतेयदुक्तोतादृशयेनशःसर्वेषुसर्वेपुदितरंतियनमानःअतस्फुक्केइतत्त्याहामंदेषुष्वसोममनितपदेपुस
हेकामानवर्षेनपुशिनश्चैकामयमानाघनेमानावपथःकारणादविपरसंसिक्तचमवीयतमेवमसिचमात्मनरव

वे.भा तो स्मृत्ययस्मादाविद्यतर्पयसि। अग्निमतेनशील्यसि अतश्चकिरत्किंच हेइंदरं मोयनमानेभ्यः कारंशं सिंहनाद
 ४३ सुखाचकथं केरोधिकरोतेकर्मणि च अर्कवाचन इत्येतो राजवंच। कुवेति तदुच्यते। एतन्मासु प्रशमिषु किमर्थं प्रवेत
 सिना। चूंय्यामये अयं अयं अयं अयं प्रतिकर्मव्यातिहारमवेनाश्री द्विवचनं न घेनरिसतोपसमृद्धं दुनदिसमृद्धौ
 पूर्वरूपि च बाधित्वा बाधो यत्प्रादेशः सन्निवृत्तसंभवेते। सन्नेलेदि सिद्धल मिनिमिपुडरव्यथेन पुनः आप्रसयः आ
 तनेपरे च नुत्तादे शो आभ्यप्रयोगात् इत्याकारो लोपः। हस्ते देवाभावः नतया अवस्येतो अचमि वेतः नृपालश्चमने।
 काङ्क्षन्धनिमित्तसंभवेते। छ॥ अथ षष्ठी॥ एतो नो अस्याउषसे जुषेत स्यात्कस्यैव हि विषो हवीमभिः सुवीता हवीमभिः
 यदि हेतवे मभीष्टतावज्जिक्तेतसि। आमे अस्यावधत्तेन वीयसो मम अश्विनी वीयमः॥ ४॥ अयमिदो नो स्माकं संवे
 विनी अस्याउषसः कर्मणि षष्ठी एतामुषसं सुताह। संवेधिनमुषः काले इतो जुषेत अपिनावासे वेतउषसो वा स्माकं
 अयमिदो यत्तंग वेदित्यर्थः हिः पूरणयोगाच्च अर्कस्य हविषः पूर्ववत्कर्मणि षष्ठी अर्चनसाधनं हविः हवीमभिर्हव
 न प्रकारविशेषः इह विउतो बोधिश्च पिनामनावकमसत्किंच लोतासु गोस्वामुखविशेषस्य वा संभजनं छानयेते

राम

४३

हवीमभिमाङ्गनैराङ्गनो मवेति शेषः अस्मानि राङ्गनः सनऽपस्ये वागत्य हविः स्त्रीकरोषीत्यर्थः अस्मादि रमुच्यते यथा
 स्मानुकारणात् हेवसि नृवस्य कैदं सधः हि सकाशं नृनृहं तु नृपावर्षितासं कृत्वा मातृकिं न सिधं वलुभ्यसं कित
 ज्ञाने। जोहो तादिकः चेत्तु श्रामानाभ्यवाचिपीतीत्यचवेदमिबहुलमिति वचनात् लघूपधगुणभावश्च ज्ञानाभा
 दितिर्याक राजवंचो न स्माङ्गमः हेइंदरं मेमममननीयं श्रोत्रं आशुधिसर्वतः अणुकादशस्ये मे वेधसमेधा विनः वीयासा
 नवतरस्यदीक्षितसंस्कारैः संघृतं वाचवीयं पुनर्विशेष्यते न वीयसः अतिशयेन वतः असाधारणमुत्तिमः अचयन
 मानविषाणैश्चकारैकं श्रोत्रमोवविशिष्टं भवति॥ छ॥ अथ सप्तमी॥ ॥ चेतमिदं वाक्कनो अस्मस्युरामि जयते तु विज्ञात
 मर्ते व ज्ञेयाभ्रमर्तो न हि यो नो अयाय निष्पुणुषु अथ वसमः रिदं नया मजपन्नं तु मतिः हेइंदरं विज्ञातं अस्मसुखा
 बहुभात मायज्ञेः भूरविक्रान्तं ववृध्नः अत्यर्थं वदमानः अस्मयः अस्मान् बहुकां कामयमानं पुत्रमिदं जयते अस्मा
 प्राजुषमा वरं तं मयं वतेण जहि हेतं जे इति नादेशः न स अमि हवरशभादित्यामि ह वाच हं कृतमि ता हवी मवी नो स्मा
 कं अघाय निष्पदापंदुःखं वा इव भित्तं न हि। अस्यापस्यासादित्या चोकिच हे सु अथ वसमः अतिशयेनाशोभनं अथवा
 पुण्यं अथवा स्महाकं कादं यो न हि तितु बाते। हेइंदरं वत्पस्यारात्तु मतिः अस्मत्किं वा साधया इष्टा बुद्धिः अपन्नं अथ

वे. ४५ लोपः च यथा विद्वेदं यं विद्वेदं मेलनं सेशं न तं मारयति अतः कारणाद्भूतार्थः अस्मिन्ने बां दसो विकारणस्य लुक्
 पूर्वतः लोपः किं वदेदं शातं नृत्यते संबंधीति धनानि सामानि। अस्मत्वा स्माच्चैव मय्युक्तं महत्कृत्वा योगेकयोगेन संभुवं
 नुमहत्पूर्वदिचनेरुं विमिषादिना किं नृहस्य मधिरिति साध्यादेशः अदिसाध्यादेशो दातृनिपातनं कस्वरनि कस्वर
 निर्यत्यसि मिमि गोभेने शान्ता रात्रात्तरितः किंच नृस्य सुस्य स्य तयः अस्मात्पुद तानि दानादिभ्यश्च अविच्छिन्नगतिसे
 उगाढा। अथ रतीया। तनुपयः प्रत्ययान्तस्य सुकृतेयस्मिन्ने त्वास्य कृत्वा एतत्कृत्य मत्तस्य वारमि कृत्यवित् द्वे चैव हितां तय
 श्रुतिरश्रुतिः मया विद्वेदं विद्वेदं प्रविषणां वंधुकिं द्रोप्रावेषणां। अ। हे इदं नृस्य लुक्प्रसिद्धं हविर्लेकं। मत्तस्य सुकृतेयं अथ
 न्यादि संयोगेन मशंटी संभुवेदी चिकर्मणा एतद्वपतेत वपनूतं प्रत्ययान्तं तवस्वन्वनि। तया धनं तमपि सवदा कामे वयनं तद्वि
 भावः प्रत्ययपूर्वविष्येत्वादिना इवार्थे आलु। लिख्यः कीदृशं तद्विद्वेदं यत्तय कृते योगे यस्मिन् हविषि दानं यो सति वा नं वरणीयं कृ
 यं धनं वेदि चरुणां अरु एतत्कुर्वेति रुचिनां कस्य विशेषः इति चेत् उच्यते। कृतस्य मत्तस्य फलस्य यत्तस्य निवासं चानं संभक्तौ सि
 यदा कृतमिदं कदा मत्तस्य कृत्यं धनं प्राप्नोति च प्रदोसीत्यर्थः अथ यत्कृतं तस्यादि स्य कृत्यं धनं कृतं यो वा स्य वारमि यत्तमं
 गयित्वा मितं तादृशं वरुणमाणकं मनेति वा वैविबूहि अथ घनः कारणाद्द्वितीयां हितां द्वितीयां पेतयो धावा एधियोर्मध्ये अंतर्दिशे शिमे

मिरादित्यकिरणैः पश्यन्ति मेघं निर्मलं शशिद्वारा प्रवर्षाण रूपं कर्म सर्वजनः प्रत्यक्षतः पश्यन्ति अस्मिन् हविरा।
दिसंस्थापयिष्यन्त इति द्वारा रश्मिजनयसीये वनसर्वे ईशत इत्यर्थः इहानीपरोक्तया क्रान्ति सत्यसत्त्विः रंगः
वेष्टाणी उक्तस्यावेष्टाणी कृतया केषु हि द्यः हविः परानादि बंधुभावं गतोपमानेभ्यः गावेष्टाणां गावो प्र
सिद्धानां एव एकत्रोपवाहकुलकर्तारि ल्पकयद्गावेष्टाणां गौर्गो पूर्ववत् ल्पकयजमानफलसमप्रगथितेत्यर्थः अ
नुक्तमेतौ एकत्रोपवाहदेवि देते इदं कपाति प्रकाशनां नाम। अथ चरुं धी॥ ४॥ नृकाते पूर्वया च प्रवाचयेदंगिरे
भो वल्गो पञ्चमिदं शिस्तुपञ्चमेष्टः समानादिशास्त्रं जेषिष्यो सिचमुष्टो रंधया कंधया कंधया कंधा विद्वतो
रुणायति विद्वतो॥ ४॥ हे ईशते वसं वेष्टिकं इदं द्वा इदं उक्तप्रकारं वस्त्रमाणां रूपं वा प्रवृत्त्या पूर्वमिव पूर्ववत् या उक्तिं वा
चं सर्वं सीतयेत् सदस्यानीनुमप्रपिष्वं नृद्वेष्टा इति अस्मादिवातप्रकृतिभावः कीदृशतदिति नृद्वेष्टायेष्टुंगिरेः वा ए
व नृशेष्टवेष्टो महर्षिभ्यः मैषामर्ष्यापञ्चमेष्टं वरिसे गवतं मेघं अष्टाष्टाणां अपवतं वानसिमेघमुत्पाद्य रश्मिद्वारा दित्वा
नमि। अत्र इति मेघनाम अत्र वा गद्वितीया मसुपादानां किं वहेइदं वसं गावं समूहं अप अथपदयोपहृतयेत्येवंगिरेभ्यः शि
कुं वितरन् वरसितवानमि। यद्वा पणिमिरपहृतविलेखितं गावो वनमपहर्षमपाष्टाणां अपरं तद्वा गणकरोः किं वहेइदं

वे.भा
४६

प्रकाशिताः समानादिशा समाना गीत्याते श्रौयथा दत्तासि। तद्वत् अस्मभ्य मापिने विधनं संपा मवान पतर्थं पुष्प सवको
दसो विकराण्य सुकरयस्येन परस्मैपदं किं च वं सु च इः चरथं मभिषवं कुर्वं इति मरुं का चिरवतं सर्वं मपि अथ ह्यो
नया मा विरो धिनं रेधय बाधय मरधीने कुर्वि सार्थः न के वले मय ह्यन किं तु इणा पंतं विरवतं विरित्य पकु सि ति अस्मा
सुरोषं कुर्वंतं य मे वा य धारं च यं रोष चेतं वा य द्वा ह्णा य तं चित रोष वेत मपि अत्र तं कर्माणां पुनर्न न न स म र्थां नु
वेधया। हृणी रोषे क ए वा दिव स ये ना कारा॥ अथ पंचमी॥ ॥ संयज्ञ ना क तु मिः। मरु ई रुय दान दि वेत रुपंतं अ व स व
प्रय रूत अर ये ना कारा॥ अथ पंचमी॥ मय जु व स व न स्मा आ सुः प्र ना व रि द्वा चे अ वं को ज मा ई र्ः कुं को दि शि पे न धी न
यो दे वा अस्मान धी त यः य न य ई र्ः मरु वि को तः स न न्या व न नानु म र्वा नु शा णि न क तु मिः प्र ना भि स मी रु य न स म्प गी
रु य नित न त्ति प या न् अंत यो मि रु पे स वं को र्द्वि बु क्ति चा नै र्वि ष या नु से ल यी ती स र्थः य द्वा क तु मिः क मे मिः सु क त ड
रु त रु पे मि भि न्न नै स र्क लै यो न य ति ता ए वं प्रे य ति स ति अ व स वो च मि वं तो य न मा ना ध ने ग वा रि रु पे हि ते अ मि म ते म ति
य द्वा हि ते ध ने अ भि प्रे ते स ति न रु यं तं हि स मि श त्रु न रु य ति व ध क मी को र सो लु दि ब्य स ये न स्मै र्ः उ त र ते वी ल डु का र सि
प रं प सु वो र्कि रा णाः तं वी स र्थः अ तः का र णा त् अ व स वो चे र्द वि ल स को र्द द्या य भ ने वा उ छे तः प्र क र्वा त य नं तं बो र से लु

राम

४६

दिन्यायेन च किं वत स्मा इत तस्मै प्रसिद्धा येत आ पूर्हं वि ल रू ण म चं प्र ना व त पु चारि स हि तं भ व नि तैः स हि नै री य त
इत्यर्थः किं च य म मा नाः ज सा स को पे न व ले न पु क्ता बा ध श त्रु णो बा ध ते नि मि त्त भू ते स ति वा धि वं वा रु त्पा र्थे न वै के
के य च न इ ति के न प्र स यः पा पं अ चं ति पु न यं ति य द्वा न स्मा इ ति य न मा ना ये व बा धे व ले नि मि त्त भू ते स ति वा धि
नि व ल ना म बा ध त वि धी ति त चा स मु पा ठा त्र प्र ना व त पु चारि प ते मा युः। अ चै ल ष ड् ज सा व ले न पु क्ता अ र्वं ति ई र्ः प्र
न य नि रु चि ज्ज मि शि का किं व धी न य क र्म वं तो य न मा ना ई र्ः ई र्ः स मी पि गो गा धो घो षा ड् ति व त त सा मी प ल स्य ते ई र्ः प्र
लो क इ त्य र्थः त ड् को र्क नि वा स ह्ना नं स्ता र्थे य न् र धि व त स र्वा यो नि शि ष श षे अ च सो ध रा णा र्थः तौ हो त्वा रि क य न्या य नो
ता दे श न् ए व पु न र्दि शो यं ते धी त यः च र्ग सा ध न क र्म वं तः से तो रे वो अ वा न दे वा ना मि रु ये न श त्रु मि त्त कुं को दि शि पे ते स
न यः। अ नि वा क्ये ह नि मा न से प्र ह ण न त रं न के वे पु र श्च मा ने अ च अ र्थे य म् स ताः सर्वं यु वे त मि ले तो न पे सु गार्हं पे ले नु ह न
नि ले डे म् चि तो। सु वे त मि श प्र वे ना पु रो सु धे ति न पं त इ ति॥ छ॥ से वा व द्वा। सु वं त मि री प र्व ता पु रो सु धा यो नः ए त न्वा र प
तं त मि ह ते वा ज्ञ ए तं त मि ह तौ। रे व चा प चं स ह ह नं य इ ति स रः। अ स्मा कं श त्रु य रि अ र्ग नि अ त र्मा रि धी र वि अ न
॥ छ॥ हे ई र्ः प्र मि ह प र्व तः प र्व वा ल मे पं त द मि मा नी दे व नो पु को पु रो सु धा स पं पा मि पु र तो यो ह्यो ह्यो। स्मा कं यः श त्रु ए त न्या न अ स्मा न्ते

५५ प. ६

[illegible]

साह। शौनकाऽमे पुनामीति पुरारिपुत्राऽमुप्रकाशितानाऽनुप्रयतोनेन। इत्यनुकामां अमश्रुतात्तत्पुनर्हतिरक्षोसि सपत्नो
अनियवसि। तत्र प्रथमी। उभे पुनामिरेदसी कूतेन दुहोदहामि संमहोर्निशाऽश्रिमि च न्ययवहताश्च मित्रावैल्लुनं परिदृष्ट्वा
अशेरु। वा। हे इदं कूतेन वडुइ येन पत्तेन बलेने। भेरादसी धावाए स्थि। पोनामिलोक इयहि हसकानां तवाय एणाव मे पामेने
नया वया मि। किं वम्लोके अर्निइ इदं विरहितानामा अयमूनामिरीः सर्वाः अतएव दुहोहिणीमाक्षरभूतवाता। सुयम
पि सतवाताशे रथीः मेदहामि संभूये कहेन यादहामि। पुनः स एव शिष्यो त एव यासु भूमिषु अमिशः शयकः अमिष्य गच्छ
भितोह वाहताः सर्वतः शाश्वतश्च अमिषोतितावाऽगमिगतिकमौवदसी कसुतेने सर्वैश्च हृदि सिताः विहृहि माथीऽदिवा घस्रविभा
येतौरप्रतिषेधार्हं सिताः संतः अशेरु शयनेनाशितोयमायेन परस्मैपदं। शीरोरुदराऽहं सर्वेषु कुलेषु एतेन लुप्तमौ किल लुप्तं वि
लशो गवै समानार्थः सवार्तैश्मशानवचनः शीतोयमपि प्रशानवावी अथवा किल संवेधि लुप्तं विलशो गवै समानार्थः सव
गवैः श्मशानवचनः अतोयमपि प्रशानवावी अथवा किल संवेधि लुप्तं नभो लोकतत्र वा अशेरु क्यहा किल हे परमिषु कुलं यवयै
काऽर्थिको एतवशवाः कृपेन उभिवैल्लुनं प्रशानं न स्तुवाहताः भूमिश्मशानवकृता सर्वेशोऽनामदहमीत्यर्थः। ॥ ७ ॥ अ
भिल्लणा विददिकशीपी उमनीनां विदिवरीणा पदमहानुरीणा पदा। ७॥ अदिकं विरीणा मरुकयहा अइमं यथादती इदं यथा उम

वे.भा.
४८

तीनां हिंसातृतीनां सेनाभयदायतनासाधनात्पुष्पनिपातनिहितीनां अथवायातवारहोसितहितीनां नो कर्मणिषष्टीशु
 णासेनाश्चमिन्वाचितश्चमिन्वाविधिपूर्वयुवातामासेवेचनियद्यादीनि विधिकेन साधनेनेति तदुच्यते इति प्रमाणं पदवेष्टनशी
 लेन सर्वथा सेनवरीयपादेन अतिविष्टनेनैवार्थयदावृत्तिरापरावेष्टनशीलेन हस्तिनः सेवे विपादेनैव गतपादेनैवार्थेन केवले
 नायनकेन एतेन हामहावृत्तिरापरा महावेष्टनवलासीयेनैव गतसंबंधिनापादेन विधिपूर्वयुवातवरेष्टनैव किंपि न्यादिभ्यज
 र्नुखावित्पुत्रपुत्राश्च अत इति उतावितिनः ॥ ४८ ॥ अथवृतीया ॥ अवांसोमघव ऊदिशोयातुमुतीनां ॥ वेल छानके अर्मे केम
 हावेल छि अर्मे को हे इमघव वधनवत्तसां यातुमतीनां यातना सीधनात्पुष्पनिपातनिहितीनां यातुधनवतां वा सेनानाश
 होवले अर्मे वज्रिह्मस्यतया ऊवावत्तमीकुमुसितं शवैरणीये वेल छानके कुमिने प्रवोक्तलसणे श्मशाने पतयेति शेषय
 हावेल छानके विलसंबंधि कुमिने छाने अथकारणने अर्मे के छापयेति शेषः ननु यत्र कचित्तु ज्ञेनेन हामहावेल छे सर्व
 गते वेप्रहाश्रमशानेनागलोके वा पुनर्कोटि शि अर्मे के कुमिने गतामुनिमरणीये ॥ अथवतुथी ॥ ॥ यासां तिस्रः पंचाशतो
 भिक्षुगोपातपण सुते मनायति त कुते मनायति हे इत्या सो प्रवोक्तमवोक्तलसणानां सेनानां तिस्रः पंचाशः विपुलिते
 ये वा शिसेत्वासाधनैव अस्मिन्ने ॥ अमिगमनेः स्वगतिर्गतिकर्मैकं तं अमिगम्य अणववः नाशितवानसि हे इति नादश

राम
४८

शेनावधिरूपं कर्ममुमनायति सुष्टुसे मावयतीत्यर्थः किंच हे इति तेन अर्थाद्विशुसेनामयत्तुपमं महदपितकदिति मुमनायति
 अत्र नमिदमिति सुष्टुमुच्यते ॥ ४८ ॥ अथपंचमी ॥ पिशंगाधिमंभूणं पिशाचिमिदंभूणां सर्वसोनिबर्हय ॥ ४८ ॥ हे इति पिशंगा
 भर्हि इति कर्तव्यं अर्थात् अतिभयं कं शरायमाणं भूमां शरिये उगतानुपंचाधिविवां देनामो पक्षियद्वा महान्तं अतिप्रहमि
 त्वर्थः ॥ अमृणा इति महाभामपुषारात अर्थात् माहिन्द्रमितवपराज ॥ उक्तविधिपिशाचिपिशाचिविशेषं राजमिसे के संस्था
 सम्यक् हिंसयन केवलं तमे कं किंतु सर्वैस्तः सप्तमि मि तभूतं रासप्तारिकं निबर्हय निपुदयद्वहृदि सायं चौरादिकं ना
 मयधकर्म तन्निशयमिनिबर्हयतीति तत्रोक्तं वातादशरात्रस्य वष्टे हनिपडगश पुष्टे द्द्वचस्यावमह इत्यादिकं प्रथ
 मादितीयेषु हस्ते निर्वेत्तु चितो अथमह इति वष्टे विदेति ॥ ४८ ॥ सियावही ॥ अथमह इति राह हि अक्षीनः शुशोच
 हि यो हानमीषा अदिबो वृणोत्रमीषा आदिकं अमिन्नमो हि अमिनिर्वैरुये निरीयसो अत्ररुषमो अत्रतीता
 भूरमवति ॥ ॥ हे इति महः मरुतो मधस्य कर्मणिषष्टीमहान्तं जलधारिणं से घे महातं वृत्तं ना अथ अत्रज्ञात अवा पुस्तपूर्वा
 मरुत्वादिना अशिप्रत्ययो वारेश अथ चरुधरुवृत्तमयथा वेदसीति रेकरुहि विहारय किंचनः अस्माकं अक्षि
 ण अदिर्मघनहानि इति ह्यस्मात्कारणनघोक्तलो काना अयभूतं अशोचति वष्टमावेन हविषा घावादि

वे. भा. ४८ तिभावः किंचित् सोन हेति नामावापंति निवसं त्यसमिति सा ॥ हेमैयै रुये। अधिकारो किं प्रसासर्वनिवास्ययन्मि
तिवसायथाभीषयश्चाभावानुस्यदिशेषे नीत्याशीचतितदलोकादयमपि र्वाभावेनशीचनइत्यर्थः असुरपसेलोकद्वयं
मादत्तप्रवर्द्धमानेधर्मेमहमानेपावाएथिवोशाचनइत्यर्थतस्मात्तुअधीतिपूर्ववाच्यः भीतोदृष्टांतः हेअद्विः शत्रूणां
भूतकायहाअद्विंसतेनतद्वतहेइंघणात्तभीमानरीप्रानुअधेमुर्नितगतवृष्टभीतेववृष्टभीतापूर्वयथापावोए
थिवोयहतद्वराअवेमिहासमाहः पूर्वजगतिमहाधकारेणारुतेसमिदेवावित्याग्निप्रार्थितवेतःसववृष्टरूपेणघा
याएथिवीभांसकाप्राप्तमीविराजुयपघनतंदृष्टावाएथिवोविभुजग्निमवोमेववृष्टिवेअतुरिणादिक्रितितोवां
तकःयहाएणाकेतलोघितःतस्माघयाभीतमहत्सावभीतिररेजेतांरोदसीड्याद्विभुतितोवागतव्यःतादशभीतिदृष्टिपरा
नेनपरिहरेत्यथीहेइंइवंप्रभेभिर्वलैःअभितमेहिअतिशयेनवलवानुखलुअतःकारणात्तुयेभिःउरुर्गैःअतिकरैःन
येमदुप्रायेसहितमूर्ध्वपेशशत्रूमेघावागबसिइंउगोविवारिककातस्यहोभुविभिर्वधेरिमि संवेधेअरअविकोतवमिस्र
तोः। वसनेःरजःप्रभमिस्रतिगतयुदेशशुभिर्नाकांतयवासवभिःप्राणिभिरसुतमनैःपिगवअपुरुवज्रयोरुहोपेतानां
ययज्ञानसमर्थानामहनच विस्मैःसवभिःसप्रभिसप्रभिवीसवभिरवुरेहुरेपःसर्नईयसद्वचयःप्रातःसवनेजाह

गावंसितान्प्रकृतियाभ्याः पुराहा नो निर्हैषा मे सणीयानवैवरखंडे सुवितां वनो निहि सुव रुयपरीणा सी मोषु बो च स्मद मिता निषो
रंति ॥ अतामि तो सप्रमी ॥ वनो निहि सुव रुयपरीणाः सुवानो हि मायस्य वरिहो देयाना मवदिषः सुवान इ सिवा सति सह
साध्याः ॥ सुवानाये हो देयाः सुवरयि देयाः सुवो हे इ सुव नु हि स्या निष कुर्व नु ममानः सुवपरीणा सी मोषु बो च स्मद
विता मे र्वै स्रव्यगत बो वा व हनो ए हति हि तस्य सादा संनते हि प्रमिधा ॥ किं व सुवानो हि सी मया मे कुवो एवा परीणा मः प
रितो न हा नु से व हा नु वि षो देह स्य सति ता वा यिना कवले या हे सिएः देवानो हि यो यव ज पति ॥ किं व सुवान इ तस्य निषो
पल सिने या मे कु वीणाः हे इ इ तस्य सादा तवानी वाज वा नु स्रव्य व नु स्रव्य परीणा कोतः मवसद सा य प्रमिता निमा दधना सिवा
सति सा धि युं त मे भुं क्त्वति ॥ सनेः शनि सनी वां त हे नि वि कल्पना दिग्भा वे जन मन खने स्वा वां के न देल मय त मित श ह सुवाना ये
इ सु दिश सी मया कु वीणा स्य ज मान स्रवा स्रय मिः शानुं समो इ व त श ले स्य सित म हि रं यिं ग ता हे रं प ध नं द ह मि प्रमा
वति ॥ तस्य सुवानः सिवा सती स्यो ॥ द्वितीय सप्रथमे हा विंशो वार्गाः ॥ इति स्त्री मायणा चार्थ विचिंता माधवी ये वे
दार्थ प्रकाश रुक्म हिताभाये द्वितीयाह के प्रथमे मंडले को तु विशो नु वाक १ ॥ विंशो नु वाक के च ह कानि व ता वा
सुवरति वल चै प्रथमे सूक्तं पाठुं पमा स ही वनो वाय विसं साहिः चतुःषष्टं सप्तमं विकृत्य मय न्नादि र सुवरं

वे. भा.
५०

ववापुदेवसंश्चउक्तप्रणिका। आवाकइ। यववंधादिभिनिविनियोगेनिकः तवप्रथमाः। वावातुवोर।
हाणाअभिषयोवहंविहपूर्वपीतयेमोमसपूर्वपीतयेउद्दीनिअनुपूरतामनसिहउजानती। विपुचतासयनायाहि
रावनेवायामरवसरावनेवासोवावातुवगमनशीलापरहाणाशीघ्रगामिनः। वलवंतोवासमथीविपुसेतकायाही
आरहिगंतोसिरकानचकोरसनुनासिकलोपःइहअस्मिन्नेवहंउप्रापयंतुकिंमर्थपूर्वपीतयेपूर्वसायायपुनःकिम।
यंपूर्वपीतयेइतरेवेमपुसपानायमरुहृदिवातापूर्वपसंतोराकवा। किंचहेवायोतेतवमवंधिनःपूरताप्रियसत्यामि
कासुमिरुपाअस्मरीयाचाकनिष्ठुआश्विससर्वरीवर्तताहर्षयचित्पर्यःसृतेविवाहामसूताचलेतेवजामसूका
वऊर्हाइततातथातानीतवयुणानुविशेषेणअवगावंती। सोमयानार्थेसुरार्थेवहेवायोमरवसयसंस्वरवनेसंतया
यहविषतस्वीकारयपुनःकिमर्थरावनेअस्मन्अभिमतसनाया। अभयवरराने। कर्मणिभाविकमेषेणारिकोविनः।
कोरुहोपधलोपःनिपुवतारथेननिपुभिर्युक्तोत्तरथेनायाहिआगळ॥ ॥ अथहितीयामचमाह॥ ॥ मंदंवावांमदि
नोघा। विंदवोस्मकाणासमूकताअभिषवोगोमिकाणाअभिघन्यहकाणाइराभेदसंमचंतऊतयः। सधीवीनानि
यतोरावनेधियइपब्रवतईधिय॥ ॥ हेवायोचाचाअस्मत्तस्याकेमवंधिनःइदवकैरयितारसोमाःमंदंउप्रास

राम
५०

यंतुवययेनपरस्मैपदोकीदशाःसोमाःमंदिनोमारयितारःप्राणसःकुर्वाणाःसुकार्यहर्षादिकंसूकताअभि
तवरथापवित्रशीधतग्रहणादिभिःपुसूकताःअभिषवःअभिषोधीतयंतःगामिवाग्निमंवरुपाभिःकीणाः
द्वियमाणाःह्यमानाःपद्मागोभिर्गृह्णिःआहवनीयंप्रतानेरुभिःप्राणाःह्यमानाःकरोतेःशानचबोरसः
शलोसुकातथाअभिषवःअभिषवःअभिगंतारःहेवायत्कारणान्शष्टप्रसिद्धौ। रसअस्मयागदशंप्रति
गंतुपुसाहवंतंतसमईधितारमावांनियतएतसंसंकाःसवाश्वाःरावातसनायहविःघीकारानिनिमित्तंशि
यःकर्मोणुदिश्यमवंतेआवांसंगळतेयागदेशोवा। किमर्थेइराभेप्राययितुंवाईरगतोतुमर्थेहाभेप्रसयःह
सवाइसःइराभतिःपरिवरणकर्मइराभतीतिधेमेतितवामसूकवातकीदृश्यप्राःकाणाःसुवापाररथक
निरिकंकुवणिःवाणाःकुर्वाणाइतियासुनजतयःरसणवंतःपीतियुक्तावातथामधीवीनाःव्यामहोचंरु
सहस्यमधि विभाषोतेपिति सार्थैरववययेनोतोसक्तःकिंवधियःकर्मवंतःबुद्धिमंतोवाकविजोयजमाना
वाइपकयनेउपेसक्रवंतिस्त्राभिमतवित्तापयंनिवा॥ अथइतीया॥ ॥ वायुंयुंरुक्तेहितावायुरुणावा
रथेअनिराधुरिदोहूवेवहिसाधुरोहूवोप्रबोधयापुरंदिनारआससनीप्रिवाप्रधस्यरोरसीवामयोष

सः॥ ६॥ अयं वासुः रोहितो रोहितवर्णी वस्यो धुरिभरणप्रदेशे शरथस्याग्रमागोयद्वाभारवहने पुनो
कवियोजयति या कवि च अरुणा अरुणवर्णी धुरियुक्ते तथा अजिरा अजिरोगमनशीलो वर्णविशेषः
युक्तो कराचिकेत्येते तदुभयवर्णवर्धनो किमर्थं युक्तमनिराहवो॥ ७॥ वेधुरो हं भारवाहनाय किंच वदि
ष्टान्दहिष्ठे अतिशयेन बोधारावाश्यावाटुशानिष्टति। उरिष्टमेयाश्चि ति हलोपरिवादि कप्रसिद्धां निवर्त
ते हि च न स्यात्कारधुरिवो नूवेमहद्वारे वोदमहति भावो वाटये मतिपुनः पुनर्वीधुय हणं अहो योजनवचने च
अतिशीघ्रं आगच्छतीति सापनाथे इदानीं प्रसहेणाह हेवायोपुर्धिवदु प्रसं सामर्थ्या प्रतमानमिति गम्य
तोपुर्धिवर्द्धीरिति या क्तः तं प्रबोधयत्येनशीघ्रमागत्य प्रस्तापयहविः कृत्वा रायेति भावः तच्च छांतः नारूप
रहारिकः आसमतां सागमनधाननर्षसुपुं पुरंधि मित्रप्रकृष्टशरीरधरिणी योषितमित्रतां यथा सुमंकेते
नक्तं नवोषय किंच नदृष्टी रोदसी घावापृथिव्यौ प्रचरुय प्रकर्षेण प्रख्यापय प्रकाशयेत्सर्थः तत्प्रकारेण येषो
स्वय उपसः कालानपित्यथा वतृत्तपय प्रभातं कुर्वन्सर्वाः पुनः प्रदेवमाश्रितो॥ यवसे अत्र वस्य नना मनवहवीरुपा
नं घां कारय उपसो वा सया॥ ८॥ अथ चतुर्थी॥ १॥ तुभ्यमुवा सः शुभयः परवति भरावघातवने रं सुराग्निपुत्रिवा

नवेधुराग्निपुत्रा तुभ्यं धेनुः सबहुं घाविन्वावस्मिन् रोहते अजनयो मरुतो वसणाभोरिव आवसणाभ्याः॥ ६॥ हेवायो
पुं प्रदर्थ उपसः उपसः पूर्वी क्रीत्वा वया प्रकाशिताश्च वयाश्चुदारी स्नावापराभवतिः अत्यंतं रुरदेशे अत्यंतं रि
ते रुरसेषु कर्मवसुय हाग्रेहनां मेतु अत्यंतं लोपश्चारसः गृहधराढारके धुराग्निषु चकीयेषु तैः भशवंदनी
यानि कल्पाणानि वघ्राश्च दानयोग्यानि वघ्राणि नन्ते विघ्रायं नित्यं हा उपसं रं सुयाग गृहे खरे वसजने धुर
ग्निषु होमाय प्रद्री प्रातिज्ञालावसु आगताय तुभ्यं भशंच घात चते अग्निज्ञाला एव वघ्राणि विघ्राणि विघ्रायं
तीत्यर्थः उपः काले अग्नीनां प्रह्लास्यमानवान्ता एव वघ्राणी रूपा चर्यते न केवलं साधारणानि वघ्राणि नेत्याह न
येषु नृतेषु सुयमानेषु एषु नो अत्र वीयन्तां तोषि प्रसय इत्यवदिशः यनोता वस्त्रा कृता वघ्रां भाग्निषु चिवाणि
गोनावर्णयुक्ताः। निश्चाश्चर्यमृता नितं चे उपः काले रश्मीनां नावर्षां वादि भावः अग्निहरी निपसे ज्ञालानां काली
कराली आदिरूपेण नानावर्णं वाचि वघ्रां किंच हेवायो तुभ्यं तदर्थं वघ्रागार्थमेवाधुः एतादिनाग्नीण्यिजीतो जा
नवेकवचनं मबहुं घास वरिष्य सतनामतस्य रीधौ दुहक व अतिकप्रसनी विश्वावसु नि सवीणि धनन्यादि रू
पाणि रोहते सुयमेव दुग्धे पीण्यनीत्यर्थः कर्मकं नैरिदं हृन्नमाति-नियगभावश्चारसः शयो जुगभावः कसं

कः। लोयस्रश्चामनेपरेषितिलोपावइलं जं रसीतिरुगतथाश्चाशिरंघनां उपस्रराणाभिघारणाश्रयणा
ययोगकराणं इवोडुङ्गते ॥ इति नयस्यप्रथमेवयोविशोवर्गी ॥ श्रीलंबवर्हिहिरितिनवर्षसूक्तपाठकेपंआ
तष्टं पूर्ववत्तुशाहाहापुरेवत्वं आवां स्रस्त्यादिरुकोचमैश्चएमीनवम्यावही। अकातुकमणोका। श्रीलैन
वचतुथाघापांचंश्रयोपोतेअसीइति। भूकरम्पविशेषविनियोगोलेमिकदशरावस्यपदेहनिषडगश
ष्टेआधौवचौपासुतायावर्गयरायेंस्वायबोः ह्नुनेविनियुकोपष्टसपातः सवनेइतिस्वेसुवितं। स्रालंबवर्हि
रितिरुचाविति ॥ ७ ॥ तत्रप्रथमा। श्रीलंबवर्हिरुपनोपादिवीतयेमहृन्नेनियुतानियुवनेनोस्मपत्तार्थंसी।
लंबआसुतंवर्हिहिरमिलरूपादिउपयादिआगच्छ। किमर्थंवीतयेहविबोमस्रणायकेनसाधनेनेतितउच्यतेष
हृषमंयाकेननियुतामानावैकवचननियुतरतिवायोश्चातोभामध्येयंनियुनोवायारितिनिरुक्तकवान्ना
तथाशतिनीभिः शतमंखोपेतानिर्नियदिआगच्छेतिशेषः यहासदसेणनियुताशतिनीभिः श्रान्नियुद्विनि
चेतेतहतेहविदीयवर्तिशेषः यहातुभ्यमिस्वनेनसंबंधउक्तमंख्याका नितियुद्विद्वद्वरेवायवीवमानाय
उभ्यंइतिचलाघरातवंचं ॥ ७ ॥ पूर्वपूर्ववीतरदेवेभ्यः पूर्वपाताययेभिरयमितवतन्यहास्रोतारकविजदेवाय

राम
पृ ३

उभ्यंयेभिरेश्राहवनीयंप्रतिमोमंनियमितवतः अयंपिबमधूनांसुतंवापोइत्यादिमंवातप्रसिद्धिद्योतनाथी।
शशः किंचेतेवदर्थमनाः अभिपुताः मधुमंनोमाधुर्योपैताः सोमाः मरायश्चमोरायश्चिरुतिहंतं किंच
कचेकर्मणोतसिद्धार्थश्चछिररुक्विभिर्धेताभिर्हंतं अतसंपिबेतिशेषः तिहंतं चोः रसेलुगिबलयेनरुस
रुहोस्रोतिरेविति सिककिंचोभतोः रिवंचरुद्धीरमारितिसिचोलापः। अथद्वितीया। ॥ उभायं सोमपरि
पूतोअदिभिः साहविमानः परिकीशमर्षतिशुकावसाने। अर्षतितवायंभागश्चापुसुसोमोदेवेषुहयतो। वह
वायोनिमुतोयाहाससुसुर्मुवापेयाहाससुः हेवायोउभ्यंउभ्यंवदर्थं सुषासुलुमितिचउच्छात्रुका। अ
यामामः रुस्यमानाः कोशकोशच्छातोयंमहश्चर्षतिगच्छतिशानोति। कीदृशाः सोमः अदिभिः परिपूर्व
। अभिषवसाधनैः अपगतकृतीष्वेवनेशोधितः यहाआदिभिः रिभिरुतः रशापविवशोधनेनग्रहणीनवा
शीधोततथासाहामहणीयानितजासिवसानः पिधानः किंचशुक्रानिर्मलानिहीना निवतितामिवसा
नः सोमः अर्षतिदोषाश्रीति। कर्षीमोबलयेनशशाहेदेवावीआसुसुमनुष्येषुमहयेनक्षितोभागीभवती।
यसोमतर्हदेवेषुमयेरुस्यतो। स्वसपीतरेषुदेवेषुयज्ञसोमस्रवभागाः अतः प्रथमंउभ्यंरुस्यतइत्यर्थः किं

वे.भा.
५४

चयोएवंतंतीमंअंमयुःअस्माभिःसद्वाग्मवधीपोषुहंनियुतोवहनिमुचंसकान्धात्रवहनापपायनतः
परंयादिरिवंप्रतिगवातयात्वावैनुचसाभिर्मुक्तःसन्तुगहृत्यस्मात्तामयमानो।वाक्यविवादासुसलोपो
क्वावंरसीक्तःकुषाणःश्रीयमाणोयाहिगह॥अथचतीया॥॥अनोनिषुद्दिःशतिनीभिरासंहसिणी
भिरुपयादिवीतायवायोहव्यानिवीतयोववायेभागकवियःसरश्मिःसुंमवा।अथर्षुभिर्भरमाणअ
यंमतवायोषुक्ताअयंसतो॥॥हेवायोवोअधरंअस्मसंवंधिनंयसंशतिनीभिर्निषुद्दिःसहसिणीभि
श्चनानिःवरीधैरश्चेनेस्त्रिधसमुपयाहि।उपागह॥किमर्थवीतयेवदमिमतकामयेचसूतीयआग
तचहव्यानिवीतोयसोमादिहविलंसणायशनसहसैराश्चरिशीध्रमागळेसर्थःकिंचापतवभामंभजनी
यंमोमःकवियःआत्रकालःप्रदानावसंभात्रःकालःप्रदानावसंभात्रःकालःप्रदानावसंभात्रःकालःप्रदानावसंभात्रः
रसिधमसितिवेतिपरसंतायावाधारागुणाभावमणकिंवसोमःसुर्महतिम्यराशिमिःसहसरश्मिर्न
नि।समानरीभिर्भवतियहवैसदितोभवसिरश्मिर्भवतिअतःप्रभकालेइत्यर्थकिंचसामाःअथ
र्षुभिःचमसाधुर्षुभिःनेवांरशचावकुवचनोतेभरमाणःत्रियमाणाःअयंसतनियताअभवन्किं

राम
५४

चहेवायोतोसामाःशुक्ताःअयंसतअसंतरीताउघताःअनंसेवांभसणायाहीत्यर्थः॥अथचतुर्थी॥॥आ
॥॥श्रीनिषुच्चाचसहसैभिमयांसिसुधितानिबीतायवायोहव्यानिवीतये।पिबनंमयोअंधमःपूर्वपेयंहिवांहि
तावायवावेडेणराधमागतमिंदश्चराधंसागतं॥॥केवलंवायंषुच्चाव्यासकूतायेरवापू।सोतिहेवायोवोईववो
षुष्मान्वापुवयोःमंवेधीरथाःनियुशत्रुनिषुद्दिःरश्मेसद्वाग्मवाचसतरेवयमनेप्रतिषुष्मानावहनुवहेलंसग
गमःमिबहुलामितिमिप्रायद्यपिनिषुतोवायोरेचरथसोविलाःतथापिवासक्तदेववावाग्रासहैवागमनादिश
र्थमपिवहतिकिमर्थअवसेगमनायरसणांयवापुनश्चकिमर्थमयांसिअचानिमोलसणानिसुदृग्हीता
निवीतयेतेवांभसणायतथाहव्यानिवीतयेइतरेवांभवनीयपुरोडाशोदीनास्वादनायावेतःकित्ममंवेरुषेया
दिनानस्यारातचकिंवमभःमधुरसस्यधेधसःअन्नस्यमोमरूपस्यकर्मणिपरीमधुरंसोमपिबनंयतापूर्वपेयंइ
तरदेवेभःपूर्वपानंपुवपुवयोर्हिंतंतापेयाचारदितियतईघनीतीकारअभिगतंअतःप्रथमपिबतमित्यर्थःयद्यपीश
हपिवायोःपूर्वपानेवईपूर्वपानसिरेवदधिषेपूर्वपेयासित्वादिषुसर्ववप्रदंतथापीशेतरेवेभःपूर्वपानास
हपानधइइतुरीयार्थवारनब्राह्मणादेवावैसीमस्यगतोपपेयेनसमपादयन्निस्ववप्रतिपादिनंकिंचागमनसमयेहेवा

योच्चमिदंश्चवंदंशस्मरान्द्वारकेनहिरण्येनराधसागवदिरुणेणधनेनचसहगतमागवन्तं।तमेलेदिश्वारसःश
पोलुक्कः।अनुरातोपदेशेतनुनासिकलोपः।लुडिवमंवेधमेनिजेलुक्का॥६॥अथपंचमी॥॥आवांसिधोवचत्स
रधराउपेममिदंमर्ममतवाजिनमाश्रुमत्वंवाजिनं॥तेषांपिबतमस्मपूआनोगंतमिश्रोत्वा।इंद्रवायमुतानामप
दिमिदंमममयवाजरायुवं॥हेइंद्रवापूवांसुधाश्रुधियःकर्मणि।सोडाहिलसणानिअधराउपःअस्मदीय
इयसानुलहीकृत्यवचत्सः।अतिशयेनवर्तयेतिप्रवर्तयेनिकिंचयुअदर्थेवाजिनंग्रहणायशोणकलशोमूह
अतिगमनवंतश्चाशुंअतिशीघ्रगामिनअत्यंतगततंगतारंवाजिनांवजनवंतमश्रुमिवयथाध्वेराचयनय
नेनसंमार्जयंति।तदहत्किंचहेइंद्रवापूतेषामभ्यर्चणसंबंधिनःशोधिवाः।सोमानपिबतंपानंकुरुतंतदर्थेनो
ष्ठाकपत्तंमृतिइंद्रादीं।ऊनास्मरुहणेनसहआगतआगवन्तंकिंचाहइंद्रवापूवांसुधिमिर्गिचभिः।सुता
नाममिधुतानांपूर्ववचत्समणिघृष्टी।नानपिबतमितिशेषःकिंमर्थमरायदत्तयेमोरायवायातायुवांवाजरा
॥७॥आनारोअतः।बिबतमित्यच्यः।द्वितीयमप्यमचउर्विशोवर्गः॥॥७॥॥अथयष्टी॥इमेवासी
माश्रुत्वासुताइहाध्वंभिभरिमाणाअमसनवायोशुकाअयसताएतेवाभ्यमृत्तततिरुपवित्रभाश

राम

५५

वःयुवायवोनिरोमाणव्ययामोमासोअत्यवया॥८॥हेवायोवायुवयोःतववेदंस्पचचभूताःअशुअस्म
॥१॥पेषुकर्मसुऊडिमित्यादिनाविनक्तैरुततंवांइहअस्मिन्नमिषवच्चानेसुधसुभिः।भरमाणसैवियमा
णाग्रहीताहेतुंवाइयमाणाकर्मणिकर्षयत्ययःसंतःअयसतआगच्छंतयुवयोर्निताभवंति।किंचनएवसो
शुक्लाःशुभ्राःश्रीमाश्रयंमतानियताभवंतिकिंचेतेआशक्वापकाः।सामाः।वायुवांस्रणीयितुमितिशेषः।ति
रुपविजंति।यंमृतंसोमांतर्दायकाः।वाऊणीमयंपवित्रंअभ्यमृजतअभिष्टृज्यालस्येनमृष्टंचभवंतिमृजेः
कर्मणिलुडिः।लीडमिवावात्सनेपदेशितिसिचःकिंचाहुलाभावाःअमागमाभावश्चकिंचयुवावयःयुवांका
मयमानाःसोमोसोमाअवयाअवधवायाछिन्नानिरोमाणि।पविप्रसंबधीन्पहिरोमाणि।यद्वाअवयाअ
विमयानिमकारेलुप्यते।नाहृशानिरोमाणि।अतिकम्पयाचानुगच्छंतीतिशेषः।पुनर्नएवाशयतेअतिशयेनअ
वयावयरहिताः।सोमामणि।अतिकम्पयाचानुगच्छंतीतिशेषः।पुनर्नएवाशयतेअतिशयेनअवयावयरहि
ताः।सोमाममममःसंभृजतेतिशेषः॥॥अथसप्तमी॥॥अनिवायोसुसतोयदृशिश्चतोयजघ्रावातदतितराक
तेयहमिदंश्चछतोविष्टताइंद्रशरीपतेष्टतमापूर्ययानियुतायोअध्वरमिदंश्चवायोअध्वरा॥७॥इहवायो

वे-भा
५६

वसतः आलस्यदिनानि शकुर्वनः शश्वतः बहूयन्तमान् शश्वरितिवदुनाम शश्वविश्वमितितनाम्
मुपागता अतिकम्प उपेक्ष्य अमघत्तं यागहिगच्छेत् शश्वतया करीतु कंदेशमिति नमाहयत्रावावरनिय
मित्देशे अभिषवर्थे पाषाणध्वनिः श्रूयते तत्र गच्छतं देशं मत्स्या गच्छतं पुनस्त्रानामवविशिष्यतोक्तया
मिथन्त्याम्भिकास्तु निरूपावाहयत्र विरहशो विविधेषु रश्मिरेत्यर्थः तत्र गच्छतं यत्र वगच्छतं अन्तं
हीतमाप्नोहीमाप्नोहीतयत्ने गच्छति आहवनीयं प्रतिनीयानरीश्वरं दिवादिज्ञानं श्रूयन् तत्र गच्छतं
गमनप्रकार एव विशेष्यते। तस्मै यासं पूर्णया उष्ट्रंगया॥ निपुता जातावेकवचने निपुत्यासाध्वरं
स्मर्त्तव्यं यत्तं आयः आनिपुत्रेन प्रयायः किं वदेवाप्यावं ईश्वरं अक्षरं अक्षरीयं योगं वाद्यं यथा
सहैव गच्छतं तथास्माभिरपि सहैव गृहीतमित्यर्थः॥ अथाहमी॥ ॥ अवाहनं हहे येन च आहुतियम
श्रूयन्तु पतिहताय गोक्षेत्रे संतुजायवः॥ माकगावः सुवर्तेष्वनेयवो नते वाय उपरसंति धनवो नापद
मंति धेनवः॥ ॥ हे इवापूजावाह अम्भिन्नेव यात अनेति विनिग्रहाद्यीयः मधोमधुरमधुसहस्र

रम
५६

स्य वाततस्य आहुतिप्रदेव इत्यवाहये धारयतं मोमं अश्वत्थं पर्वतारिवाग्निप्रदेशोऽस्मिन् जायवो जेतारो
पजमानाः उपतिष्ठन्ति त्रसाद्यथी। किंच अस्मै अस्माकं संबन्धिनो जायवः कर्मनिर्वहितारः मनुविजः तु स
मर्थभेदेन यत्तं निर्वहन्ति त्वर्थः यद्वा नेप्रसिद्धाः प्रयागकशलाजायतः जेतारः कृत्विनः आत्मसंयुता न
स्य अत्र वह्रे यो इत्थं को वविशेष इति शहाहे इवापूजास्मिन्नेगावः धेनवः साकं महैव सुवातयुष्म
द्वयमेव हीरमुत्पादयन्ति होग्धा भवन्तीत्यर्थः यद्वा गावः सीकं महैव सुवर्तेष्वनेयवो नते वाय उपरसंति धनवो नापद
मंति धेनवः॥ ॥ वातस्यामुसुसुवाधेनवः किंच यवजातावेकवचनं उपलक्षणमेतन्नायवादिभिः पुरोडा
शादिकं पच्यत इत्यर्थः किं वहेवाया इंदवयो गावः एवं सुवर्तेष्वनेयवो नते वाय उपरसंति धनवो नापदस्येति
एतन्नायवादिभिः पुरोडाशादिकं पच्यत इत्यर्थः किं वहेवाया इंदवयो गावः एवं सुवर्तेष्वनेयवो नते वाय उपरसंति धनवो नापदस्येति
एतन्नायवादिभिः पुरोडाशादिकं पच्यत इत्यर्थः किं वहेवाया इंदवयो गावः एवं सुवर्तेष्वनेयवो नते वाय उपरसंति धनवो नापदस्येति
ति चौराफराहारैरुपसीत्ता न भवन्ति न केवलमनुपसीत्ताः किंतु धेनवः युष्मन्मन्त्रिणा यो गावः नापदस्येति
ति चौराफराहारैरुपसीत्ता न भवन्ति न केवलमनुपसीत्ताः किंतु धेनवः युष्मन्मन्त्रिणा यो गावः नापदस्येति
ति चौराफराहारैरुपसीत्ता न भवन्ति न केवलमनुपसीत्ताः किंतु धेनवः युष्मन्मन्त्रिणा यो गावः नापदस्येति

वे.भा
५७

कोटुर्निघतः॥६॥ हे सुवायोशो भनफलप्रद वासुदेवतेत वसुभूनाइमेपुरतोदृशमानायेऽऽः सन्ति ते नदी
धावा एथिवी अंतःतास्यरंतराले तं वापतयेति पातयंति गमयंति यद्वा तेन वसं वेधि नोऽऽः पतयंति
यतदेशंगलंति पतमानो वौरादिरदंतः कीदृशा चैवाहुः जन्मः वाहुषु प्रकटवलवंत उपलक्षणा मेतन्
संवर्गिवला इत्यर्थः किं च उल्लसामोक्तारुखवान इत्यर्थः महिमहत्त्वमिति प्रभृतं वा धंतः बर्हमानाः तद्वा
उल्लेख उल्लेखः तस्य दृशा इत्यर्थः वासुप्रकाशनिगम इति ही घोभा वयं किंच धनवन्धु च निडक निर्गमनां
समभूते अंतरि होपि निरांतवे अनाशरहिताः अन्वात्रा वा आकारो विलंबमकुवणिः इत्यर्थः अतएव जी
राश्चि त्रुविक्रुः प्रजायां अत्यंतं ही प्रगतयः यद्वा अनाश वरुपेनेन सह समवेयाथी विद्वष्टः आकाशमा
गच्छतीणां शीघ्रगेत पेक्षेयर्थः किंच अंगिरोकमः गिराडुकछातां ये वा नास्ति ते तादृशा नशं नारिना
मिनिमलमाना इत्यर्थः वीरसमृतीयायालुका तदेव मय्यद्यंति सूर्यमरश्मय इव दुर्निघंतेः किंच मलव
आसुत्वा ह हविष्वीकारेण च यं मरिडिजात वः दुखेन नियंतथाः तेषां सारो न दृशि जीव्यानुवति बहवश्च

राम

५७

तद्देते अपीत्यर्थः पूर्वनिर्गोहसुक्तं इरा नीह सेनाप्रति यासु वमाहः हस्योनेर्दुर्निघंत कः उभाभ्यामपि हस्राभ्यो
इरेकनियंतथा देवयजनगमनाय शीघ्रागमिन इत्यर्थः ॥ इति द्वितीयमप्यथ मे पविशो वगीः ॥ ६॥ प्र
मुनेष्टमिनि सप्तर्वे रतीयं प्रक्तं। कविस्थान्यस्वार्दिंति परिभाषया कसी वाटधिः अश्वष्टिर्बंदः उती रवोना
मित्याविष्टुप्रश्नविष्टुवंत परिभाषानाथी यते मर्वमाश्चष्टमिति विशेष परिभाषाया बाधितं चानुमिवा
वरुणो देवता अंश सीमुतमिच विरमाक्तदेवता तथा चानुकोत्। प्रसुम मे वावरुणं चैस्त्रिं गीत्तरेवतो अं
न्याविष्टुपापुशष्टप्रयोगादिदमादिके दस्य क्तो मे वावरुणा देवतारका विमिगोलेमिका ॥ तव प्रथम ॥ प्र
पुनेष्टे निविशाम्योह नमोहयं मतिभरताम्लय आद्यादिष्टम्लय आभा संभा घता सुतीयते यत उप
सुना अथौनाः सतनकुतश्च नाथ वेदे वचंरु विरावो ॥ ६॥ हे रुचिजः मिवावरुणा म्योनेष्ट प्रशस्यं हनु अति
प्रवर्द्धनमानसः नमस्तु पलासितं हविले स एमन्नं वा भरत संपादयत नमस्त्यजना मनः प्रापुरि मितं वा
ममुपातात् किंच दव्यं हवामति तयराव विषयो बुद्धिभरतय हामति सूजं हव्यं हविर्नैत पूर्वं इपुरोडाशीय

वे.भा.
५८

यदनीयामन्नसिनीनुमोमाज्वादिरुपं ह विरिति विवेकवीरशाभ्यां प्राभ्यांति विरोभ्यां नितरां विरकालाभ्यां
नित्यामित्यर्थः प्रवाहत्वेनेति भावः किंच मलयद्रोहस्तथाह किः श्रीकण्ठेण चयं मृदुवायं जमानमपि सुखयं
तथा ह्यदिष्टं वा तु तं मलयद्रोहविः सुखयद्रान् ह्ययमिति यः कस्यो विरोध इति तत्राह तातोमि जाव
रुणि मंजात्रा संस्पृजमानो राजते किं प्रमोराजिमाः काचित्समो मकारस्य घटा सुती एतमाभ्यवने आरीय
नेयाभ्यां तौ तादृशो यद्वा घृतमुदकं वृष्टिस्तत्रां प्रसूयते संचातुतायनेयाभ्यां तौ एतयोरोरावा मिमानि देव
चारहोराविहारा वृष्ट्या ह कच्चान् आहोरात्रे वै मिजावरुणा सहोरात्राभ्यां सुखे वै पतन्ती वावर्षयंतीति श्रु
तेः वृष्ट्युत्ता प्रदक्षमिह किं वेतो यस्ते यस्ते सर्वेषु पियतेषु उपसृता सर्वैर्न विप्रियमानो गतिरन्तर्
निगतेः प्रकृतिचरं वंश्च अपि च पनोः पनयोः मंजा पूर्वकस्य विधेरनित्यत्वाद्दौ मि वेति गुणाभावे अतो गुण
इति पूर्ववत्कुतश्चन अस्मादपि च शोरासमादेः प्रकीशात् कस्मात्सपायाहाना रवे आधर्षिषु नाशक्येन भ
वति रुत्थार्थे तवैकेनितिके त्रयस्यः किंच तयोर्देववृत्तिरुदेवभावो विनाशधर्षे आधर्षणायोग्यत्वाद्वा पूर्वमि

राम
५८

ववेहारीनीमपि वविरिति पुराणनवयोरित्यान्तेनोक्तत्वात् आधर्षणेन केनाथाधर्षणीयो भवति एतयोर्वर्त्तना
धर्षणं किंपुनरेव वमिति भावः ॥ अथ द्वितीया ॥ अदर्शिगातुरुत्वे वरीयसी पंथा कृतसप्तमयं स्रग्मिभिस्र
कुभीगास्राग्मिभिः कः कं मि वस्यमादनमयं स्तोवरुणस्य वा अथाह ते ह दुःखं तस्य उपसृप्यं वृहद्वयः ॥ ४
॥ गातुर्गमनशीला वरीयसी उतरतः उवाः व उरवे विस्तीर्णाय या गाय गमना दिव्या दाराय अदर्शि मवेष्टं चान्तात
आकृतस्यागमनशीलत्वादित्यस्य पंथामार्गाः आकाशलक्षणः रश्मिभिः समयं स्रग्मका शैः संगतो भूतभगसा स
र्वेषु च द्रव्यदर्शनाय सप्तमर्थी अभिभवति सार्थः तदेव सरी कियते मि वस्य प्रकाशकारि चान्ता सर्वजनैर्न मि वस्य म
नं गृहं अतस्ति संदीप्तानां निवासं न रश्मिभिमयं स्रसंगतो भूततथार्यः एतन्नाम कस्य देवस्य उदात्तनिवृत्ति घुरेण
विभक्तैरुदात्तवांफः संसद्वरश्मिभिसमयस्रसंगतो भूततथार्यः एतन्नाम कस्य देवस्य उदात्तनिवृत्ति घुरेण वि
भक्तैरुदात्तवांफः संसद्वरश्मिभिसमयस्रसंगतो भूततथार्यः एतन्नाम कस्य देवस्य उदात्तनिवृत्ति घुरेण विभ
क्तैरुदात्तवांफः संसद्वरश्मिभिसमयस्रसंगतो भूततथार्यः एतन्नाम कस्य देवस्य उदात्तनिवृत्ति घुरेण विभ
क्तैरुदात्तवांफः संसद्वरश्मिभिसमयस्रसंगतो भूततथार्यः एतन्नाम कस्य देवस्य उदात्तनिवृत्ति घुरेण विभ

वे.प्र.
५६

काशकानोभेसन्विधाकृतो। इत्यानेतरं कर्मावृत्तानाम्काशोभवदित्यर्थः अथ अतः कारणतः इति बोधेऽयं
मुत्पद्यतुं न वयः इति लक्षणमत्रैव दृश्यते। अथ स्त्रीयामवमाह। ॥ योतिष्मती मूर्द्धिनि धारया कृति चर्वती।
मामवेने हि वेदि वेत्ता गृवां मा हि विवां योतिष्मत्कृत्वा मारमाशाते आदि सारि सारानुमप्यती। मित्रस्योर्वरुणोया
तय इत्युक्तो यमायतयजन् ॥ ६॥ अयं यजमानः योतिष्मतीं आहवनीया मे ज्ञेजोमुक्तो। अदितिश्च दीनो सं प्रसृतः
सृणोति। अग्नेर्विवाप्रयोगो यमिं इतरवेदिलक्षणमाध्यास्यन्धरयति च यं कृतवानित्यर्थः एवावनी वैदधिवीया
वती वेदिति रिक्तते न तथा घर्वती यन्निष्पत्तिश्च राक्षसं वती ईदृशी नो आसवेणे मित्रावमणौ संगतो भवतन के
वले मेतास्मिन्नेवारमि किं नुरि वेदि वेसेर्वे चिथं हृषकी द्यौः। तोरि वेदि वेप्रतिदिने जायवोमाप्रबोधकृत्त्वो यज्ञे गेडु
अनलमाविसर्ध्ना किं विवेदि मागस्य योतिष्मत् आत्मादि ह्यकारणानि शायेनने जोषुक्तं कृत्वं वलं आशाते अथ
वातेषा युतः अथ्योतेः छंदसो निरिधनित्यमपानशासनमिति वचनात्तु इभावाः निरिवाछादमः शपः श्च की दृष्टा
विति तावाह आदि सारि सारानुमप्यती। अनसं आत्मादि रानस्य न्यामि तो अग्निमनरा नस्य पालयिता रौ वा
पथाः पतिषु जेति संहितायां मवमि च वरुणश्च तावु बोदेवौ अर्थमार्य सुदेवतयोः मित्रावरुणयोः पातयज

राम
५६

नतयोरवसं वधानुभयोर्मध्ये स्मृतः चं पातयजन्ः सुस्रव्यापारवियोजित सर्वजनः मित्रावरुणौ अहोरात्रो
रौ अथ्यमातुतयोरवेमा मधीतमवै पितः प्रययतीत्यर्थः किं च यातयजन्ः यातयजितो के यरीयाजनाः प्रेष्यः म
तादृशाय दाययात्माना न के निपात्यमाना जन्तुः प्राणिनः अयं दारायेन सता दृशः कर्मसाक्षि वृक्षं कर्मोत्तरोधे
नपाणिनः मुक्तो धातयतीत्यर्थः तादृशः अयं मामित्रावरुणयो रधीनो वनेत इति शेषः ॥ ६॥ अथ चतुर्थी। अ
यं मित्रावरुणाय शेमः सोमो मूचधयानेष्वाभागो देवो देवेष्वाभगः तदेवा सो रुपेरत विद्ये अघमजो वसः प्रथा
एताना करथो यदीमहं कृतवानामरे ॥ ६॥ अयं स्मामिहूयमानः सोमः मित्रावरुणाय च शतमः पीयमानः
सन् मुखमोभूतु भवतु सो देसः शपो लु क नु सु बो सि डी ति गुणभावः अघयानेषु अवा सु रत वम मपानेषु वि
पयेषु च। सर्वतः भगो भजनीयः ताभ्यां किं वदेवः रीष्यमानः देहं पुमिश वरुणा तु धारयितर देवेषु तेः आसुग
आभजनीयः यद्वा देवेषु सोऽष्टषु यजमाने सुमर्धे देवः रीष्यमानः तथा आभगः तोरवा सर्वतो भजनीयः किं व
वतं मोम विष्मं सर्वदेवा मोदेवाः अघाभि च ह निषु परतसेवां करथं कुरुते सेवते इत्यर्थः अथ येन शप्यं स्या
त्कारणतय दीमहे प्राप्ति देवा न्या चामहे इडागतो दिवादि कः छंदसो वि कारण सलुका तस्मात्कुं पेरत तथा

रुता वारुतवंतौ वा मित्रावरुणौ इमे ह्यभिमतपलंतयोः पार्श्ववाया चामहौ ॥ ४॥ अथ पंचमी ॥ ॥ यो मित्रावरु
णा यविषक्तनो नवीतं परिषातो ब्रह्मो राश्वो ममैव महसः तं मयि मा भिरहन्तु नृयंतमनुव्रतं ॥ ५ ॥ केष्वेते परि
भूषति वतं प्रो मे राभूषति वता योजमानो मित्रावरुणा यच कर्मणः संश्रान्तं च नु श्रीमित्रावरुणं व अविधनु
परिचरितं जवं युष्मन्नविचारकश्चमवर्णिश्चदधिष्ठातृवो वा अन्नं वैति शक्तेः अन्नस्यैवाश्चनयं मे विनपरिणयः
परिगोरक्षितो कस्मादिह निवदुच्यते ॥ ब्रह्मः सनाति र्कजनिता त्वापा नूनं केवलं सा प्राप्तिन्या रास्व कमुयतो देवः कृत्वा
ईते वेंतं मंत्रं गृह्णाधमो हः सर्वस्मादिपि पातनं केवलं मता नृ अपि तु अयं मामवै पानियन्तास्व कमुयतो देवः कृत्वा
पातदेवैषा ज्ञायं मा वरंतं यजमानं इत्युत्तरीयं कमी तुल्यश्च अभिरक्षति अभिरोरेत्तिका सखनं स्य शिशौ घटितं श
पातयो जमानः ॥ ६ ॥ शेषे नो एनयो मित्रावरुणा यजंतं कर्म परिभूषति परिग्रह्णाति तथा यजमानः युष्मदीयं
जंतं कर्म प्रोवेमानं युक्तं मंत्राभ्यैः अभूषति परिभूष्य अलंकारैर्वादि कन्यै ररुता वारुता ॥ ७ ॥ अथ षष्ठी रूपं
यं गुरुं गुरुं ॥ योजीवंतः प्रजया सवमहि सोमस्य तीमुचै प्रहिरिवै धोतमाना यमृषीयानमघो वैनमक्ता रोपलाहि वं प्रो
नैवो ब्रह्मवी मित्रो मी सत्यः कीदृशायतस्यै ह्यभगौ न परो ह्यान विविज क्रिरुता मुखायथा गिरसी सायावा

सम
६०

पृथिवी भोगमोक्षाय तन्मा मित्राय सर्वजनहिताय अहरनिमानि देवाय नमो वावंतं हरण्य आ व काय रात्रि निमो
 नि देव या तन्मा मी नु वे अ भिम प्र फल स मे वै रू राय वा द शाय तस्मै सुमली काशो भन सुस्थि वै नु नः स एव शिष्य
 ते मी सुष्ठु सुम नो काये तिष्ठे प्रवेक विगेषण भूते इस्नी यज नमो रु विजं स्वाभाने वा प्रनि वी विरू होतार ह वा न
 वा इ द म पि ध सं री भिम तय मण भव र्ग व पे त बु ध्या पा य सु ति वा रु स स्व वृ त्त प हा त र्गो क वि र का ले जी व नो पे ता
 व य प्र ज या पु व भु वा दि ना म वे म हि सं ग ता भू य स्मे किं च मो म ऐ रो रु ती कृ त्वा स वे म हि त म पि पु वा त क्ता रि ते न र रु
 णे न सं हि ता प्र या स्मे त र्थाः ॥ कृ त्वा अथ म प्र मी ॥ ॥ कृ ती देवा नो व य सि द्धं वं त मी म हि ह्य य शो म प्र त्तिः अ मि मि
 नौ र ताः शो मी रू त्वा श र्म र्थ म त द र पा म म घ वा नो व यं च ॥ कृ त्वा इ द्धं वं त मी ते न दे वा त हे तो व य दे वा नु क र्मा णि ष री
 कृ ती कृ त्वा त र्पा ण नू वि रा दि ता म मी म हि म न्ये म हि ती द श व र्ग व ह्य य शः द्वा य त्कर्ता र्थः त रु दि भु वा रु ह्ये मे त र्हे
 अ नु ग र्ही ता य द्वा दे वा ना स त्वा र रू णे न र ति ताः मे मी म हि रा ता रो भ वे म सो प्र र्था त्ता मा मे व म ह न स्या किं वा मि मि
 वा व रु णा दे वाः अ र्मे य स नु अ स्मा कं मु र वे श य व नु तं त व र म घ वा नो व यो च र्ते न्द वा ज व तः सं त भू सं खं च अ प्र मे वा
 पु या म अ श्रो ते रा शि वि लि डि बं दू अ प्र य शे ति स र्वा धा नु क र्मा म लो प य ॥ इ ति हि ती य स्य प्र थे ष ड् वि शो व र्गो व स र्थ

वे.भा.
६२

स्य प्रकाशेन तपोहर्दनिवारपुनरुपयान्मुमुक्षुगोदेव्याहिवातीर्धर्महृत्मा ॥१॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतापारमेश्वरैकमार्गपर्वतकथी
वीरुपतन्मूलमाध्याप्युपगुणमायणाचार्यविरचितमाधवीयोवेदार्थप्रकाशेकमहिताभाष्येद्वितीयाष्टकेप्रथमोऽध्यायमवाप्ते ॥
॥६॥ ॥यस्यनिश्चितवेसायावेदेषोऽसिद्धजगतानिर्ममेतमहंवेदविवातीर्थमहे ॥१॥ इतिद्वितीयाष्टकाद्वितीयाध्यायप्रारम्भोत्ते ॥ ॥मुमु
क्षुमायातमितिद्विवाद्यकंवेतुर्दोमन्तपोरुदयेअतिशक्तंरूपवसरोपेतवातपूर्वमुमुक्षुदृष्टयागतेःशवरुणोअत्रालक्षिपरिभाषाणाधीय
तोऽभिनिष्कारमिद्विनेशतवाता ॥ अशनुकमणिकाःमुमुक्षुमदुचमतिशरमितिदशरात्रस्यपृष्ठहनिप्रातःसर्वेनपद्मशसेइदंमूर्तमिश्रव
रुणदेवस्यद्वितीयद्वेमुचितंवाःसीर्णवर्हिरितिद्वितीयमुमुक्षुमायातमद्विनिश्चितमिद्विवामेशवरुणस्यवृद्धितयाव्यापारप्रकाराद्यापसे
णीयाःपद्मस्यपातमबनइतिरेवइदमुचितं ॥ मुमुक्षुमायातमद्विनिश्चितमिद्विवामेशवरुणस्यवृद्धितयाव्यापारप्रकाराद्यापसे
मोमसराइमे ॥ आगमनादिविस्मयास्मशममुपवर्इमेवोमिवावरुणोमावागिरमोमाःसकागवाशिरः ॥६॥ गेहिमावरुणोआयाते
अमयलक्षप्रतिपत्तागळतं ॥ आगमनायकिमसीनिचेरुपवाह ॥ अदिभिवसाधनैयीवनिमुमुक्षुमासामामसुतवतोवयसुतोनेमिरि
रुपेअनोगोष्ठीवाविकारैप्रकनिशरूपयोनिमिश्चिनातन्माभेवावरुणपयस्यशीलीतिदिवास्वर्णमअगरुमिहेतवमोमामस
रमोमान्मतेष्वनिकर्मणइतिमेवुरतोरेहीतावर्जतेअतन्मायावंपुनप्रएवशिष्यतेतपवशिष्यतेइमेसोमासोमसराभइहेतवमप्र

राम
६२

नेमाअर्धवंतोवाइतरयज्ञातसोमेनासोमावीदृशेषुवांराजानाराजन्शीलौदिविस्मयाधलोकेवासिनोऽरुःभोऽरुपमंस्वान्मिबल
काईदृशेषुनेअसवाअसशअस्मासुमयेअस्मालालोकोवायुकोनेऽस्मसेबंधिनोयत्तेउपगतंतेकंवहेतिवावरुणएतनामोनेरेखोवायु
वावायुवायाप्रथीयइमेसोमासःसोमागवागिरःपूर्ववेदिकारेप्रकृतिशरुमोहीमेआशिरोर्मिश्चिनाःसजोतःकिंचगवागिरमोमिरु
दकोर्मिश्चिनामनामायइमोभिमुनिलक्षणोमोवेर्मिश्चिनाःअतएवमुवादीप्राःसुजानाःआशिरसवृयानिमुक्तावायेतिअ
ते ॥६॥ अथद्वितीयाः ॥ इमआयातमिद्वःसोमामोद्व्याशिरसुतसौद्व्याशिरः ॥ इदवाप्रमसोवृधिसाकंमूर्धस्यरश्मिभिःसुतो
मिवायवरुणायपीतायवारुणेतोमपीतये ॥ ॥ ॥ हेमिवावरुणोआयातआगबतयतोयुष्मदर्थेइदवस्केरनसामर्थीःसोमास
मोमद्व्याशिरद्व्याशिरद्व्याशिरवंतःउमेपुरातायहेराग्रहीतावर्जतेअतन्मायातकिंचद्व्याशिरधीयमानासुतासःमंवेणया
वभिःरभिपुताःसंपचाःअतन्मायातमितिशेषःअदित्ययदेद्व्यावयसंसावान्तरापेसयाद्व्याशिरःप्ररुक्तंउतापिचो
पवायाःपीतायपालनायइमसोवृद्धिउषसःसबंधिनोवायेमनिसपरहितसुणोतावेकिंपावावेकावद्विवाक्रुशत
वोप्रकाशेसंजातेसतिमकेवलसुखएवबोधःअपिमुमूर्धरश्मिभिमार्कमूर्धकिरौःसहप्रकाशेहविःप्रानायसंजातेमुत
सोमोअभिषुतइरानीविमूलोव्यतेमिचयेसर्वद्वितीयएतन्नामकायअहरेनिमानिरेवायतथावरुणायआवरकायराअ

वे.भा.
६२

मिमानिरेवायवनदर्थमोमासुतातिशेषः किचक्रताययतायतनिर्वादेकायतदर्थपीतयेनाययतसिध्यर्थपीतयेपा
नाययतसिध्यर्थहिरेवानांसोमयनंयहाकनेकिचपीतयेपादेरुविमरवेरुताययतायतविगहिकायवारुश्रुणी
योमहणीयः सोमः सुतः शुनिष्यता ॥ ६॥ अकहनीया ॥ ॥ तांवां वरुनवासरीमंशुंदुहत्यदिभिः सोमं दुहंत्यदिभिः । अस्मन्ना
गतमपतोर्वाकामोमपीतया अयं वां मिजासकृता न किमसुतसोमश्चापीतया ॥ ॥ वां युवयोः संवेधिनमंशुवल्लीरुपं सोमं दु
हन्ति संपादयं संपयं क किमिव वां प्रमिदं अयि होत्रा यद्येतामंशुमंशुं गावाहितपयस्कां वरुदुहीरामित्यर्थः । यहापय
आदिना आरुदयितीतस आह्वरने कृणादिको अरिप्रत्ययः त्रिकारकिन इति डी प्रायहाकेवलातुणादिको अरिप्र
त्ययः चार्थिकोणधेतुनप्रणयिचीगाप्रिवकेन साधतेनेति तदा ॥ अदिमिषिषवमाधनेर्पावभिः किंच अदिमिषैरेव साध
नेः सोमं युष्मदर्थं मेव दुहन्ति वल्लीरुपं सोमं युष्मदर्थं मेव दुहन्ति कोताप्रावायावारमं दुहन्ति किंच अस्मन्ना अस्मन्नातोरेषु
वां नो अस्मदीयं यमं दुपगतं उपागठतां नैव सुं वा युष्मदर्थं अयं सोमः इति नैव निर्व्यजनिर्वाहके कृविस्मि सुतः अमिषु
तः किंच आपीतयोसंपादयानाययतः अतः प्रागवतमित्यर्थः ॥ इति द्वितीये प्रथमो वर्गः ॥ ॥ ६॥ प्रप्रपूष इति वरुं चं
वमं मूतं पारुळेयं आत्यं पूष देवताकंपेप्रवनुष्कं पोषमित्यनुकोतं विनियोगो लंगिक ॥ ॥ तत्र प्रथमाः ॥ ॥ प्रप्रपू

राम
६२

